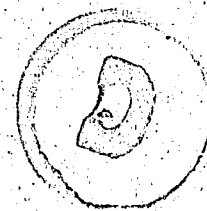

311)

മുതലുറുവേഴ്സ്,

മുതലുറുവേഴ്സ്. വർഷം 12.

മുതലുറുവേഴ്സ് 34 — മുതലുറുവേഴ്സ് 1135.

മുതലുറുവേഴ്സ്
m211,0115 AB
1135-20.12.
207696

(211)

காதலருக்கு இன்பந்தரும் நூதன நூல்
ஆன்பர்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த ஆனந்த சாஸ்திரம்
வெளியாயிற்று!

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியங்கள் (நான்காம் பதிப்பு)

ஆழ்வாய் சுவாமி லக்ஷ்மீகா டைண்டி செய்ப்பட்டி கலை
கோக் கவரத்தக்க அநேக ஆப்போன் படங்களுடன்

400-பக்கங்களுக்குமேல் அழகிய பெத்ரவெயிட்
பேபரில் சுத்தமான எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1-12-0

இது காதலருக்கு இன்பந்தரும் நூதன நூல்; போகாணந்தத்தை விரும்பும் ஆன்பர்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த ஆனந்த இரகசிய சாஸ்திரம்.

இது காதல் இன்பத்தை உள்ளவாறுணர்ந்து அனுபவித்து, இல்லாழ்க்கையை எல்லாழ்க்கையாக நடத்திப் போகின்றதக் கடலில் மூழ்கி, நற்சந்திசை போப் பெற்று, மறுமைப் பயனையும் அடைதற் கேதுவாயிருக்கும்படி பற்பல இன்பமார்த்தங்கள் நிறைந்த இ' நூல் இப்போது இனிய தமிழ்க் கட்டையில் வெளியாகிறது.

கூடப்பெற்றிருக்கிறது. இதில் நமது பூர்வீக கொக்கோக சாஸ்திரத்தின் சங்கனம், அகப்பொருள் நூல்களின் கருத்துகளும், தேகதத்துவ சாஸ்திரம், வைத்திய சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டிருக்கும் பல விஷயங்களும், நாகரம், தெலுங்கு, கன்னடம், மராட்டி, அராபி, இந்திய, பாரசீக, இந்திய, பிரெஞ்சு முதலிய பாஷைகளிலுள்ள இன்பாச நூல்களின் கொள்கைகளும், இன்பவாழ்க்கையின் இரகசிய முறைகளும், அந்நிற்குப் பொருத்தமான மனத்தையும் கண்ணையும் கவரும் ஆப்டோன் ப. கனம், லயன்பிளாக்குகளும், இன்னும் இல்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத லாபிய அநேகம் விஷயங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனை வாங்கிப் படிப்போர் உண்மைக் காதல் என்பது இன்னதென்பதையும், இன்னவிதமானவர்களை மணம் புரிந்தால்தான் இன்பம் ஏற்படுமென்பதையும், இல்வாழ்க்கையில் இன்னவித மனக்கிரமங்களை அனுசரித்தால்தான் அளவற்ற ஆனந்தமும் அழகிய சந்ததிகளைப் பெற்று ஸ்வித்திருக்கலா மென்பதையும் உணர்ந்து இவ்வுலகத்தில் அடையவேண்டிய இன்பத்தையும், மறுமை யின்பத்தை அடைவார்கள. இதனை ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் வாங்கி வாசிக்கலா

ஷே தேலுங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

இந்திராபாய் அல் இந்திரஜாலக்கள்ளன்

இதில் சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளியாகிய முஷ்டிகாரம் என்ற கன்னட கல்வி சாஸ்திர ஆராய்ச்சி, தந்திரம், சாமர்த்தியம் முதலிய யாவும் உடையவருடைய தன்மை, அவன் தன் உட இருக்கும் ஆட்களுக்குக்கூட தன் சுய உருவத்தைக் காட்டாமலே கேட்போர் நெஞ்சம் கலங்கும்படியாகச் செய்யும் பல கொலைகளவுகள் அதிகமானவைகளே. இந்திராபாய் பன் முறைகளில் ஆட்களின்னிடம் சிக்கிக்கொண்டு சற்றும் எதிர்பாராத ஆச்சரியமான விதமாய்ப் பிரானுபத்துக்களில் விருந்து தப்புவதும் அவனைக் காப்பாற்றவும், முஷ்டிகாரத்தைக் கண்டு பிடிக்கவும் துப்பறியும் கிருஷ்ணாவ் செய்யும் அற்புத சாமர்த்தியங்களும் வாசிப்போர்க்கு மிக்க பிரமையை யுண்டாக்கும்.

இதன் விலை ரூபா 2—8—0

தமிழ் மெட்ரீயா மெடிக்கா

என்னும் அருமையான வைத்திய நூல்,

MATERIA MEDICA

இவ்வரிய பெரிய வைத்திய புத்தகமானது ஆங்கில மருந்துக் கல்வி விவர முறைகளைத் தமிழில் விளக்கமாக உன்னங்கை செல்லிக்கணிபோல் என்னு விளக்குவது. இன்னின்ன நோய்க்கு இன்னின்ன விதமாக மருந்துகளைச் சேர்த்து மிக்சர் (Mixture) முதலானவை செய்து சாப்பிடவே மென்பதை இன்னால் நன்றாகக் கூறுகின்றமையால் இதை ஓர் 'ஆபத்துக் களம் தோழன்' என்று அனைவரும் நம்பலாம். இது வைத்திய அனுபவ மிகப் பெரிதும் உடைய ஒருவரால் எழுதப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் தமது கருத்துத் தாங்களே கூடியவரையில் நோய்களுக்குப் பரிகாரம் செய்து கொள்ளவும் இன்னால் மிகவும் உபயோகப்படும். இதன் விலை ரூபா 3.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

முந்துங்கள்!

முந்துங்கள்!!

ஆர்டருக்கு முந்துங்கள்!!!

பின்பு கிடைக்கவில்லையே என்று வருந்தாதீர்கள்.

கற்கோட்டை

சென்னை-500 008

ரஸம் சொட்டும் அற்புத நாவல்

ஸ்ரீமான் ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் வரையப்பட்டது.

இந்த அற்புதமான நாவல் ஏற்கனவே நமது சஞ்சிகையில் தொடர்ச்சியாய் பிரசுரிக்கப் பட்டிருந்ததாகும். இதன் விசேஷத்தையறிந்து நமது சந்தா நேயர்களில் அனேகர் இதைப் புத்தகமாய் முடித்துத் தரவேண்டுமென்று பன்முறை கேட்டுக்கொண்டபடியால் இது வெளியிடப்பட்டது. ஸ்ரீமான் முதலியாரவர்களிடைய நாவல்களை வாசித்துள்ள நம் தமிழ் நாட்டார்க்கு இந்நாவலின் சுவையையும் அழகிய கதைப் போக்கையும் நாம் எடுத்துக் காட்டவேண்டியது அநாவசியம் என்றே நினைக்கின்றோம். அவர் எழுதிய நாவல்களுள் இதுவே தலைசிறந்ததாகும். இதன் விசேஷ அம்சங்களைச் சுருக்கமாய்க் கீழே குறிப்பிடுகின்றோம்.

இந்த நாவல் ஆரம்பத்திலேயே வாசிப்போர் மனதைப் பூரணமாய்க் கவர்ந்துகொள்வதோடு முடியும்படி அக்கவர்ச்சி நீங்காது. இது சரித்திர சம்பந்தமான நாவல் எனலாம். இதில் தேசப்பிரவீகமடைந்த சில உயர்குல மகுடவர்த்தனர்கள் தலை மறைந்து வசிக்கும்போது, நெஞ்சு நிரெக்கிடும் பிரானுபத்துகளில் சிக்கிக்கொள்வதும், அவற்றினின்றும் தப்பித்துக்கொள்ள அவர்கள் செய்யும் வீரா சாமர்த்தியச் செயல்களும் சொல்லொன வியப்பையும் சோகத்தையும் வீராசத்தையும் ஊட்டும். சில ஸ்திரீகளின் அற்புத நடக்கைகளும் துணிகரமான தீரச்செயல்களும், தம் காதலரிடத்தில் மெய்க் காதல் கொண்ட உத்தம ஸ்திரீகள் தம் காதலர் பொருட்டாய் எவ்வளவு வரையில் ஆடவருக்குச் சமமாய் நடந்து கொள்ளச் சக்தியுடையவர்களாயிருக்கிறார்களென்பதை நன்கு விளக்கும். இக் கதையிலுள்ள முக்கிய விசேடமானது, இவ்வுள்ள கதாபாத்திரங்களில் ஒவ்வொருவருடைய நடக்கைகளும் அவற்றின் பயன்களும் மானிடர்க்கு இன்றியமையாததன் ஒவ்வொரு நீதிமை அத்தாட்சியோடு புகட்டுகின்றன.

இது தெளிவான இனிய நடையில், ஆங்காங்கு நாம் உணரவேண்டிய முக்கிய விஷயங்களை மெல்லாம் விளக்கிக் காட்டி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதில் நூலாசிரியர் திருவுருவப் படமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை ரூபா 2—0—0.

“ஆனந்தபோதினி” சந்தாதாரர்களுக்கு

விலை ரூபா 1—8—0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

கைவல்ய நவநீத வசனம்.

(இரண்டாம் பதிப்பு.)

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

ஆன்மாக்கள், மாயையினின்றும் விடுபட்டு மோகசாதனத்தை அடைதல் போருட்கு வருணாதியாகிய கடவுள் அருளிய வேதத்தின் உட்பொருள் சினைத் தழுவிப் பல மகான்கள் பல தூல்களை இயற்றி யிருக்கின்றனர். அவர் தன் தாண்டவராய் சுவரிகள் இயற்றிய கைவல்ய நவநீதமும் ஒன்று. இது எவரும் எளிதில் வாசித்துணரும்படி வசனமாக எழுதி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் முத்தி மார்க்கத்தை எவரும் நன்குணரலாம்.

இதன் விலை ரூபா 1-8-0

அன்பானந்தன்

அல்லது

அருஞ்செல்வன் விழைந்த பெருஞ்செல்வன்
ஒரு தமிழ் நாவல் (இரண்டாம் பதிப்பு)

'நூல்காந்தி' 'காதல்' 'சுவாஸி' 'சந்திரகேசரி' 'நாகரிகம்' முதலிய நூல்களையுடைய செ. இராஜா செட்டியார் அவர்கள், எம். பி. பி. ஐ. இயற்றியது.

இந்நூலின் கதாநாயகன் பெயரே இந்நூற்கும் பெயராய் அமைந்தது. அன்பானந்தன் என்னும் பெயரால் இரண்டு உண்மைகள் அறியலாகும்; ஆன்பு, ஆனந்தத்தில் முடிந்த அதனோடு ஒன்றுகி விளங்கும் என்பதொன்று; மற்றொன்று இந்நூல் எந்தப் பாஷையில் எழுதப்பட்டுள்ளதோ, எந்தப் பாஷை நமக்குத் தாய்ப் பாஷையாக உள்ளதோ, அந்தப் பாஷையின் பெருமை இப்படிப்பட்டதென்பது. தமிழ் என்னும் சொல்லே இனிமை என்று பொருள் படும். அன்பைவிட இனிமையுள்ளது வேறில்லை. இவ்வாறும் அவ்வினிமையும் கலந்தால் ஆனந்தம் பிறக்கத் தடையென்ன? இந்த ஆனந்தம் தமிழ்ப்பாஷை முழுவதும் நிரம்பியிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிக்கவே, தமிழ் எழுத்துக் களின் முதலெழுத்தாகிய 'அ' என்பதும், இறுதி எழுத்தாகிய 'ன்' என்றும் இந்நூற் பெயர்க்கு முதலும் இறுதியுமாக அமைந்தன.

இதன் விலை ரூபா 1-4-0

காதலி? ஒரு இனிய அருமைபான தமிழ் நாவல். (2-ம் பதிப்பு)

இதில் நவீன நாகரிகம், காதலின் வெற்றி, 'அவனன்றி ஓர்ஊழும் அசையாது', 'விதியின் வலி' இன்னும் பல உயரிய நீதிகள் செல்வாசனின் ஆடம் பர வாழ்க்கை, சிந்திருந்தத்தின் சிந்தே ஆடிய பல அரிய அறிவைப் புகட்டும் அழியாப் பத விஷயங்கள் ஆடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை அனா 10.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

மதனும்பாள் 2-பாகம்.

இதில், காளிங்கனாகிய லோகநாதன் என்னும் ஓர் நயவஞ்சகன், சகோதரத் துரோகியாய் அவனை அடுத்துக் கெடுதலும், பட்டாபிராமன் என்னும் ஓர் உத்தமனைக் காதலித்திருந்த மதனும்பாள் என்னும் உத்தமியைத் தான் மணஞ்செய்துகொள்ள விரும்பி, வேலாயுதன் என்பவனைத் தன் மோகச் செய்கைகளுக்குத் துணைக்கருவியாகக்கொண்டு பல வஞ்சனைகளைச் செய்து; மதனும்பாளை ஆதரித்துவந்த பாங்கிக்காரர் மனைவியாகிய விமலபாயைப் பயமுறுத்தி, மதனும்பாளைத் தன் விருப்பத்திற் கிணங்கச் செய்வதும்; பாங்கியில் மகாமாயக் களவு நடத்தி அக்குற்றத்தை நிரபராதியாகிய பட்டாபிராமன் மேல் சுமத்துவதும் படிப்போர்க்கு ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கும்.

2 பாகமும் விலை ரூபா 2.

காமவல்லி இன்பாசம் பொருந்தியது, பெண்களின் மாயஜாலத்தை விளக்குவது, நீதியைப் போதிப்பது. இதன் விலை அனா 5

இராஜாமணி

அல்லது

ஓர் அபூர்வ மாமம்.

கற்புக்கரசியாகிய ஓர் உத்தமியின் சரித்திரத்தை மெத்தத் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டக்கூடியது. இராஜாமணி யென்னும் பெண்மணி பெருந்திருட்டும் மிகுந்த கொலைத்தொழிலுமுடைய ஒருவனுக்கு மகளாயிருந்தும், அவனைப்போலவே பெரும் பாதகச் செயல்களையுடைய ஒரு மூடனுக்குச் சகோதரியாயிருந்தும் அவர்களிடம் அகப்பட்டுப் பெரிய ஆபத்திற் சிக்கிய பூபாசம் பிள்ளை யென்பவரைக் காப்பாற்றி அவருடன் தானும் வேளியேறி அவரை மணந்துகொள்வது, அதிசயம் பொருந்திய செயல்களையும் படிப்போர் மனதைக் கவரக்கூடியதாயும் இருக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

பரமார்த்த தரிசனம் என்னும்

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை வசனம்

(ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியாரவர்கள் எழுதியது.)

இது, பாரதப் போரில், யுத்தகளத்தில், அருச்சுனன் தன் தாயாதி முதலியோர்களைக் கண்டு, மயக்கங்கொண்டு, தனது கூத்திரிய தருமத்தைப் புக நெடுவிடுத்தபோது ஸ்ரீ பகவான் அவனுக்கு உண்மை விளக்க உபதேசித்தருளிய நிறந்ததோர் தத்துவநூல்; எல்லாப் பாஷைகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு எல்லாநூலும் பொன்னேபோற் போற்றப்படுவது; கனம், ஞான, மத்தியோகம் முதலியவற்றை விளக்கமாக எடுத்துரைப்பது; பதினெட்டு அத்தியாயங்களைக் கொண்டது. இதன் ஆவசியகத்தைப் பெரிதும் கருதி ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள், ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய சகாமிகன் கருத்துக்கிணங்க கோயிலார் ஸ்ரீமத் பொன்னம்பல சுவாமிகள் செந்தருளிய பாஷையத்தைத் தழுவி, சகலரும் படித்துணர்வதற்கு, இனிமையான எளிய தமிழ்க்கூறையில் வசன ரூபமாக எழுதி நமது ஆனந்தபோதினியில் வாயிலாகச் சிறிது சிறிதாக வெளியிட்டு வந்தார். அது இப்போது தனிப் புத்தகமாக அச்சிடப்பட்டு விலைக்குத் தயாராய் இருக்கின்றது.

இதன் விலை ரூபா 1-8-0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

ஸ்ரீ மஹாபாரதம் விராடபர்வ வசனம்

நமது இசிகாசங்களில் சிறந்ததும், அறம் பொருள், இன்பம், வீடு என்ற உறுதிப் பொருள்களைத் திறம்பட வகுத்துரைப்பதிலுள் ஐந்தாம் வேதம் என்று சிறப்பிக்கப் படுவதுமாகிய ஸ்ரீ மகாபாரதம் விராடபர்வம் புதிய பதிப்பு வெளிவந்து விட்டது. சரளமான செந்தமிழ் நடை, முத்துப்போன்ற பெரிய எழுத்துக்களில் அமைந்த சுத்தப்பதிப்பு விசித்திரப் படங்களுடன் இலங்குவது. சாமானியப் படிப்புள்ள ஆடவர் பெண்டிர் எல் லாருக்கும் எளிதில் பொருள் விளங்கும். சொற்ப பிரதிகளே கைவசம் உள் ளன. உடனே ழந்துங்கள். உறுதியான சட்டிடம்.

இதன் விலை ரூபா 1-4-0

விக்கிரமாதிரித்தன் கதை

ஆண், பெண், பால பாலிகைகள் யாவரும் எளிதில் வாசிக்கும்பொருட்டு இதேமாதிரியான பெரிய எழுத்தில் 628-பக்கங்கள் 48-ஐதிகப் படங்க ளுடன் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.

இது பூர்வத்தில் மகா பிரக்யோதிப்பெற்று, நவரத்தின கசிதமான மூப் பத்திராண்டு பதுமைகள் சூழ்ந்த சிம்மாதனத்தில் வேதானத்தையே வாசன மாகக்கொண்டு 2000-வருடங்கள் அரசியற்றி அற்புத லீலைகள் புரிந்த விக்கிர மாதிரித்தன் என்னும் சக்கிரவர்த்தியின் பிரபாவங்களை அம்மன்னனுக்குப் பின்னால் அரசியற்றிய வீர, சூர, தீர பராக்கிரமசர்வியாய போஜமகாராஜ னுக்கு, விநோதாஞ்சிதம், மதனாபிஷேகம், கோமளவல்லி, மங்களகல்யாணி, மந்திர மனோம்ணி, சிங்காரமோகனவல்லி, பரிமளமோகினி, கிருபாபரி பூணி முதலிய 32-பதுமைகள் சொல்லிய அருமையான கதை. இடை யிடையே பல விசித்திர ஆனந்தக் கதைகள் இதிலடங்கி யிருக்கின்றன.

இதன்விலை ரூபா 2.

பவளத்தீவு 2-பாகம்

இக்கதையில் ஒரு கெல்வச் சீமான் பேராசையால் செய்யும் குற்றத்திற் காக அவன் சந்தியார் கொடிய சாபத்தை யனுபவிப்பது யாவர்க்கும் மேலான படிப்பினையைக் கற்பிக்கும். இதில் வரும் ஒவ்வொரு ஆசாமியின் சரித்திரமும் அவ்வவர் தந்தமது நடக்கைகளுக்குத் தக்க பலனை முடிவில் அடைவதும் ஒவ்வொரு நேரத்தியான நீதியைப் போதிக்கும். இக்கதை ஆரம்பமுதல் முடிவுவரை வாசிப்போர் மனதைப் பூரணமாய்க் கர்வந்து கொண்டு மிக்க களிப்பை யளிக்கும். 2-பாகம் விலை ரூபா 3.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி, நெ. 167, மதராஸ்.

மாதர் நீதி மஞ்சரி.

(சித்தார்-தமிழ்ப் பண்டிதர் பூ. ஸ்ரீநிவாசலு நாயுடு அவர்கள் எழுதியது.)

இந்த அரிய நூல் எளிய நடையில் இனிய தமிழில் பல நற் போதங்க ளடங்கி தற்பொழுது வெளிவந்திருக்கிறது. இதில் பெண்டிற் கியல்பாக யிருக்கவேண்டிய நானம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்னும் நால் ள்கைக் குணங்களையும் கற்பிலக்கணத்தையும், பெண் கல்வி, மன முறையை யும், இல்லற வியலையும், குடித்தனம் நடாத்தும் கிரமத்தையும், கற்பரகிகளின் ளிதைகளும், எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

சோற்ப காப்பிகளே அச்சிடப்பட்டிருப்பதால் உடனே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

இதன் விலை அனா 6.

பதினெண் சித்தர்கள் பெரிய

ஞானக்கோவை

முன்ம பாகமாக அச்சிட்டு ஒன்றாய்ச் சேர்த்து உயர்ந்த காலிகோ பைண்டு செய்தது விலை ரூபா 1-8-0.

இதில் அடங்கியுள்ள பாட்டுகள்.

ஆத்திச்சூடி ஞானம்
சந்தாமூர்த்தி ஞானம்
அகஸ்தியர் ஞானம்
சுருஷாரர் பூஜாவிதி
பாம்பாட்டி சித்தர் பாடல்
இடைக்காட்டு சித்தர் பாடல்
அகப்பை சித்தர் பாடல்
குதம்பை சித்தர் பாடல்
அழகணி சித்தர் பாடல்
சுடுவெளி சித்தர் பாடல்
சந்திஸ்வரர் பூஜாவிதி
இராமதேவர் பூஜாவிதி
வேறு அகஸ்தியர் ஞானம்
ஞானக் கும்மி
சிவவாச்சியர்
பட்டினத்தார் பாடல்
மட்டினத்தார் புலம்பல்
அகஸ்தியர் ஞானம்
ஷை தனி ஞானம்

ஞானோபதேசம்
அகஸ்தியர் சுத்தஞானம்
வால்மீகர் சுத்தஞானம்
திருமூல நாயனார் ஞானம்
சட்டமுனி ஞானம்
சுப்பிரமணியர் ஞானம்
காயக் கப்பல்
பட்டினத்தார் ஞானம்
வாலைக் கும்மி
பத்திரகிரியார் புலம்பல்
ஞானாத்நிகக் குறவஞ்சி
உடலறி வினக்கம்
நெஞ்சறி விக்கம்
ஞானயேற்றம்
சிவானந்தபோதம்
பரமானந்த போதம்
உயர்ஞான சாஸ்த்ரல் சாஸ்திரம்
சிவநாமாவளித் திரட்டு

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

புதிய நாவல்!

புதிய நாவல்.

கிருஷ்ணா ஸிங்

அல்லது

துப்பறியும் சீடன்

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

அறிவைப் புகட்டும் அரிய நாவல் இதுவே.

துப்பறியும் இரகசியங்களும், தந்திர சாமர்த்தியங்களும், வீரதீரச் செயல்களும், உலகில் பல படுமோசப் படுகுழியிலிருந்து தப்புவதற்கான புத்திமத்களும், கெடுவான் கேடுகிறீனப்பான் என்பதற்கிணங்க நீதிமதியோடு கடவுட்பல அத்தாட்சிகளும், இன்னும் பல இனிய அரிய போதனைகளும் அடங்கியது.

இதன் விலை அனா 14.

அம்பாலிகை

அல்லது

அதிசய மரணம்

அறிவைப்புகட்டும் ஓர் அருமையான துப்பறியும் நாவல் இதுவே. இதில் கொலைகளவுக் கஞ்சாப் பாதகனான கறுப்பண்ணன் என்பவன் தந்திர சாமர்த்தியமாய் அம்பாலிகை யென்னும் தன் உறவினனை அவன் ஆஸ்திக்காக மணம் புரியக்கூறுதி, அவளை இறந்தவள்போல யாவரும் கம்பும்படியான சூகஸ்செய்து, சற்கனவே அவனுக்குச் சகோதரன் முறையும் அவளால் காதலிக்கப்பட்டவனுமான மனோகரன் என்பவன்மேல் குற்றஞ்சுமத்தி, குற்றஞ் செய்தவனைக் கண்டுபிடிக்க தவறுதலாய், பல கொலை களவுகளைக் கண்டுபிடித்தும், ரஸாயன சாஸ்திரத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவனும், மகாவீரதீர சிங்கமும், ஆபத்துகளை அணுபளவும் மதிக்காது நேர்முகமாக எதிர்த்து வெற்றிமாலையுடையவனுமான துப்பறியும் ஆனந்தசிங்கை ஏற்படுத்தவதும், கடைசியில் ஆனந்தவரீம் உண்மையான குற்றவாளியை அதாவது கறுப்பண்ணனையே, பலவித தந்திர சாமர்த்தியங்களால் கண்டுபிடிப்பதும், அம்பாலிகையை உயிருடனேயே மீட்பதும், தவறுதலாக அம்பாலிகையால் கருதப்பட்ட மனோகரன் கடைசியில் அவளை மணம் செய்துகொண்டு இன்புற்று வாழ்வதும், கறுப்பண்ணன் நான் செய்த குற்றங்களுக்காக தேசாந்தரம் போய்விடுவதும் துப்பறியும் ஆனந்தசிங் வெற்றிமாலையுடைய தான் அமிர்தம்மான் என்னும் கன்னிகையை மணம் செய்துகொண்டு மேலும் பிரக்யாதி அடைவதும் படிக்கப்படிக்க மிகவும் அறிவை வளர்க்கும் என்பது நிச்சயம்.

இதன் விலை அனா 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

உ
லும்
பரப்பிரஹ்மணே நம:

ஆனந்தபோதினி

“எப்போரு ளேத்தன்மைத் தாயினு மப்போருண்
மெய்ப்போருள் காண்ப தறிவு” — திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி	ஆங்கிரஸுலு ஆடிமீ கஉ	பகுதி
18	1932லு ஜூலைமீ 16உ	1

கடவுள் வணக்கம்.

பிரியாத தண்ணருட் சிவஞானி யாய்வந்து

பேசரிய வாசியாலே

பேரின்ப வுண்மையை யளித்தனையென் மனதறப்

பேரம்பலக் கடவுளாய்

அறிவா யிருந்திடும் நாதவொலி காட்டியே

அமிர்தப்ர வாகசித்தி

அருளின யலாதுதிரு வம்பலமு மாகியெனே

யாண்டபினெய்தி நெறியாய்க்

குறிதா னளித்தனைநன் மரவுரிகொ ளந்தணக்

கோலமா யசுபாநலங்

கூறினபின் மொளளியாய்ச் சும்மா விருக்கநெறி

கூட்டின யெலாமிருக்கச்

சிறியேன் மயங்கிமிக வறிவிண்மை யாவனோ

தேடரிய சத்தாகியென்

சித்தயிசை குடிக்கொண்ட தறிவான தெய்வமே

தேசோ மயானந்தமே.

(1)

சொல்லற் கரிய பரம்பொருளே சுகவா ரிதியே சுடர்க்கொழுந்தே
வெல்லற் கரிய மயலிலென விட்டெங் கொளித்தாயா கெட்டேனே
கல்லற் கரிய நானுரித்துக் கடுகிற் பெரிய கடலடைக்கும்
அல்லற் கரிய அந்தகனாக் காளாக் கினையோ அறியேனே.

(2)

ஆயிரஞ்சொன் னாலும்அறியாத வஞ்ச நெஞ்சப்
பேயரொடு கூடிற் பிழைகாண் பராபரமே.

(3)

அரும்பொருள் விளக்கம்

1. இதனால் திருவருளின் பேறுவாய்ந்த தாம் அஞ்ஞானியாதல் இல்லை என்று கூறுகின்றார்.

(இ-ள்.) நீங்காத தண்ணிய அருளையுடைய சிவஞானியாய் வந்து, சொல்லுதற்கரிய வாயுதாரணையினால் பேரின்ப வுண்மையினை அருளினே. எனது மனம் ஒடுங்கப் போம்பலக் கடவுளாகி அறிவுருவா யிருக்கின்ற நாத வோசையினைக் காட்டி அமிர்தப் பெருக்கின் பேற்றினை அருள் செய்தாய். அன்றியும் திருவம்பல ரூபமாகி என்னை ஆட்கொண்டருளினே. பின்னர் வந்து முறைமையாய் இலக்கையும் அருள் செய்தாய். சிறந்த 'மாவுரியினைத்' தரித்த அந்தண வடிவமாகி, அஜபா மந்திரத்தை என்னக்கு உபதேசித்த பிறகு மௌனியாகிச் சும்மா இருக்குமாறு நன்னெறிக் கண் சேர்த்தாய். இவைக ளெல்லா மிருக்கச் சிறியேனாகிய நான் மயக்கங்கொண்டு மிகுதியும் அஞ்ஞானி யாய்விடுவேனோ? தேடுதல் அரிதான உண்மையாகி என் மனத்திற் குடிகொண் டிருக்கிற ஞானரூபமாகிய கடவுளே! தேஜோ மயமான இன்பமே! என்க.

அங்கிங் கெதைபடி எங்கும் பிரகாசமாயுள்ள சிவம் ஆன்மா பக்குவ மடைந்த நிலையில் குருமூர்த்தியாய் எழுந்தருளு மாகையால் சிவஞானியாய் வந்து எனவும், அம்மூர்த்தி பிராணாயாமம் முதலிய போதித்துப் பரம்பொரு ளின் தன்மையை விளக்கு மாகலின் "வாசியாலே பேரின்ப வுண்மையை அளித்தனை" எனவும், பின்னர் தத்துவங்களைக் கடந்து அறிவு மாத்திரை யாக நின்று இச்சாஞான சொரூபினியான அலிநா பாவ சத்தியின் சுகத்தி ராம்சமான நாத உண்மையினை விளக்கினை என்பார் அறிவாயிருந்திடும் நாதவொலி காட்டி எனவும், பின்னர் பிரமார்த்திரத்திலுள்ள அமிர்தப் பிர வாகத்தால் நிரம்பச் செய்தனை என்பார் அமிர்தப் பிரவாக சித்தி அருளினே எனவும் கூறினார். முதலையில் முதற்சீரில் எதுகை நயம் நோக்கி "பிரி யாத" என்பது "பிரியாத" என்று கொள்ளப்பட்டது.

2. இதனால் தாம் மயக்கத்தில் அழுந்தி யிருப்பதை உணர்ந்து பரம் பொருளின் அருளை நாடுகின்றார்.

(இ-ள்.) வாக்கினு லெடுத்துக் கூறுதற் கருமையான மேலான பொருளே! ஆனந்த சாகரமே! சோதிக்கொழுந்தே! நீங்குவதற் கருமையாகிய மாக்கத்தில் அடியேனை விட்டுத் து, எவ்விடத்து மறைந்தனை? கல்லினிடத்துப் பசுமையான நாரினை உரித்து, கடுகினிடத்துப் பெரிய கடலினை அடைத்த வில் வல்லவனை கரிய யமனார்க்கு அடிமை யாக்கினாயோ? ஒன்றும் உணர் கிலேன் என்க.

3. ஆயிரம் விதமாக எடுத்துச் சொன்னாலும் அறிவு அடையாத வஞ்சக மனத்தையுடைய பேயருடன் சேர்ந்தால்—அச் சேர்க்கை குற்றமே யாகும் என்க.

“ஆனந்தபோதினி”யின்

18-வது ஆண்டு.

6-AUG-1932

அங்கிங் கெதைபடி எங்கும் நிறைந்திருக்கின்றவ னும், கருணையங் கடலுமான இறைவன் திருவரு ளால் மது 'ஆனந்தபோதினி'க்குப் பதினேழாம் ஆண்டு முடிந்த 18-வது ஆண்டு பிறந்துவிட்ட தைக் கண்டு அளவிலா ஆனந்தமடைகிறோம்.

மது அபிமானிகளனைவரும் நம்மைப்போலவே மகிழ்ச்சியடைவார்க ளென்றும் நம்புகின்றோம். ஒரு நாட்டின் ஜனசமூகத்தின் முன் னேற்றத்துக்குப் பத்திரிகைகளே இன்றியமையார்ச் சாதனமாமென் பதை யுணர்ந்து மது சந்தா நேயர்கள், 'ஆனந்தனை' அன்புடன் ஆத ரித்த வருவதுடன், தங்களுக்குள்ள அபிமானத்தின் மேலிட்டால் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்களாலியன்ற சந்தா நேயர்களைச் சேர்த் துக் கொடுத்தும் செய்துவரும் உதவிக்கு நாம் என்றென்றும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்களாகின்றோம். மது சந்தா நேயர்களு க்கு மது ஆனந்தனிடம் இருப்பதுபோன்ற பற்றுதலும் அபிமான மும் மற்றப் பத்திரிகைகளின் சந்தாதாரர்களுக்கு அப்பத்திரிகைகளி டம் இல்லையென்று கூறுவதும் மிகையாகாது. இதா சில மாத சஞ்சி கைகளுக்கு இருப்பதுபோன்ற போஷகர்களோ அல்லது குறிப்பிட்ட சமூகத்தினரின் பிரத்யேக துணையோ, அல்லது மடாதிபதிகள், ஜமீன் தாரர்கள், பிரபல சங்கங்கள் போன்ற உதவியோ இல்லை யென்பது

அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். நமது ஆனந்தபோதினி, ஜாதி மத வித்தியாச மின்றித் தமிழர்களான அனைவருக்கும் தொண்டுசெய்ய வேண்டுமென்னும் எண்ணத்துடன் வெளியிடப்படுவதால் தமிழர்களனைவரும் இதை ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றனர் என்பதை நாம் கூறுவது அநாவசியமென்றே கருதுகிறோம். மதம், சமூகம், அரசியல், மொழிவளர்ச்சி; முதலிய பல துறைகளிலும், நம் மக்கள் அறிவு விளக்கம் பெற்று உயரியதும், பரிசுத்தமானதுமான வாழ்க்கையை நடத்தி இகபரத்திலும் இன்பத்தை யடையவேண்டும் என்பதே 'ஆனந்தபோதினி'யின் தலை சிறந்த நோக்கமாகும். மேலும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு நூபாயாகிய இவ்வளவு குறைந்த சந்தாவில் 80 பக்கங்களுடனும், ஆன்ற அறிஞர்களின் கட்டுரைகளுடனும், விசித்திரப்படங்களுடனும் இச்சஞ்சிகையை வெளியிடுவது எவ்வளவு சிரமமென்பது சற்று சிந்தித்துப் பார்ப்பவர்களுக்கு விளங்காமற் போகாது. அவ்வாறிருந்தும் நானுக்குநாள் நமது சஞ்சிகையில் பல வித அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டுவருவது சந்தா நேயர்கள் அறிந்த விஷயமே. இவ்வளவு கஷ்ட நஷ்டங்களிடையிலும் நாமும், சமூகமும் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமென்னும் ஒரே நோக்கத்துடன் நாம் தொண்டாற்றி வருவதால் எமக்கு மேன்மேலும் உற்சாகத்தையும் ஊக்கத்தையும் அளித்த ஆதரிக்கவேண்டியது எம்மிடம் அன்புமிக்க நேயர்களின் பொறுப்பு என்பதை யாம் கூறவேண்டியதில்லை.

சென்ற பதினேழாம் ஆண்டில், நம் போதினி இதற்குமுன் இருந்ததைவிட மற்றும் பலவித விசேஷ அமிசங்களோடு வெளிவந்து வாசகர்களுக்கு மகிழ்ச்சி யூட்டிவந்த விஷயம் நேயர்கள் அறிந்ததே. பதினெட்டாவது ஆண்டாகிய இவ்வாண்டு முதல் இன்னும் சிறந்த முறையில் நமது 'ஆனந்தபோதினி'யை வெளிப்படுத்திச் சந்தாநேயர்கள் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கடையும்படி செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றோம். சமயம், மொழி, சமூகம், அரசியல், விவசாயம், கைத் தொழில், வியாபாரம், கூட்டுறவு, விகடம் முதலிய துறைகளில் சிறந்த அனுபவம் வாய்ந்த பேரினார்களின் கட்டுரைகள் மாதந்தோறும் வெளிவரும். அறிவையும், சிரிப்பையும் தாத்தக்க விகடப்படங்களும், சமூக சீர்திருத்த சம்பந்தமான படங்களுடன் கூடிய சிறுகதைகளும் அத்துறையில் ஆற்றலுடையவர்களைக் கொண்டு வெளியிடப்படும். ஆதலால் இவ்வளவு சிறந்த முறையில் வெளியிடப்பெறும் இச்சஞ்சிகையின் சந்தா நேயர்களாகத் தமிழர்களனைவரும் சேர்ந்து

'ஆனந்தபோதினி'யால் ஏற்படக்கூடிய பலனை அனுபவிக்க வேண்டுமென்று பெரிதும் வேண்டிக்கொள்கின்றோம்.

தங்களுக்குள்ள பற்பல காரியங்களுக்கிடையிலும் 'ஆனந்தபோதினி'யின்பால் அன்புகூர்ந்து விஷயதானம் செய்துவரும் அறிஞர்களுக்கும், சந்தாத் தொகையை முன்பணமாக அனுப்பியும், வி.பி.யில் பெற்றும், ஆதரித்துவரும் இதர அன்பர்களுக்கும், புதிதாகச் சேர்ந்துவரும் சந்தாநேயர்கட்கும், எம்மிடம் நம்பிக்கையும், பூரண அபிமானமும் வைத்து ஜீவிய சந்தாதாரர்களாகச் சேர்ந்துள்ள செல்வர்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம். நமது 'ஆனந்தனை' அன்புடன் ஆதரித்துவரும் ஒவ்வொரு அன்பரும் குறைந்த பட்சம் ஒவ்வொரு சந்தா நேயரையேனும் புதிய ஆண்டின் ரூபகார்த்தமாகச் சேர்த்துக்கொடுக்கு மாறு மறுமுறையும் அவர்களைப் பெரிதும் வேண்டிக்கொள்ளுகின்றோம்.

'ஆனந்தபோதினி'யின் சந்தா நேயர்களும், வாசகர்களும், விஷயதானம் புரியும் அறிஞர்களும், அபிமானிகளும், நேயற்ற வாழ்வுக் குறைவற்ற செல்வமும் பெற்றுப் பல்லாண்டு வாழுமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவனை அனுதினமும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

—(o):—

ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழல்கள்.

—+—

விாக்காளர்களின் பொறுப்பு என்பது பற்றி யாம் சென்ற மாத சஞ்சிகையின் தலையங்கத்தில் எழுதிய வியாசத்தில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் என்று சொல்லப்படும் ஜில்லா போர்டு, தாலுகா போர்டு, முனிசிபல் சபை முதலியவற்றின் தேர்தல் காலங்களில் நடைபெறும் அக்கிரமங்களைப் பற்றி விவரித்திருந்தோம். ஸ்தல சுயஆட்சி எனப்படும் அந்த ஸ்தாபனங்கள் சரிவரத் தங்கடமையை நிறைவேற்றவில்லை யென்றால் நாட்டுக்கு எத்தகைய சிறப்பான முறையில் ஆட்சித் திட்டம் அமைக்கப்பட்டாலும், அல்வது வாக்காளர்களின் தொகை எவ்வளவுதான் அதிகரிக்கச் செய்தாலும் அவற்றாலெல்லாம் எத்தகைய நலனும் உண்டாகா தென்பதும் அத்தலையங்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது நேயர்கள் நினைவிவிநக்கலாம். இத்தலையங்கத்தில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் நடைபெறும்

ஊழல்களைப் பற்றி விவரித்துரைக்க விரும்புகின்றோம். இவ்வாறு எழுதுவதனால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் தலைவர்களைப் பற்றிக் குறை கூறவேண்டுமென்பது எமது கருத்தன்று. ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகத்தில் மலிந்துகிடக்கும் ஊழல்கள் நிவர்த்தியாகித் தேசத்தின் சுதந்திரத்துக்கு அஸ்திவாரமான ஸ்தல சுயஆட்சி பலராலும் மெச்சத்தக்க வகையில் நடைபெறவேண்டுமென்பதும், இத்தகைய ஊழல்கள் நமது 'ஆனந்தபோதினி' போன்ற-பெரும்பாலான வாக்காளர்களின் கைக்குக்கிடும் பத்திரிகையில் வெளியாகி அவை வாக்காளர்கள் விழித்துக்கொள்ளும்படி செய்யவேண்டுமென்பதுமே எமது போவா.

ஜில்லா, தாலுகா போர்டுகளும், முனிசிபல் சபைகளும் அந்தந்தப் பிரதேசத்தில் வசிக்கும் பொது ஜனங்களின் சௌகரியத்தைக் கவனிப்பதற்காகவே ஏற்பட்டவை என்பதை அந்த ஸ்தாபனங்களின் தலைவர்களில் பலர் மறந்து தங்கள் சுய நன்மைக்காகவே தங்கள் அந்த ஸ்தானத்தில் இருப்பதாகக் கருதி அதற்கேற்றபடி நடந்து கொள்கின்றனர். இதனால் அவர்களுக்குத் தங்கள் வாக்குகளைக் கொடுத்தனுப்பிய வாக்காளர்கள் தங்கள் நோக்கம் நிறைவேறப் பெறாமல் ஏமாற்றமடைந்து அதன் பயனாகத் தேசிய விஷயங்களில் கிரத்தையற்றவர்களாய் யிருக்கின்றனர். சமீபத்தில் நமது நாட்டில் ஒட்டுரிமை சம்பந்தமாய் விசாரணை செய்த லோதியன் கமிட்டி அங்கத்தினர்களில் ஒருவரான மார்க்குவிஸ் ஆப் டபரின் என்பவர் இங்கிலாந்திலிருந்து வெளியாகும் 'ஸ்பெக்டேட்டர்' என்னும் பத்திரிகையில் 'லோதியன் கமிட்டியைச் சேர்ந்த நாங்கள் இந்தியாவில் விசாரணை செய்தபோது திடீரென்று ஒரு கிராமத்துக்குச் சென்று அங்குள்ள ஒட்டர்களைக் கண்டு, அவர்களுடைய ஒட்டுரிமை அப்படியே நிரந்தரமாய் இருக்கவேண்டுமா என்று கேட்டதற்கு, அதைப் பற்றி அவர்களுக்குக் கவலையில்லைபென்றும், எவ்வகையில் தங்கள் ஒட்டுரிமையை உபயோகித்தாலும் அதனால் தங்களுக்கு எத்தகைய கலனும் ஏற்பட்டதில்லைபென்றும் தெரிவித்தனர்,' என்று எழுதியிருக்கிறார். இதிலிருந்து நமது நாட்டு வாக்காளர்கள் ஜனப்பிரதிநிதிகளிடம் நம்பிக்கையற்றவர்களாய் இருக்கிறார்களென்பது நன்கு தெரிகிறதல்லவா? பொது ஜனங்களுக்குச் சௌகரியத்தையும் திருப்தியையும் தராது ஸ்தாபனங்கள் இருந்துமென்ன? இறந்துமென்ன? நிர்வாக ஊழல்களைக் காரணமாகக் கொண்டே சில முனிசிபல் சபைகளை அரசாங்கத்தார் கலைத்துவிட்டு ஒரு நிர்வாக அதிகாரியை நியமித்துவிடுவதும் சகஜமாய் இருக்கிறது. இது உண்மையிலேயே இந்தியர்களுக்கு அவமானத்தை அளிக்கவல்ல தென்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை.

ஜில்லாபோர்டு, தாலுகாபோர்டு, முனிசிபல் சபைகள் ஆகிய,

வற்றின் தலைவர்களில் பலர், தாங்களே சர்வாதிகாரிகளென நினைத்துக்கொண்டு தங்கள் மனம்போனபடி பெல்லாம் நிர்வாகம் செய்வது கண்டிக்கத்தக்கது. இதனால் பலர் துன்பத்திற்குள்ளாக நேர்கிறது. ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் ஆதிக்கத்திலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள், சிப்பந்திகள் ஆகியோரின் உத்தியோகமே நிலையற்றதாயும் தலைவர்களின் யதேச்சாதிகாரத்துக்குள் அடங்கியதாயும் இருக்கிறது. அவர்கள் அப்போதைக் கப்போது அதிகாரம் வகிக்கும் தலைவர்கள், அங்கத்தினர்கள் ஆகியோருக்கு நல்ல பிள்ளைகளாக நடந்துகொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. பொதுஜன நன்மைக்கும், சுயராஜ்யத்துக்கும் அஸ்திவாரமாகவுள்ள ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் தலைமை வகிப்பதற்குச் சிறிதும் தகுதியற்றவர்கள் தங்கள் செல்வாக்கையும், செல்வத்தையும் துணையாகக்கொண்டு தலைவர்களாகிவிடுகின்றனர். அப்படிப்பட்டவர்கள் தங்கள் மாணேஜர் போன்ற உத்தியோகஸ்தர்களின் இஷ்டப்படி நடக்கவேண்டியவர்களாகின்றனர். உத்தியோகஸ்தர்களும் தலைவர்களும் சேர்ந்துகொண்டு, தங்கள் ஆதிக்கத்திலுள்ள பாடசாலை ஆசிரியர் போன்றவர்களுக்கு இழைத்து வரும் கஷ்டங்கள் பல. எத்தனையோ ஆசிரியர்கள், வேறு விதிகளில்லைபென்று இக் கஷ்டங்களை பெல்லாம் மிகப் பொறுமையுடன் சகித்து வருகின்றனர். லஞ்சம் கொடுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கே பல சௌகரியங்களும் அளிக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறு கொடுக்க இயலாதார் படுத் துன்பங்கள் அநேகம். அப்படிப்பட்டவர்களை அடிக்கடி தூரத்திலுள்ள பல இடங்களுக்கு மாற்றிவிடுகின்றனர். இதனால் அவர்கள் தங்கள் மனைவி மக்களுடனும், மூட்டை முடிச்சுகளுடனும் குறித்த காலத்துக்குள் அத்தூர இடங்களுக்குப் போய்ச் சேர அதிகம் கஷ்டப்படுகின்றனர். மற்றும் பல தலைவர்கள் சுயநலக்காரர்களாகவும், கூடா பொழுக்க முடையவர்களாயும் இருக்கின்றனர். எல்லா வழிகளிலும் தங்கள் சுய காரியங்களைச் சாதித்துக்கொள்வதிலேயே கண்ணுங் கருத்து மாய் இருப்பார்கள். இதற்காக எத்தகைய இழிவான காரியங்களை யும் செய்யப் பின்வாங்குவதில்லை. மாதர் முன்னேற்றத்தின் அவசியத்தை உணர்ந்து மாதர்கள் பலரும் கல்விகற்றுப் பல துறைகளிலும் புதுவதுபோலவே ஆசிரியைகளாகவும் பலர் முன்வருகின்றனர். அப்படிப்பட்டவர்களுக்குச் சகலவிதமான சௌகரியங்களையும் செய்துகொடுத்து உற்சாகமுட்டவேண்டியது இத்தகைய ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் கடமையாக இருந்தும், அவற்றின் தலைவர்கள் பலர், அம்மாதர்கள் விஷயத்தில் ஒழுக்கீனமாக நடந்துகொண்டு அப் பெண்மணிகளின் மனம் புண்படும்படி செய்வது பலமாகக் கண்டிக்கத்தக்கதாகும்.

ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் ஆதிக்கத்திலுள்ள பள்ளிக்கூடங்களில் உத்தியோக நியமன விஷயத்தில் பல ஊழல்கள் நிறைந்திருப்பது போலவே பாடப் புத்தகங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதிலும் கண்டிக்கத்

தக்க பல முறைகள் கையாளப்படுவது தேசத்தின் தூதர்ஷ்டமே யாகும். பாடப் புத்தகங்களின் தகுதி, பொருத்தம் முதலியவை களைப்பற்றிக் கவனியாபல் பணமும் சிபார்சும் ஏறியதும் எத்தகைய ஆபாசக் களஞ்சியங்களையும் பாடப் புத்தகங்களாக வைத்துவிடுகின்றனர். இவைகளையெல்லாம் நோக்கும்போது, ஆசிரியர்களை நியமித்தல், பாட புத்தகங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல் முதலிய முக்கிய நிர்வாகங்கள் சர்க்கார் கல்வி இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்களிடமே இருத்தல் நலமென்றும் தோன்றுகிறது. கண்டராக்ட் முதலிய இதர விஷயங்களிலும் இவ்வாறே பல அக்கிரமங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் நடைபெறும் ஊழல்களை நாளுக்குநாள் பொது ஜனங்களும் அறிந்துவருவதால் அத்தகைய ஸ்தாபனங்களில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை குறைந்துவிடுகிறது.

தேசம் சுதந்தரத்தை யடைந்து ஜனநாயக ஆட்சி ஏற்படும் நிலைமையில் இருக்கும் இக்காலத்தில், ஜனங்களின் பிரதிநிதிகள் என்று சொல்லிக்கொள்பவர்கள், தங்கள் நிர்வாகத் திறமையின்மையையும், சுயநலத்தையும் வெளிப்படுத்துவது வருந்தத்தக்கதேயாகும். நாம் நம்மிடையேயுள்ள குறைகளை நிவர்த்தித்துக் கொண்டாலொழிய பெரிய பதவியைப் பெற விரும்புவதில் எத்தகைய பலனுமில்லை. ஸ்தல சுய ஆட்சி ஸ்தாபனங்களையே சரிவா நிர்வாகம் செய்ய முடியாதவர்கள் தேசத்தின் சுய ஆட்சியை விரும்புவது முடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்படுவதுபோலல்லவோ இருக்கும். ஆயினும் சட்டசபை நிர்வாக விஷயத்தில் உலகத்தையே பிரமிக்கச் செய்த வித்தல்பாய் பீடல் போன்ற அரும்பெரும் தலைவர்களும், மிகச் சிறந்த அரசியல் நிபுணர்களும் நம் நாட்டில் தோன்றும்படியான பாக்கியத்தை நமக்கு இறைவன் அளித்திருக்கின்றான். ஆதலின் வாக்காளர்கள் தங்கள் உரிமையைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யாமல் தகுதியுடையவர்களும் பொதுஜன சேவையில் ஆர்வமுடையவர்களுமான உண்மையாளர்களுக்கே தங்கள் வாக்குகளைக் கொடுத்துத் தேர்ந்தெடுத்தனுப்பினால் இத்தகைய ஊழல்கள் நடைபெறுவதற்கு இடமே யில்லாமற்போகும் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்தியத்தாய் சுதந்தரம்பெற்று இன்பமுடன் வாழப்போகும் இச்சமயத்தில் வாக்காளர்களும், ஜனப்பிரதிநிதிகளும் தங்கள் பொறுப்பை புணர்ந்து நடந்துகொண்டு உலகம் மெச்சும் வகையில் பொது நிர்வாகங்களை நடத்தக் கூடிய ஆற்றலையும், அறிவையும், நியாக புத்தியையும் அன்னாருக்கு அளித்தருள வேண்டுமென்று அனுதினமும் கருணையங்கடலாகிய எல்லாம்வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம். வந்தேமாதாம்.

ஓம் தத் ஸத்.

“ஆனந்தபோதினி”யின் 18-ம் ஆண்டு வாழ்த்துப்பாக்கள்.

(கருவேலி ப. வீரப்பதஞ்சை ராயர்)

அலைக டற்பல நண்ணியாங் கரும்புன லருந்தி
நிலவ ரைப்பினிற் பொழிதரு நீண்முகில் சுடுப்பக்
கலைக ளிற்பயின் றவர்மனக் கருத்தொருங் கீட்டி
விலைக ணிப்பரி தாயெமக் களிசெயு மேகம்.
இனித்த பால்சருக் கரையிழு திவையொடு ணனோஇக்
கனித்த வன்பினிற் ருய்மக வருத்துறுங் கணக்கின்
மனித்த நல்லறங் கட்டுரை வரைபடம் விசுடர்
தனித்த செய்யுளென் றிவைகளான் விளக்குறுந் தனித்தாய்.
தொடுத்த பல்லைத் துறையினு முதுக்குறை வெய்தி
யடுத்த மாந்தருக் கறமுத லுணர்த்தியு மவற்றை
விடுத்த மாதவர் வீடுறு விழுநெறி யிறுவென்
றெடுத்த கங்கையிற் கனியென விசைக்குமெய்க் குரவன்.
இயன்ற தன்னினம் பலவினு மீடுயர் விலதாய்ப்
பயின்று கொள்ளுந் ருதவுறுந் தவச்சிறு பயனின்
முயன்று நாடொறு மேனியிற் பணைத்தடன் முதிரா
வயின்ற வர்க்கெல் மானந்த மளித்தரு ளமுதம்.
இன்ன நீர்மைய ளானந்த போதினி யெனும் பேர்க்
கன்னி யெளவன மெய்தினு ளவனிது காறுந்
துன்னு மேட்டிமை கருதுறி னினியவ டலக்கம்
பன்ன லாகுமோ மன்னுக வவளிசை பரந்தே.

(ரா. மு. கிருஷ்ணபாரதி அம்பை)

அகிலாண்ட கோடியெலாம் அன்புடனே
யாதரிக்கும் ஆண்டவன்
புகலரிய போருளாற் புகழுடனே
பதினேழு ஆண்டொனும்
பகலவினைப் போலவுமே சாதிமத
பேதமறச் சகத்தில்வாரும்
சகலர்க்கு மானந்த மேதந்த
ஆனந்த! வாழ்க! வாழ்க!!

முத்தர்கா பாத்ரசிவப் பிரகாசர் முழுக்கருணை
முதிர்ச்சியாலே
இத்தலத்தில் மக்கள்மன இருளகற்றி
இனியபல பொருள்கள் காட்டி
ரித்தமுநல் லறிவென்னும் ஒளிவீசுஞ்
சுடர்விளக்கே நிதியே நிற்குச்
சித்திரரு பதினெட்டாம் ஆண்டில் வளம்
திகழ்வென வாழ்த்துவோமால்.

(2)

கனிவுடனே கீர்த்திபெறு கட்டுரைகள்
கட்டுபவர் கருணையாலும்,
பனிமலரைப் பழிக்குமிரு பாதமுள்
பரந்தாமன் கருணையாலும்,
முனிசாமிப் பெரியார்தம் புகழ்மிக்க
போதினியே பன்னூறாண்டு
இனிதாக உனதுபுகழ் உலகமெலாம்
ஒங்கிடவே வாழ்க மாதோ!

(3)

(வரகூர் ச. சூரியநாராயணமூர்த்தி)

திங்களுங் கங்கையுங் செஞ்சடை யணிந்த
சங்கரன் நன்னருள் தங்கு மங்களம்
பொலிவுற்றோங்கிப் புகழ்திருமாதா
மலிவுற்றொளிரும் மதராஸ் என்னும்
மாபெரும் பதியில் மருவிசீர் கொண்டு
பாபெரும் காவலர் பாவலர் முதலாய்
புகழ்நீதிடக் கல்விப் பொருள்பல வாய்ந்து
மகிழ்ந்திட யாரும் மாலை மிதனில்
பற்பல நவீனம் பண்டிடன் பாப்பி
நற் பெயரெடுத்த நல்லானந்த போதினி
அவன்றன் பெயராம் அறைவது கேண்மின்!
புவனம் புகழும் மனிதன் முனிசுவாயி
இந் நிலமாதர் இனிதெனப் படிக்க
“ஆனந்தபோதினி” சுவைமிக வமைய
இனிக்குங் கட்டுரை இன்புறப் புகன்றனன்
பதினெட்டாய் புகழுறப் பாவினை
புத்தமு தனைய பொருடரு போதினி
ஆயு மிவ்வாண்டும் அறிவுறை யருளி
வாழி! வாழி! வளம்பல பெற்றே.

ஒரு நிருபருக்கு விடை.

(பண்டித. பூ. ஸ்ரீநிவாசன்.)

திருக்குறளும் காமத்துப்பாலும்

— ❦ —

இலகண்டா புரத்தினின்று திரு மு. வெ. கிருஷ்ணசாயி செட்டி
யார் என்னும் நண்பரொருவர் ஓர் நிருபம் வரைந்திருக்கின்ற
னர். அந்நிருபத்தில் நண்பர் பொய்யாமொழிப் புலவர் அருளிய திருக்குறள்
என்னும் தூலில் உள்ள அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் புருஷார்த்த
நான்கினையும் முப்பாலாகப் பிரித்துக் காட்டியுள்ளார். அதில் காமத்துப்
பாலில் இன்பம் வீடு இரண்டும் அடங்கி யிருக்கிறது. ஆகையால் அச் செய்
யுளை ஒட்டி இன்பம் வேறாகவும் வீட்டை வேறாகவும் பிரித்து “ஆனந்தன்
வாயிலாக எம்போன்றருக்கும் தெளிவாக எளிய நடையில் போதிக்கத் தங்
களைச் சிரந்தாழ்ந்த வணக்கத்துடன் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்”
என்று எழுதி யிருக்கின்றார்.

பொய்யாமொழிப் புலவராகிய நாயனாவர்கள் காமத்துப்பாலில் இன்பம்
வீடு இரண்டையும் அடக்கிப் பாடி யிருக்கின்றாரென்பது சரியல்ல. காமத்
துப்பால் வெறும் காமத்துப்பாலாக மட்டுமே எழுதப்பட்டிருக்கின்ற தென்
பதே ஆன்றோர் அபிப்பிராயமாகும்.

வீடென்பது சிந்தையும் மொழியும் செல்லா நிலைமைத்தாகலின், துற
வறமாகிய காரண வகையாற் கூறப்படுவ தல்லது இலக்கண வகையாற் கூறப்
படாமையின் தூல்களால் கூறப்படுவன ஏனே மூன்றுமே யாம்” எனப்
பரிமேலழகர் திருக்குறள் உரைப் பாயிரத்தில் கூறி யிருத்தலுங் காண்க.
ஆகவே, வள்ளுவரும் துறவறவியலால் வீட்டைப்பற்றிக் கூறி யிருக்கின்றனர்.
நிலையாமை, துறவு, மெய்யுணர்தல், அவாவறுத்தல் என்னு மதிகாரங்கள்
அவற்றுள் முக்கியமானவை யாகும். ஆகவே, புருஷார்த்தங்கள் நான்கினை
யும் திருக்குறள் போதிக்கின்ற தென்பது ஒருவகை.

நானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளால்

ஆன அறமுதலா வந்நான்கும்.

(நக்கீரர்)

*

*

*

*

மேலும், காமத்துப்பால் சுத்த காமத்துப் பாலாகவே கூறப்பட்டுள்ள

தென்பதை, திருக்குறளை முழுது மாராய்ந்து அதன் தன்மையை விளக்கிய புலவர்கள்,

* * *
இருபதிற றைந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை. (சிறுமேதாவியார்)

ஆண்பாலே ழாறிண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா லிருபாலோ ராராக—மாண்பாய
காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றாகக் கட்டுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு. (மோசிகிரை)

என்று விளக்கியுள்ள செய்யுள்களைக் கொண்டும் இவ் வுண்மையை அறியலாம். அன்றியும்,

நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் ஒரே பாட்டில் விளக்கப்போந்த ஓளவைப் பிராட்டியாரும்,

“நதல் அறம் தீவினைவிட் டட்டல் பொருள்
காத லிருவர் கருத்தொருமித்—தாதரவு
பட்டதே இன்பம் பரணைநீனந் தீழ்நின்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு.

எனக் கூறி யிருந்தலும் காண்க. ஆகவே.

திருக்குறள் காமத்துப்பால் காமத்துப் பால் மாத்திரம் உணர்த்துவதே யன்றி நண்பர் கூறுவதுபோல இன்பம் வீடு என்னும் இரண்டையும் அடக்கிக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை நண்பருக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

ஏஜண்டுகள் தேவை.

எல்லா ஊர்களிலும் நமது ‘ஆனந்தபோதினி’ மாத, வாரப் பத்திரிகைகளை விற்பதற்கும், சந்தா சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும், விளம்பரம் சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும் தக்க சாமர்த்தியமுள்ள ஏஜண்டுகள் தேவை. விவரம் அறிய விரும்புவோர் எமக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளவும். நமது புஸ்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் எல்லா ஸ்டேஷன்களிலுமுள்ள ஹிக்கீன்பாத்தம் புஸ்தகசாலைகளில் கிடைக்கும்.

மானேஜர்.

பீஸ் ! பீஸ் !! பீஸ் !!!

(சமய சஞ்சீவி.)

(தொகுதி-17, பகுதி-12, 896-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இத்தகைய பிச்சைக்காரர்களைக் குறித்து இதுகாறும் யாரும் கவனம் செலுத்திப் பரிசீலனை செய்யாமை வருந்தத் தக்கது. போனது போகட்டும். இந்தப் பிச்சைக்காரர்களின் ஆதாய வருமானங்களைக் கணக்கெடுக்க உடனே அரசாங்கத்தார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த வேலையில் ஊதியம் பெறாத ஆசாமிகள் தலையிட்டுக் காரியம் நடத்தல் மிகவும் கஷ்டமானபடியால் அரசாங்கத்தார் ஒரு கமிஷனை ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக யிருக்கும். அந்தக் கமிஷனில் இங்கிலாந்து—வெள்ளைத் துரைமார் பத்துப் பேர்—இந்தியர்களில் ஒரு பிராமணர், ஐந்து பிராமணரல்லாதார், ஒரு முஸ்லிம், ஒரு கிறிஸ்தவர், ஒரு பெண்மணி—ஆகிய இவர்கள் இருந்தால் பொருத்த மாயிருக்கும் என்பது என் அபிப்பிராயம். இந்தக் கமிஷன் தலைவராக ஒரு சீமைத் துரையை நியமிக்கலாம். இந்தக் காரியத்திற்காக நான்கு லக்ஷம் ரூபாய் பட்ஜட்டில் அரசாங்கத்தார் சாங்கஷன் செய்து விடுவார்கள் என்று நம்புகின்றேன். இந்தக் கமிஷனுக்கு அரசாங்கத்தார் சகல செளகரியங்களை யும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். பொது ஜனங்களும் இக் கமிஷனுக்கு வேண்டிய உதவிபுரிய வேண்டும். ரயில்வே கம்பெனியார் இக் கமிஷனர்க்குத் தனி வண்டிகளும் தனிச் செளகரியங்களும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இந்தக் கமிஷனர் இமயம் முதல் குமரிவரை சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து எல்லாப் பிச்சைக்காரர்களிடமிருந்தும் சாக்ஷியம் வாங்குவார்கள். பின்னர் இவர்கள் ஒன்றுகூடி யோசித்து ஒரு அறிக்கையை வெளியிடுவார்கள். அவ் வறிக்கையில் முக்கியமாய்ப் பிச்சைக்காரர்களின் வருவாய் வகைகள், ஜாதிப் பாகுபாடுகள், வித்தை சாமர்த்தியங்கள், நோய்கள், இருப்பிடங்கள் முதலிய விஷயங்கள் குறிப்பிடப்படும்.

பிறகு அரசாங்கத்தார் இந்த அம்சங்களை யெல்லாம் நன்கு ஆராய்ந்து பிச்சைக்காரர்கட்கு வரி விதிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதில் அரசாங்கத்தாருக்குக் கொஞ்சம் சிரமம் உண்டு. அதாவது பிராமணர்—பிராமணரல்லாதார், இந்து—முஸ்லிம், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் முதலிய விவகாரங்களைக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த விவகாரங்களை மனதில் வைத்துக் கொண்டு பிராமணர்கட்கு அதிகமாகவும், பிராமணரல்லாதாருக்குக் குறைவாகவும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கட்கு அதிகம் குறைவாகவும் வரி விதிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இத்துச் சந்திராசிகட்கும், முஸ்லிம் பக்கிரிகட்கும் மனஸ்தாபம் நேராமலிருக்க ஒரு கமிட்டியை ஏற்பாடு செய்து, அக் கமிட்டி நிர்ணயப்படி அவர்கட்கு வரி விதித்தால் நன்றாக யிருக்கும். இங்ஙனம் பிச்சைக்காரர்கட்கு வரி விதிப்பதால், தவறாமல் மிகுந்த திரவியம் திரட்டலாம். அந்த வருவாயைக் கொண்டு அரசாங்கத்தார்—ராணுவத்தில் சிக்கனக் கத்தியை நீட்டாமல் இன்னும் அதிகப்படியான ஊதியங்கட்குக் கொடுக்கலாம். இல்லையேல், பிச்

சைக்காரர்களின்மீது அதிகாரம் செலுத்த ஒரு வெள்ளைத் துரையை கமிஷனராக நியமிக்கலாம். அந்தத் துரைக்குக் கீழ் இரண்டு மூன்று கருப்பு மனிதர்களைக் குமாஸ்தாக்களாகவுட்கூட நியமிக்கலாம்.

மேலே எடுத்துக் காட்டியபடி பெரிய மடாதிபதிகள் முதல் சாதாரணப் பிச்சைக்காரர் வரை—எல்லாருக்கும் வரி விதிப்பதா யிருந்தால் அரசாங்கப் பொருள் நிலை வளர்ந்து நமது நாடு மிகுந்த வைபவத்துடன் விளங்கும் என்று நம்புகின்றேன். இதனால் உலக சுகமமுகூட உண்டாகும்.

3. இன்னொரு யோசனை கூறிவிட்டு இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்ளுகின்றேன்.

பத்திரிகைகளை நடத்தும் நோக்கம் என்ன?—சந்தாதாரர்களின் தொகையைப் பெருக்கி அதன்மூலம் பணம் சம்பாதிப்பதற்கல்லவா? அரசாங்கத்தாருட்குச் சில பத்திரிகைகளை நடத்துகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சந்தாதாரர்களின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளுவதில்லை. ஜில்லா கெஜட்டிகள்—மாகாண கெஜட்டிகள்—இவை அரசாங்கத்தாரின் பத்திரிகைகள். இவைகளைச் சில உத்தியோகஸ்தர்கள் மாத்திரம் படிக்கிறார்களே யொழிய எல்லாரும் படிப்பதில்லை. உண்மையை நோக்கும்போது இவை எல்லாரும் படிக்க வேண்டிய பத்திரிகைகளே. இவைகளை எல்லாரும் படிக்குமாறு செய்ய—மற்றப் பத்திரிகைகளைப் போல் இவைகளும் ஜனங்களின் கவனங்களை ஆகர்ஷிப்பதற்கு வழி காண வேண்டும். அதற்காக ஒவ்வொரு வெளியீட்டிலும், படங்கள், சிறு கதைகள், நாடகங்கள், விதங்கள் முதலியவைகளைப் பிரசுரம் செய்தல் மிக மிக லாபகரமான விஷயம். இதற்காக அரசாங்கத்தார் தனியாக நிருபர்களையும் ஆசிரியர்களையும் கட்டுரையாளர்களையும் நியமிக்க வேண்டியது அநாவசியம். சர்க்கார் உத்தியோகங்களில் கைநிறைய வேலையில்லாமல்—எல்லா இலாகாக்களிலும் உத்தியோகஸ்தர்கள் நிறைந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாரையும் கட்டுரை முதலியவைகளை எழுதச் சொன்னால் தவறாமல் எழுதுவார்கள். இதனால் பத்திரிகைகள் நன்றாயிருக்கும். மக்கள் மனங்களையும் கவரும். சந்தாதாரர்களின் தொகையும் பெருகும். வருவாயும் ஏராளமாக வரும். எளிதில் மக்களை மகிழ்ச்சிக் கடலில் மூழ்கச் செய்து வருவாய்க்கு வகையாகும். இவ் வழியைத் தவறாமல் அதிகாரிகள் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்பது எனது விண்ணப்பம்.

மக்கள் பணம் திரட்டுவதற்குப் பீஸ் வசூல் செய்யும் அநேக சந்தர்ப்பங்களை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். அரசாங்கத்தாருக்கும்—இந்நெருக்கடியான காலத்தில் நல்ல யோசனை கூறிவிட்டேன். இவை தவிர யார் யாருக்கு எந்த எந்த வழி தோன்றுகிறதோ அந்த அந்த வழிகளிலெல்லாம் பீஸ் வசூல் செய்து கொள்ளலாம். மக்கட்கு இவ்வுரிமை வழங்க சட்டசபையில் ஒரு மசோதாவை—யாராவது கொண்டுவந்து நிறைவேற்றினால் பெரிய உபகாரம் செய்தவராவார்.

இத்தகைய அபூர்வமான கட்டுரை எழுதி லோகோபகாரமாக வெளியிட்ட எனக்கு மக்கள் எவ்வளவு பீஸ் கொடுக்கவேண்டி யிருக்குமோ?

கற்பின் பொற்பு

—:(0):—
(தேல்லிப்பழை—கா. சின்னப்பா)

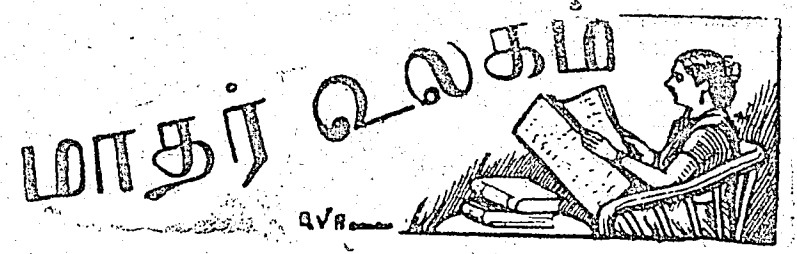
அகவல்

எவ்வகைப் பொற்பினும் எழிலால் மிக்கது
ஒளவையைப் போன்ற அரிவையர் கற்பென்
றெவ்வூர் மாந்தரும் எக்கா லத்தும்
செவ்வையா யுரைப்ப தைத் தேரா தவர்யார்?
கற்பின் சிறப்பைக் கன்னியர் பூண்பது
பற்பல பூஷணம் பாலிப் பதிலும்
பொற்பை யளித்துப் போற்றுதற் குரியதென்
றற்ப ரல்லா ரனைவரு மறிவர்.
தேக அழகும் செல்வப் பெருக்கும்
பாகசாஸ் திரமுதற் பற்பல கலைகள்
கற்றுத் தேறிய கண்ணியத் தோடு
சுற்றத் தவர்கள் சொல்லி மகிழ்ந்திடும்
சாதியின் தகைமையும் சகோதர வலிமையும்
ஆகிய அனேக அரியலட் சணங்கள்
பொருந்திய நற்குணப் பூவைய ராயினும்
அருந்திக் கணியாய் அறைந்திடு மரிய
கற்பினைப் பூணக் கன்னிய ரொத்தப்
பொற்பினைப் பொருந்தினும் புகழ்தனைப் பெறுதல்
இல்லையென் பதனை எப்படிப் பட்ட
புல்லரு முணருதல் புகலவும் வேண்டுமோ?
நாண்மடம் அச்சம் நலின்றிடு பயிர்ப்பு
பூண்பவ என்றியெப் பூவையு முலகினர்
போற்றத் தக்க பொற்பினை யுடையளாய்
நாற்றிசைக் கண்ணும் நலலிசை நாட்டாள்.
கற்பிலா அழகியின் பொற்பைப் புகழ்பவர்
அற்ப ரன்றிமற் றறிவனோ ரல்லர்.
அழகிற் குறைந்த அரிவையராயினும்
கிழப்பரு வத்தைக் கிட்டி யிருப்பினும்
நகைபல அணியா நங்கைய ராயினும்
தொகைமிகு சீதனம் சொலற்கரு கலைகள்
சாதியி லுயர்வெனச் சாற்றிடும் பெருமை
ஆகிய இவையெல்லாம் அற்றவ ளாயினும்
கற்பினைப் பூண்ட கன்னிய ராயின்
பற்பல லட்சணம் படைத்தவள் போல்வள்.
தூற்றும் பெண்டிர் கூற்றெனத் தகுமெனச்
சாற்றி யிருப்பது சரியோ பிழையோ?

சாவித் திரியும் சந்திர வதியும்
தேவிநற் சீதையும் சிறப்பினை யடைந்தது
கற்பி னுலன்றியெக் காரணத் தாலென்
றற்பரைக் கேட்பினும் அவர்க்கது தெரியும்
விவாகம் செய்ய விரும்பும் வாலிபன்
அவாவிடும் நற்குணம் அனைத்தினும் பார்க்கக்
கற்பு நிறைந்தநற் காதலி தன்னைப்
பொற்பெனும் பூஷணம் பொருந்தா ளாயினும்
ஆதனம் நகைமிக அற்பமா யுள்ள
மாதா யிருப்பினும் மனஞ் சோராது
தேடி மணந்திடின தெரிவையின் கற்பினால்
நாடிடும் அவனை நன்மைக ளானேகம்,
இதையறிந் தன்றோ எம்முன் னோர்கள்
கதைகளிற் கூடக் கற்பின் பொற்பைப்
பலவகை யாயும் புகர்ந்திருக் கின்றனர்
சிலரிதை யறியா தலைகின் றனரே
கற்பிலா மங்கையைக் கண்களா லறியலாம்
சொற்களா லறியலாம் தோகையின் நடையுடை
பாவினை முதலிய பலவகை யாலும்
நாவினால் நவிலரும் தீவினை நிறைந்த
பெண்களை யாரும் பிழையிலா தறியலாம்.
ஆதலா லரிவையர் அனைவரும் கற்பின்
மீதினி லார்வமாய் வீரத் தோடுதம்
சீவியம் முழுவதும் திகழ்ந்து விளங்கி
நாவினால் நவிலரு நற்குணத் தோடு
பாவலர் போற்றும் பதிவிர கைகள்பால்
மேவிடு லட்சணம் மேன்மையாய்ப் பெற்று
அல்லும் பகலும் அரனடி தொழுது
எல்லையி லின்பம் எய்தி வாழ்ந்து
கற்புக் கரசியர் கணவரைக் கனவிலும்
தற்பர னென்று சந்தத் தமெண்ணித்
தமக்கும் பிறர்க்கும் தக்ககண் ணியக்கை
இமைக்கணந் தவரு தென்றும் பெறல்போல்
புகழுடன் புண்ணியம் பொருந்திய சீவியம்
அகமதி லின்புற அனுதின மடையலாம்
தையல்நா யகமெனச் சற்சனர் சாற்றிடும்
செய்யநன் னுமம் சீருடன் சேர்ந்திடும்
என்பதை அறிந்து இன்புட னிருந்து
மன்பதை போற்றிட வாழ்ந்திட லாமே.

வாத்தியார்:—“அடே ராமா! அதென்ன வாயில்? அதைக் கொண்டு
வந்து கொடு என்னிடத்தில்!”

மாணவன்:—“பல் நோய் சார்! அதை உங்களிடம் கொடுப்பதற்கில்லை
சார்!”

பிராட்டியார்

(ஸ்ரீமதி. பண்டிதை-அசலாம்பிகை அம்மையார்.)

(தொகுதி 17. பகுதி 12. 924-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இனி பிராட்டியாரும் தாசரதியும் ஊழின் வலியால் தற்செயலாக
ஒருவரை ஒருவர் காண நேர்ந்தமையும், அங்ஙனம் நேர்ந்த
கணத்திலேயே இருவர்களின் உள்ளுணர்ச்சியும் ஒத்த வேகத்தில் எழுந்து,
தகைய முடியாதபடி கண்களின் வழி கருத்திற்றாக்கி ஆண்மையின் திண்மை
யையும் பெண்மையின் பெருமையையும் விழுங்கி மீயிர்த தென்பதாகவே
கவி கூறுகின்றார்.

பெண்களின் நோக்கம் முதற்கண் தோள்களில் சென்றுபடியும் (நாணம்
தலைநிற்பதாகிய) குறிப்பையும், ஆடவரின் நோக்கம் கூசதலினதிக் குறிக்க
கொள்ளும் இயல்பினையும்கூட எடுத்துக்காட்டத் தவறினரில்லை.

“பருகிய நோக்கெனும் பாசத்தாற் பிணித்
தொருவரை யொருவர் தம்முள்ளம் ஈர்த்தலால்
வாசிசிலை அண்ணலும் வாட்கணங்கையும்
இருவரு மாறிப்புக்கிதைய மெய்தினார்”

ஒத்த குலனும், ஒத்த நலனும், ஒத்த இனமையும் உடைய இருவர் தனி
மையில் விதி வலியால் எதிர்ப்பட்டு சமமான அன்பில் ஈடுபடுவரேல் பழைய
நிலை மாறிப் புதிய மாறுதலை யடைகின்றனர். அந்த மாறுதலே ஈண்டு தம்மை
மறந்து ஒருவர் உள்ளத்தில் மற்றொருவரின் ஒவியம் காட்சி யளிக்கத் தொடங்
குவதாகும்.

என்னே! ஏதிர்ப்பட்ட ஞான்றே இறங்கு துறையில் நீச்சாயினமை
போல இத்துணை தீவிர எண்ணம் எழுவதும் சால்புடைத்தோ? எனும்
சங்கை நிகழ்வதியல்பு. அதற்குச் சமாதானமாகக் கவி,

“கருங்கடற் பள்ளியிற் கலவி நீங்கிப்போய்
பிரிந்தவர் கூடிழற் பேசல் வேண்டுமோ?”

என இவ் விருவர்களின் பழமைத் தொடர்பை நினைவூட்டுகிறார். பழைய

கேண்மையாளர் தொடர்பே இத்தகைய சலனமற்ற விழுமிய நிலைமையை விரைந்தடைதல் கூடுமென்பது குறிப்பு.

தனக்கென இதுகாறும் தன்பா லமைந்து கிடந்த எண்ணங்கள் அனைத் தும் புதிதாய்க் குடிபுகுந்த வேட்கை யுணர்ச்சி காரணமாக மறையலாயின. கன்னிகை யாதலின் செயத்தக்க திதுவென அறியாராய் எண்ணமிழந்து செய விழந்து உயிரில்லாத சித்திரத்திற் நீட்டப்பெற்ற பதுமை போலாயினார் பிராட்டியார்.

இவர்தம் சிந்தையும், கற்பும், அவயவப் பொலிவும் இராமனைப் பின் தொடர்ந்தன. இவைகள் தன்னைத் தொடர இளவலாகிய இராமன் விசுவா மித்திரர் பின்பு நடந்து சென்று மறைந்தனர் என்றருளிய கவி இராமனும் முனிவ ருள்ளம் ஐயுறுதபடி எண்ணத்திற் கடிமைப்பட்டுத் தயங்கி நில்லாமல் சென்றனர் என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்துகின்றார். அவ்வாறே பிராட்டி யாரின் கண்வழி புகுந்து கருத்திடங்கொண்ட காதலேய் பாலுறுபிரை யெனப் பார்த்த தென்று மிகப் பொருத்தமாக அந்நோயின் இயற்கையை வெளியிடுகின்றார். அவ்வாறு பாலில் இட்ட பீரைபோற் பார்த்துநின்ற தெனினும்,

“நோமுறு நோய் நிலைநுவு லகிற்றிலன்

ஊமரின் மனத்திடை யுன்னி விம்முவான்”

என உண்மைப் பெண்மையின் ஆற்றுந் திறமையையும் குறிப்பிடுகின்றார்.

இத்தகைய நிலையிலும் தன் எண்ணம் முறைகடந்து விட்டதோ? எனும் அச்சமும் தோன்றுகிறது. அதனைத் தெளிவாக்கக்கூடிய சின்னங்களாகிய

“வரிசிலைத் தடக்கையன் மார்பினூலினன்

அரசினங் குமானே யாகல் வேண்டுமால்”

என்று கைப்பிடி வில்லையும் முப்புரி னூலினையும் கண்ட காட்சியை நினைந்து சாந்தி யடைகின்றார். உத்தமப் பெண்மணிகள் எப்போதும் பழைமை பாராட்டும் பண்புடையவர் என்பது இதனாற் பெறப்படுகின்றது. இனி கவி மரபுப்படி படிப்படியாக நோயின் வளர்ச்சி அதனா லெய்தும் வேறுபாடுகள் முதலிய தன்மைகளை வெகுவாக விரிக்கின்றார். மறுநாள் அரசவையில் ஜனக மகாராஜன் விசுவாமித்திர முனிவருடன் வீற்றிருந்த அரச குமார்கள ளாகிய இராம லட்சுமணர்களைக் கண்ணுற்றதும், அவர்களை இன்னாரென் றுணர்த்தக் கேட்டதும், குல குருவாகிய சதாநந்தர் முகத்தால் சிவ தருணை முறிக்கவேண்டிய அவசியத்தினை விளக்கியதும், அவ்வாறே தறுவீனை லேசாக முறித்ததும் கதையின் தொடர்புகளாம்.

அவ்வாறு அரசவையில் புதிதாகவந்த அழகிய அரசினங் குமான் ஒருவ னால் வில் முறித்தது என்னும் மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியைப் பிராட்டியாரின் தாதுகளில் ஒருத்தி ஒடிச்சென்று தன் தலைவியிடம் கூறுகின்றாள். ஞான வாகுகிய ஜனக மகாராஜரே என்றும் இனி மணமும் இலை என நிராசையுட னிருந்த நிலைமையில் வில் முறிபட்டது எனக் கூறியதனால் கரைகடந்த களிப்பெய்தவேண்டிய திருக்க, பிராட்டியார் தாது கூறிய குறிப்பில்

“கோமுனியுடன் வரு கொண்டல் என்றபின்
தாமரைக் கண்ணினான் என்ற தன்மையால்
ஆம் அவனேகொல் என்றையம் நீங்கினான்”

என்றும்,

“இனைய கோவொடும், பராவரு முனியொடும் பதிவந் தெய்தினான்”
என்பனவாதி அடையாளங்களையும் எண்ணித் தனக்குள்ளாகவே,

“சொல்லிய குறியின் அத் தோன்றலே அவன்

அல்லனேல் இறப்ப லென்றகத்துள் உன்னினான்”

என்றும் பிராட்டியாரின் சுயநிர்ணயத்தை வலியுறுத்துகின்றார்.

தந்தையால் நிறுவப்பட்ட வில் ஒருவனால் முறிக்கப்பட்ட தாயினும், அவ்வொருவன் தன் மனதில் இடம்பெற்ற அரச குமாரனாக இருந்தால் மணம் புணர்வது—வேறு பிறனாயின் இறப்பது என்னும் முடிவுக்கு வந்தனர் என்று தெரிகிறது. காதலுக்காக மணப்பதென்னும் கருத்தே ஈண்டு மலர்ந்து மணம் வீசுகின்றது. மணமும் வாழ்வும் அறிவுடைய இருபாலார்களிலும் ஓர் கட்டாயச் சடங்காக அஞ்ஞான்று ஏற்கப்படவில்லை என்பதும் தெளிவு.

முன்னோர் ஒழுக்கத்திற் கடங்கி, நேர்மையான வழியில் ஏற்பட்ட உணர்ச்சியைப் பின்பற்றுவதே மணமெனப் படுகிறது. யௌவனம், இன்பம், இவ்விரண்டினமட்டில் கருதி இயற்கை விதிகளை மதியாது கொள்ளும் உடன்பாடு மண மாகாமல் நாற்றமாகவே பெரும்பாலு முடிவதென்பது இந் தியப் பெரியார் கொள்கை. தலைமேலும் கால்மேலுமாக நடப்பதே சிறந்த நாகரிக மென்னும் உணர்ச்சி மிக மிக வேகமாய் வளர்ந்து வரும் இந்நூற் றுண்டிலும் அப்பழைய கொள்கையாளர்களின் தொகை கருங்கவில்லை. நிற்க பிராட்டியார் தந்தையார் பிரதிக்கொளியின்படி வில்லை முறித்தவருக்குத் தன்னை யளித்தாலும், தன் மனம் இச்சித்த இளைஞனைவிட்டுப் பிறனுக்கு மாலை யிடுவ தில்லை—மடிவது என்று மனதை உறுதிப்படுத்தினாரே யொழியத் தடை மீறித் தன்னால் காதலித்த ஒருவனை மணப்பேன் என்று சங்கற்பித்தாரில்லை. வேறொருவன் வில்லை முறித்திருப்பின் தந்தைக்கும் பெண்மைக்கும் பழி வீணாய் என் மனதுக்கினிய நாயகனை காதலர்வமாக வரிக்கின்றேன் என்று கருதினாரில்லை.

இதுவே மதியிற் சிறந்த மாதர் இயல்பு. திரௌபதா தேவியும்,

“பூண்டெரி மார்பன் இன்றிப் பொன்னவை பொலியத்தோன்றி

ஈண்டெரிமுன்னர் மன்னர் இழிவுற வேட்டிலானேல்

மீண்டெரிபுகுவன் என்னும் எண்ணமே வீணாயும் நீரான்”

என்று இறக்கக் கருதியதாகக் கவி கூறியுள்ளார். இரகசியக்கூட்டம் என் னும் சாந்தர்வத்தை விரும்பாமல் அக்கினி சாட்சியாக ஒழுக்கப்படி மணம் புரிதல்வேண்டு மெனவும் வற்புறுத்துகின்றார். இவைகளினாலெல்லாம் தங் கள் வாழ்க்கைக்கு நேர்மையான முறைகளைத் தாங்களே நிர்ணயிக்கும் வயதை அடைந்திருந்தார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. கிடைக்கக்கூடிய உதாரணங்க ளெல்லாம் அரசகுல மடந்தையர்க ளிடையில்தான் என்பதும் விளக்கமே.

ஆடவர்கள் 16-வயதில் பெறக்கூடிய இயற்கை யுணர்ச்சியின் வளர்ச்சியை வளைப்பெண்கள் 12-வயதிலேயே நிரம்பப் பெறுகின்றனர். எத்துணை மந்தமதியினராயினும் பதினென்கு வயதிற்குள் நிரம்பாது பெண் அறிவிருப்பதில்லை. அதற்குள் ஏற்படும் உலக அறிவு 60-வயதிலும் வளரக்கூடியதில்லை. ஏற்படும் அதுபவங்களினால் அவ்வியற்கை செம்மைப்படவும் உரம்பெறவும் இடமுண்டாகின்றது. ஆதியில் குழந்தை மணம் இருந்ததாகவும் எண்ண முடியாது. பாரதநாடு பின்னர் காம துரந்தார்களால் அறிவிழந்து யதேச்சாதி காரம் புரிந்த சில துன்மதி யாசர்களின் ஆதிக்கத் துட்பட்டதிலிருந்தே இச் சிசு மணம் தோன்றியிருக்கவேண்டும். என ஊகிக்கவேண்டியிருக்கிறது. தம் ராஜ்யம் எனப் புகழ்பெற்ற மலையாள நாட்டில் உயர் வகுப்பினரிலேயே என்றும் குழந்தை மணம் அதுவுடனானத்தில் இருந்ததில்லை என்பதே போதிய சான்றாகும். விவாக விஷயங்களில் பெற்றோர் பெரியோர் தலையீடு வெறுக் கத்தக்கதென்றும், அவரவர்கள் சுயநிர்ணயமே இன்பமளிக்குமென்றும் சிலர் கருதுகின்றனர். சுயமாகக் காதலித்துக் கூடிய சகுந்தலையின் வாழ்வு பின் னர் யாதாயிற் றென்பதைச் சிறிது நினைவு கூர்வோமாகில் மனித முயற்சி மட்டில் தெய்வாறுகூலமின்றிப் பலன் தரமுடியா தென்பது தெற்றென விளங்கும். பெரியோர் தலையீட்டினால் உள்ள நன்மையும் போற்றப்படும். இதனால் தெய்வாறுகூலத்தை நம்பி மனிதன் தனது கடமையில் பிறழலாம் என்பது மடமையாகும்.

அறிஞர்கள் தலைவனாகிய மிதுலாபுரி மன்னன் தன்பால் வளர்ந்து வரும் வனிதாரத்தினம் தாமரை மலரில் வாழும் இலக்குமியே யென உணராதவ ரல்லர். எனினும் மனிதன் அதிலும் மனிதரையாளுமன்னவன் தனக்குரிய தந்தையின் கடமையைப் புறக்கணிக்கக் கூடாதென்றே பற்பல இன்னல்களை ஏற்றிருந்தனர் என்பது தெளிவு. இனி இவண் இராமன் தனதுவினை முறித்தத னால் பிராட்டியாரின் திருமணம் ஜனகர் மனதில் உறுதிப்பட்டது. தானிது காறும் போற்றி வந்த நிபந்தனைப்படித் தனது திருமகனை இராமனுக்கு மணம் புரிவிக்கக்கருதி விசுவாமித்திரர் அனுமதிப்படி தசரத சக்கிரவர்த்திக்குத் திரு முகம் விடுத்தனர். அரசர்க்கரசனும் அளவு கடந்த மகிழ்வுடன் நகர மாந்தர் கள் புடைசூழப் பரிவாரங்களுடன் மிதுலை யடைகின்றார். அவ்வாறு போந்த சக்கரவர்த்தியாரும் அவரை யுள்ளிட்டாரும் கண்டுகளிக்குமாறு அரசவையில் ஜனகர் மங்கல தெய்வமாகிய ஜாநகியை வாச் செய்கின்றார். இதற்குக் கோலங் காண்படலம் எனப் பெயர் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அநாவது மணமகளை மணமகன் வீட்டில் மணத்திற்கு முன் காண்பதென்னும் ஓர் முறைமையே யாகும்.

இவ்விடத்தில் தான் பிராட்டியார் தம்மனதில் ஏற்பட்ட சந்தேகம் நீங்கித் தாம் கண்ணுற்ற ஆடவர் திலகனை வில்முறித்த வீரன் என்று திடப்படுகின் றனர். இதுனைக் கவியாசர்

எய்யவில் வளைந்ததும் இறுத்தது முரைத்தும்

மெய்வினை விடத்துமுதலையும் விடலுற்றான்

அய்யனை யகத்து வடிவேயல புறத்தும்

கைவினை திருத்துபு கடைக்கணின் உணர்ந்தான்.

என்ற செய்யுளால் விளக்குகின்றார். பெண்கள் நாணத்தால் கைவினை திருத்

தும் வியாஜத்தினால் காண்பதும் காலினால் மண் கிளைத்து நின்றலும் இயற் கைக்குண மாதலின் அதனையும் சுட்டுகின்றார்.

செயலருஞ் செய்கை செய்த இரவிகுல திலகனும் தனது இப்பெரிய வெற்றிக்காக அளிக்கப்படும் பெண்ணாசி தான் கன்னிமாடத்தில் கண்ட மங்கைதானோ? அல்லவோ? எனத் தம்முள் நோய் செய்திருந்த ஐயம் நீங்கப் பெற்றனர் என்பதை

“அன்னவளை அல்லள் என ஆமென அயிர்ப்பான்

கன்னியமிழ் தத்தையெதிர் கண்டகடல் வண்ணன்

உன்னுயிர் நிலைப்பதோர் அருத்தி யொடுமெழத்தான்

டின்னமிழ் தெழக்களி கொளிர்திரனை யொத்தான்.”

என்னும் கவியால் விவரித்துள்ளார்.

வருந்தி முயன்று அதமும் பெற்ற இரத்திரனைப் போன்று மகிழ்ந்தான் இராமன் என்ற கவி ஐயம் நீங்கப்பெற்ற பிராட்டியார் அவ்வமிழ்தத்தை முழு தும் உண்டவளைப் போன்றான் என்று வெகு விநயமாக,

“அருங்கலன் அணங்காசி ஆரமிழ் தனைத்தும்

ஒருங்குடனருந்தினரை யொத்தூடல் தடித்தான்”

எனக் கூறியுள்ளார். துன்பம் எய்துங்கால் அதனை மிக மிகப் பெருக்கி வருந்துவதும் இன்பமுறின் மீறிய மகிழ்ச்சியுற்றுத் தம்மையே மறப்பதும் பெண்கள் இயல்பாதலின் அவ்வியற்கைக் கேற்ப இருவகை யுணர்ச்சிகளையும் கவி சீதைபாற் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகின்றார். இங்குதான் உண்மை யான விவரக் கிர்ணயம் வதுவர்களுக்குள் நிலைபெறுயிற்று.

குலகுருவாகிய வசிஷ்டமுனிவார் இராமன் விஷ்ணுவின் அவதார மென்பதை யுணர்ந்தவராதலால், அத்திருமாலுக்குரிய “அல்லிமலர் புல்லும் மங்கை யிவளாமென வசிட்டன் மகிழ்வுற்றான்” என்று கூறுகின்றார். தசர தரோ பிராட்டியாரின் வடிவழகினைக்கண்டு திகைத்து இந்நாங்காறும் நாம் அடைந்திருந்தது எந்தத் தெய்வத்தின் கடாசுமோ? அந்த கடாசுத்திற்குரிய பிம்பமே இதுவாகும் என்றே என்பாவில் இலக்குமி எய்தினாள் என்று புள காங்கிதாராளர் என்று கூறுகின்றனர்.

ஏனெனினால் இவ்வொளி வடிவினைக்கண்டதும் கடவுளைக் கண்டவுடன் கைகூப்பும் வழக்கில் அரசகுமாரி யென்கிற எண்ண மறைந்து கரங்குவித்துக் கண்களில் ஆரந்தம் அரும்பச் சித்திரம்போல் அசைவற்று பரவசமாயினார் என்பது மிகவும் ஊன்றி இன்புறத் தக்கதாம். பிராட்டியார் மறுதினம் மணம் புரி மண்டபத்தெய்திய காலையில் விளங்கிய சோபையைக்கண்டு வான்வரும் அலைகடற் பிறந்த திருமகள் தாமரைக்கண்ணை முதலில் மணந்த காலத்தி லிருந்ததைவிட இன்றே அதிக அழகுடன் விளங்குவதாக மதித்து மகிழ்ந் தனர். என்னே பேரழகின் எல்லையைப் பேசலாகுமோ? காணுந்தோறும் புதுமைக் காட்சியின்பம் வழங்குதல் அவ்வழகிற் கியற்கை யன்றோ? கூறிக் கூறிச் சலித்த கவிவேந்தர்

“ஒலிகடல் உலகினில் உம்பர் நாகரில்

பொலிவது மற்றிவள் பொற் பென்றாலிவள்

மலிதரு மணம்படு திருவை வாயினால்

மெலிதரு முணர்வினேன் விளம்பு கேனரோ"

எனக் கூறிப் பிராட்டியார் போழுகினோடு புதிதாகக்கூடிய திருமணக் கோலத் தினைத் திறம்படக் கூற முடியவில்லையே யென வருந்தும் நிலைமையை ஒரு வாறு எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

"பூவுலகிலும் தேவுலகிலும் நாகர் உலகு முதலிய எல்லா வுலகிலும் பொலியும் பொலி வெல்லாம் பிராட்டியாரின் ஒரு பாக மென்றால் அத்தனைக்கும் இருப்பிடமாகிய இப்பூர்ணப் பொலிவினை மெலிந்த வுணர்வுகொண்டு வாயினால் விளம்ப முடியாதெனக் கவியரசர் பின் வாங்குகொருளில் வேறு சிறப்பும் வேண்டுவதோ?

"கோமகன் முன்சனகன் குளிர் நன்னீர்

பூமகளும் பொருளும் மென நீ என்

மாமகடன் னொடு மன்னுதி யென்னாந்

தாமரை யன்ன தடக்கையி னீந்தான்"

என்ற கவியினால் இராமன் சீதேவி பூதேவிகளாகிய உபய சக்திகளையுடைய திருமாலே யெனவும், அவ்விருவரும் ஒருருவிற்குமும் எனது மாமகடன் னொடும் (இலக்குமியாகிய பெண்ணி னொடும்) நிலைபெற்று வாழ்க்கு என்ற குறிப்பினால் பிராட்டியாரின் அவதார இரகசியத்தினை அறிந்துள்ள பண்பும் வெளிப்படுகின்றது.

பிறமணவினைக் குரிய சடங்குகள் யாவும் முனிவார் முறைப்படியியற்றினார். ஜனகரின் தம்பியாகிய குசத்துவஜன் என்னும் அரசரின் குமாரத்திகள் மூவரையும் பாதராதி மூவருக்கும் திருமணம் புணர்த்தியதாகவும் யாவரும் இன்புற்று அம்மிதுலாபுரியிற் சின்னஞ் வைகிப் பின்னர் அயோத்தியை யடைந்ததாயும் தெரிகிறது. பிராட்டியார் இதுகாறும் கவலையின்ன தென் றறிய வேண்டிய காலத்தை எதிர்ப்படவில்லை.

அயோத்தியில் எய்தி அரசபோகத்தை இயற்கை நியதிப்படி இருவரும் துய்த்து வருநாளில் மன்னன் இராமனுக்கு முடிபுனைவிக்க எண்ணுவதும் அதன் காரணமாக அரண்மனைக் கலகமும் வரத்தினாற் பிணிப்புண்ட அரசன் வருத்தமும் மாற்றாந்தாயின் கட்டளைப்படி இராமன் வனம்புகத் தீர்மானித்த தும் கதையின் தொடர்பாய நிகழ்ச்சிக னென்பது எவரும் அறிந்த தொன்று. மாசற்ற மனதொடு ஒப்பற்ற சுகபோகக்கடலில் உயிரும் உடலும் போல் திளைத்திருக்கும் பிராட்டியார் தனது நாயகன் முடிபுனையும் உரிமை யிழந்து வனம் புகநேரிட்டதை நாயகனே உணர்த்த முதலில் உணர்கின்றார்.

போழுகு நிறைந்து பிறந்ததாகக் கூறப்படும் இருபாலார்களிலும் அதற் குப் பொருத்தமாகிய செல்வாறுபவமோ, மனமகிழ்ச்சியோ அமைவதாக நாம் சென்ற உதாரணங்களினாலாவது, கண்ணெதிர் நின்ற உதாரணங்களி னாலாவது காணவில்லை. என்றாலும் அழகுடை வடிவங்களை விரும்பாத மன்பதையும் உலகில் இல்லை. இத்தகைய பலர் மனதையும் கவரக் காரணமா

யிருக்கும் அழகிற்குப் பயன் அதிர்ஷ்டம் அல்லவாயினும் அழியாப் புகழை நிலைநிறுத்தத்தக்க சிறந்த குணங்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

இதுகொண்டே நாமதூல் பகரு முன்னாலோர் இலங்கெழி லளவு குண மென விசைப்பர் என்றனர் அழகிலக்கணதூல் உணர்ந்த அறிஞர். குணங் களால் எய்துவது ஒழுக்கம், பார்த்தையை ஆகிய பலவும். இவைகளினால் தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழ்தற் கிடமுண்டாகிறது. இதனால் முத்தி யெளிதாகின்றது. ஆகவே பிரமன் படைப்பில் அமையும் பெரும் பொலி வெல்லாம் அன்னார் அருங்குணங்களையே உணர்த்துவதாக மென்பது தெளிவு. இந்நியதியைப் பிராட்டியார் மட்டில் கடக்க முடியுமோ? அவரது தூய நறுங்குணங்களை வெளிப்படுத்த வேண்டிய காலதேவதையின் கடமை உருக்கொள்வதற்கு இவ்வரண்மனைக் கலகம் காரணமாயிற்று. அழகிற்கும் அதிர்ஷ்டத்திற்கும் ஒருவித தொடர்பு மில்லை என்பதற்கு இச்சரிதமே போதிய சான்றுமாகும்.

—(o):—

‘ஆனந்தபோதினி’ வாரப் பத்திரிகை.

—:o:—

நமது ‘ஆனந்தபோதினி’ வாரப் பதிப்பின் நான்காவ தாண்டு நடைபெறுகிறது. நம் தேசமக்கள் அரசியல், சமயம், சமூகம், பொருளாதாரம் முதலிய துறைகளில் தக்க அறிவும், அபிவிருத்தியும் பெறுவதற்காகவே பற்பல அறிஞர்களின் அரிய கட்டுரைகள் அதில் வெளியாகின்றன. நம் நாட்டிலும், உலகில் இதர தேசங்களிலும் நடைபெறும் எல்லாச் செய்திகளும் திரட்டி வெளியிடப்படுகின்றன. தினசரிப் பத்திரிகை படிக்க வில்லையே என்னும் கவலையின்றி உலக விஷயம் முழுவதையும் நமது வாரப் பத்திரிகையினின்றும் தெரிந்துகொண்டு மகிழ்ச்சியடையலாம். இதன் வருஷ சந்தா உள் நாட்டுக்கு ரூபா முன்றுதான். வெளிநாடுகளுக்கு ரூபா ஐந்து. உடனே எழுதிக்கொள்ளுங்கள்.

மானேஜர்,

‘ஆனந்தபோதினி’ ஆபீஸ்,

செனகார்பேட்டை, மதுரை.

வீணைக் கொடியோன் வீரத் தம்பியர்

(தொ. மு. பாஸ்கரத் தொண்டைமான், பீ. ஏ.)

இலங்கை வேந்தனது தம்பியராய்த் திகழ்ந்தவர் இருவர் என்பதும், அவர்களுள், முன்னவன் கும்பகர்ணன், பின்னவன் விபீடணன் என்பதும், இராமராதை உணர்ந்தோர் அறிவர். வீணைக் கொடியோன் வீரத் தம்பியர்களாய் இருவரது வரலாறும் அவர்தம் உள்ளத்தின் உயர்வும் கற்றோர் உளத்திற்குக் கழிபெருவகை தருவதாகும்.

இராவணன் உடன்பிறந்த கும்பகர்ணனது பெயர், இன்னும் இவ்வுலகில் பரிகாசப் பெயராக வழங்கிவருகின்றது. நித்யத்வம் கேட்கப்போய் நிதரத்வம் கேட்டு அதன் பயனாக நெடிய உரக்கமொன்றையே தன் வாழ்க்கையின் வளமாகக் கொண்டு, இலங்கைமாதகரிலே வழந்துவந்த. தன்மையே இவனுக்கு இவ்வுலகில் இன்னும் நித்யத்தம் நல்கி யிருக்கின்றது. ஆனால் கம்பர்தங் கவிதையுணர்ந்த பெரும் புலவர் பலரும் இவனடைந்திருக்கும் இந்த நித்யத்வத்தைவிட உயர்ந்த பெருமையையே நம் வீரனுக்கு நல்குவர் என்பது நாமறியாத தொன்றன்று. “புனலையும், கனலையும், பிழிந்து சாறெடுக்கும்” பெற்றி வாய்ந்தவன் நம் கும்பகர்ணன் என்பதைக் கவிஞர் அழகார எடுத்துரைத்து மகிழ்கின்றார். இன்னும் இவனது வலியை,

“ஊனுயர்ந்த உறத்தினன்

மேனிமிர்ந்த மிடுக்கினன்

தானுயர்ந்த தவத்தினன்

வானுயர்ந்த வரத்தினன்”

என்று கவியாசர் போற்றி யுரைக்கின்றார். இவ்வீரனது வீர உருவைச் சித்திரிக்க விரும்பிய கவியாசர்,

“விண்ணினை இடறுமோலி விசும்பினை நிறைக்கும்மேனி

கண்ணெனு மவையிரண்டும் கடல்களிற் பெரியவாகும்,

எண்ணினும் பெரியனான் இலங்கையர் வேந்தன் பின்னே

மண்ணினை அளக்க நீண்டமாலென வளர்ந்து நின்றான்”

என்று நயம்பட உரைக்கின்றார். “மேருமால்வரை என்ன விளங்கிய இராவணன் நின்ற நிலை கும்பகர்ணன் இருந்த நிலையை யொக்கும்” என்று கூறுவார் கம்பர்.

“கல்லன்றோ நீராடுங் காலத்து கால்தேய்க்க

மல்லொன்று தோளாய் வடமேரு”

என்று அழகொழுக எழுதியமைக்கின்றார். அக்கவிதையில் பல விடங்களி

லும் இராவணனை வடமேருவுக்கு உவமையாக வைக்கும் கம்பரே அவ்வடமேருவை கும்பகர்ணன் நீராடுங் காலத்து கால் தேய்க்க வைக்கப்பெற்ற கல்லுக்கு உவமை கூறுகின்றார். இம்மாற்றத்தால் இவன் பெரிய உரு அமைந்த பெருமகன் என்பது அறிஞர் ஆராய்ந்தறியத்தக்கதாய் அமைந்துள்ளது.

கவியாசர் கம்பர் இத்தகைய வீரனை நமக்கு நித்திரை நிலையில் தான் முதல் முதல் காட்டுகின்றார். செவிக்குத் தேனென இராகவன் புகழினைத் திருத்தும் கவிக்கு நாயகனான அனுமான் சீதையைத் தேடி இலங்கை வந்தவன், கும்பகர்ணனைக் “கயக்கமில் துயிற்சி நிலையில்” தான் காண்கின்றான். வானவர் மகளிர், கால் வருட, உறக்கமெய்திய நிலையில் அவன் நன் நாசியில் எழுந்த சுவாசம், உலகெலாம் துடைக்கும் மாருதம் “ஊழியின் வரவுபார்த்துழல்வதொத்தது.” இவன் விடுகின்ற மூச்சு வீதியோடு செல்லும் வலியுடைவாயு புத்திரனையும் திடீரென தடுத்து நிறுத்தி அவன் நன் மூக்குவரையிலும் இழுத்துச் செல்லும் வலியுடையதாயிருந்தும் அடல்மிருந்த அனுமன் கூசிக் குதித்து விதிர்ந்துத் தப்பிக்கொள்கின்ற திறமும் கம்பர் தங் கவி நலத்தால் அமைந்த பொருள்களாகும்.

இனி, இவ்வீரன் இராவணனது மந்திரக்கிழவர் அமைந்த அவையை அழகு செய்கின்றான். ஆழ்ந்த உறக்கத்திற்குப் பின் அறிவுதெழிந்தெழுந்த இக்குன்றத் வலியுடைய கும்பகர்ணன் அரக்கர்கோனுக்கு அறிவுட்ட விரைகின்றான். அறத்தின் வழிநின்ற ஆரியர்கோனது மனைவியை வருசனையால் கவர்த்து அசோக வனிதையில் சிறைவைத்த அரக்கர்கோனது அடாத செயல்,

“ஒலியமைந்த நகர் தீயுண ஷீனந்தாய்

கோவியல் அழிந்ததென வேறொரு குலத்தோன்

தேவியை நயந்து சிறைவைத்த செயல் நன்றே

பாவியர் உறும்பழி இதிற்பழியுமுண்டோ”

என்று கடிந்து கூறும் கும்பகர்ணனது குறைவினா அறநெறி போற்றுதற் குரியதேயாகும். இராவணன் இயற்றிய இவ்வொரு செயலால் அரக்கர்தம் புகழே அழிந்து தேய்வதாயிற்று என்று வீரன் வலியுறுத்துகின்றான்.

“என்றொருவன் இல்லுறை தவத்தியை இரங்காய்

வன்றெழிலினாய் மறை துறந்து சிறை வைத்தாய்

அன்றெழிவதாயினும் அரக்கர் புகழைய

புன்றெழிலினாலிசை பொறுத்தல் புலமைத்தே”

என்று குராகழல் அணிந்த கும்பகர்ணன் கொதித்துக் கூறும் மொழிகள் நலஞ்சான்றதாகும். அறநெறி தவறா அருந்தகையான கும்பகர்ணன் இராவணன் இயற்றிய இழிவுடைச் செயலை அறவே கடிந்துரைத்த காலத்தும் சிறை செய்த சீதையை விட்டு அதனால் ஆற்றலற்றவர் அரக்கர் என்னும் பெரும் பழி தன்னையும் தன்னினத்தையும் சுற்றும் என்றும் மானத்தை நினைந்து சீதையை விட்டு தன் பண்பு வனிடம் அடி பணிவதைவிட போரேற்று போரில் மாண்டு மடிவதே புகழெனக் கருதுகின்றான்.

“சிட்டர் செயல் செய்திலை குலச்சிறுமை செய்தாய்

மட்டவிர்மலர் குழலினையினி மன்னு

விட்டிது மேலினியமாதுமவர் வெல்லப்

பட்டிதுமேல் அதுவும் நன்று பழியன்றல்”

என்று அரக்கர் வீரன் பெருமிதத்தோடு கூறும் செஞ்சொற்கள் அவனுடைய புகழ் குன்றாத பெரிய உள்ளத்தை விளக்குவதாகும்.

இத்தகைய வீரனது இலைய தம்பியாய் விபீடணன் இலங்குகின்றான். வேந்தர் வேறுபாடு மேலுனோர் கீழுனோர் விரும்பப்போந்த புண்ணியான விபீடணனை முதன் முதல் கண்ட அனுமனும் “குற்றமில்லதோர் குணமுள னிவனெனக் கொண்டு” போற்றும் பான்மையொன்றே அவன்றன் புகழை இனிது விளக்கும்.

பொய்யும் களவும் பாதகமும் பொல்லாவொழுக்கும் அவை கடிந்து மெய்யுந் தயாவும் தருமமுடன் விளங்கும் பொறையு மிவைபுண்டு செய்யுஞ் செயல்களையெல்லாம் சிட்டர் செய்யுஞ் செயலாகி ஐயன் புகழ் வீடணன் மறைகளைறந்த அறத்தின் வழிநின்றான் என்னும் பெற்றியொன்றே அவன் அறநெறிதவற அருந்தகை என்பதை வலியுறுத்தல் போதிய சான்றாகும்.

இராவணன் அவைக்களத்தே அங்கம் பெற்ற வீரன் அரக்கர்கோனுக்கு ஏற்ற இடந்தோறும் உற்ற நீதிகளை எடுத்தெடுத்துரைத்து அவனையிடித்து வந்தான். நீதியின் நெறி வழாது நின்ற வீடணன் தன் அண்ணல், தூது வந்த அனுமனைக் கொல்ல எண்ணிய காலத்து, தூதுவனைக் கொல்லுதல் அரச தருமம் என்று என்பதை அழகாக எடுத்துரைக்கின்றார்.

“அந்தணன் உலகமூன்றும் ஆதியின் அறத்தினுற்றல்

- தந்தவன் அன்புக்கான்ற தவநெறியுணர்ந்து தக்கோய்”

இந்திரன் கருமமாற்றும் இறைவனீயியம்புதாது

வந்தனென் என்ற பின்பும் கொல்தியோமறைகள் வல்லோய்”

என்றும்,

“பூதலப்பரப்பின் அடைப்பொருட்டின் உட்புறத்துப் பொய்சீர்

வேதமுற்றியங்குவைப் பின் வேறு வேறிடத்து வேந்தர்

மாதரைக் கொலை செய்தார்கள் உளரென வரினும் வந்த

தூதரைக் கொன்றுளார்கள் யாவரே தொல்லை நல்லோர்”

என்னும் அறநெறியை அண்ணலுக்கெடுத்தோதி அவனை நெறிதவற நீர்மையுடையவனாக்கி மகிழ்கின்றான். இதைபுணர்ந்த அனுமனும்,

“மாதரைக் கோறலும் மறத்து நீங்கிய

ஆதரைக் கோறலும் அழிவு செய்யினும்

தூதரைக் கோறலும் தூயதன்றாமென

ஏதுவிற் சிறந்தென எடுத்துக் காட்டினான்”

என்று இராம வீரனிடத்து இவன்றன் புகழை எடுத்தியம்புவானாயினான். இன்னும் இலங்கைமாதகர் எரியினுக்கிரையாய் அழிந்ததற்காக ஏங்கி வருந்தும் இராவணனை நோக்கி,

“கோனகர் முழுவதும் நினது கொற்றமும்

சானகியெனும் பெயருலகின்றம்மனை

ஆனவன் கற்பினால் வெந்ததல்லதோர்

வானாஞ் சுட்ட தென்றுணர்தல் மாட்சியோ”

என்று சீதையின் நிறையின் திட்டத்தை எடுத்து விளக்கி,

“இசையுஞ் செய்கையும் உயர்வுலத்தியற்கையும் எஞ்ச

வசையும் சீழ்மையும் மீக்கொள்கின்றொடும் மடியாது

அசைவில் கற்பின் அவ்வணங்கை விட்டருளினி”

என்று அறிஞரில் மிக்கோனான வீடணன் கூறும் அந்நெறி அழகுடையதாகவே அமைந்துள்ளது.

இவ்விடத்து வீணைக்கொடியோன் வீரத் தம்பியான கும்பகர்ணனையும், வீடணனையும் ஒப்பிட்டு நோக்கினால் ஒருவரில் ஒருவர் எத்துணை ஏற்றமும் தாழ்வும் உடையவர் என்பது காண்போம். இரு தம்பியரும் அண்ணலுக்கு அறநெறியெடுத்தோதுகின்றார்கள். வீரமே பெரிதென நினைந்த வீரன் அறநெறி உணர்ந்த பெருமகனாயினும் சீதையை விடுத்து அதனால் அரக்கர் குலத்திற்கே அழியாப் பழி பூணுவதை விட தன் ஆலியை விடுத்தேனும் அரக்கர் தம் புகழை நிலை நிறுத்த நினைக்கின்றான். அறநெறி நின்று அதன் வழியொழுகலை பெரும் புகழென நினைத்து வாழும் அறிஞர் பெருமகன் பகைவன் கால்பணிந்தேற்கும் பழியைவிட அறநெறி நிறுவ, தன் கடனாற்றாதலே தன் கருமமென நினைக்கின்றான். இருவர்தம் மன நிலையும் ஏற்றமுடையதே யாகும், எனினும் இவ்விருவரிலும் நன்றி மறவா நல்லாக்களும் விளங்கிய பெருமை கும்பகர்ணனுக்கே உரியதாகும். தருமமல் நெறியில் தலைப்படும் தமையனைத் திருத்த முயன்ற திலவன் தன் முயற்சி பயன்படாமை கண்டு மனமாழ்கி மயங்குகின்றான். ஆனால் வீரன் தன் தமையனைத் தனியே விடுத்து பகைவனின் பாதம் பணிதலை விட அவன் பொருட்டு அமர்புரிந்து ஆவி துறத்தலே மாண்புடையதென நினைக்கின்றான்.

“கருத்திலா இறைவன் தீமை கருதினால் அதனைக்காத்து

திருத்தலமாகில் நன்றே திருத்துதல் தீராதாயின்

பொருத்துறு பொருளுண்டாமோ பொருதொழிற் குரியாராகி

ஒருத்தரின் முன்னஞ்சாதல் உண்டவர் குரியதம்மா”

என்று கூறும் அறநெறி தலை நின்ற அண்ணல் தன் மொழிகள் நலஞ் சான்றதாகும்.

ஆனால் இவன்றன் தம்பியாய் எழுந்த வீடணன் மன நிலை வேறு விதமாக அமைந்துள்ளது. அஞ்சாத வலியுடைய அரக்கர்கோன் தம்பி சொன்ன நீதியின் நெறி நிற்க நினையாது, அந்நீதி சொன்னவனையே,

“அஞ்சினையாதலின், அமார்க்கு மாளீஸ்,

தஞ்சென மனிதர் பால் வைத்த சார்பினை,

வஞ்சனை மனத்தினை, பிறப்பு மாற்றினை,
நஞ்சினையுடன் கொடு வாழ்தல் நன்றோ"

என இகழ்ந்துரைத்து தன் முன்னின்று உடனே நீங்கும்படி ஏவவும், அதையே காரணமாகக் கொண்டு உடனே நாயகன் மலர்க்கழல் நணுக விராகின்றான். தமையன் திருநெறி செய்கின்றான் என்பதையுணர்ந்தும் அவனைத் துறந்து பகைவரைச் சேர்ந்து வாழ இறையனவும் இரையாத நன்றிமறவா நல்லாக்கனது உள்ளத்தையும் தன் தமையன் தான் கூறிய அறநெறியோராது தன்னைக் கடிந்ததற்காக பகைவன் பக்கம் சென்று அவன்றன் அடிபணியும் அறிஞன் உள்ளத்தையும் ஒப்பிட்டு நோக்கினால் புகழ் பெருதற்குரியார் யாவர் என்பது காண்போம்.

"தருமமும் ஞானமும் தவமும் வேலியாய்
மருவரும் பெருமையும் பொறையும் வாயிலாய்க்
கருணையங் கோயிலுள் இருந்த கண்ணனது"

கழலடி இறைஞ்சி வாழும் இலங்கை வேந்தன் தனது அண்ணனானும் பகர்ணனையும் தன் பக்கத்தே சேர்த்துக்கொள்ள எண்ணுகின்றான். அற நெறி துறந்த அரக்கர்களைக் கைவிட்டு இருமையும் தரும் பெருமாயை இராமனைச் சேர்ந்து வாழ்வதே சிறப்புடையதாகும் என்றுரைத்த தம்பியை நோக்கி,

நீர்க்கோல வாழ்வை நச்சி நெடிது நான் வளர்த்துப் பின்னை
போர்க்கோலஞ் செய்துவிட்டார்க்கு உயிர் கொடாது அங்குப் போகேன்
என்று கூறும் உறுதிமொழியும்,

"செம்பிட்டுச் செய்த இஞ்சித்திருநகர்ச் செல்வந்தேறி
வம்பிட்ட தெரியல் எம்முன் உயிர்கொண்ட பகையை வாழ்த்தி
அம்பிட்டுத் துள்ளங்கொண்ட புண்ணுடை நெஞ்சோடைய
கும்பிட்டு வாழ்கிலேன் கூற்றையுமாடல் கொண்டேன்"

என்று மானமே பெரிதென நினைந்து கூறும் குணங்களால் உயர்ந்த அரக்க வீரனது செம்மை சான்ற சொற்கள் அழகுடையதேயாகும். கூற்றையுமாடல் கொள்ளும் தனது வாழ்க்கையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்த குலத்து மானம் தீர்ந்திலாத கொற்றவனது உள்ளத்தில் தனது வாழ்க்கையே உயரியதெனத் தோன்றுகின்றது. அவன்றன் உள்ளத்தின் உயர்வே பெருமையுடையதும் ஆகும் என்பதும் கம்பரதங் கருத்தாய் இலங்கைக் காண்கின்றோம். மாற்றரைத் தொழுது வாழ்வதிலும் தன் மானம் காப்பதே தன் கடனைக்கொண்ட திருமகன் அமார்க்களத்தே ஆலியை விடுத்து அழியாப் புகழெய்துகின்றான். மானமே பெரிதெனக்கொண்டு அதனால் புகழ்பட வாழ்ந்தவன் கும்பகர்ணன் என்பதும் வாழ்க்கையின் நலனையே பெரிதும் கருதி அதனால் குலமணம் போற்றாத தலைவனாய் இலங்கியவன் வீடணன் என்பதும் இதுவரை எடுத்துக் காட்டிய ஒன்றிரண்டு குறிப்புகளால் விளங்கும்.

அராய்ச்சி செய்பவர்களுடைய பொறுப்பைப்பற்றி முன் கட்டுரையில் சொல்லப்பட்டது. தம்முடைய கொள்கைகளைப் பற்றியோ, மத போதனைக்கு விரோதமாகவோ இருக்கிறதென்று ஒரு விஷயத்தைத் தள்ளிவிடக்கூடாது, அறிவு வளர்த்துகொண்டே போகிறது. அறிவின் மூச்சுக் காற்று உண்மை, தாக்ஷணியமல்ல. இத்தனை வருஷங்க ளாக விருக்கின்றதே அல்லது இத்தனை பேர் உண்மை யெனக் கருதுகிறார் களே யென்றாவது ஒரு சங்கதியை உண்மையென நிர்ணயிக்கக்கூடாது. பூர்வம் உண்மை யென்பது இப்போது உண்மை யில்லை யென்று சொல்வதால் அக்காலத்தி லிருந்தவர்கள் முட்டாள்க ளென்பதில்லை. அப்படிச் சொல்வ தால் நாம் தான் முட்டாள்களாவோம்.

இன்னென்று. இப்போது ஒரு விஷயத்திற்குள்ள அர்த்தம் அந்தக் காலத்திலும் தெரிந்திருந்ததெனச் சொல்வது சிலருடைய வழக்கம். இக் காலத்தில் 'ஏரோப்ளேன்' இருக்கிறதென்றால் அக்காலத்திலும் இவை யிருந் தனவென்று இச்சாரார் வற்புறுத்துகின்றனர். இது என்ன மடமை! ஏரோப்ளேன் செய்யும் விதம் அதைப்பற்றிய இராசாயனம் முதலியவை இருபதாம் நூற்றாண்டில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு இன்னும் சீர்திருத்தமடையவில்லை, விபத் துக்கள் அடிக்கடி நேருகின்றன. அப்படியிருக்க, பல்லாயிர மாண்டுகளுக்கு முன் விமானங்கள், இறக்கைக் குதிரைகள் கட்டிய வண்டிகள் இருந்தன வென்றால் யார் நம்புவார்கள்? அல்லது இவைகளைச் செய்யும் விதத்தை ஜனங் கள் மறந்துவிட்டனரா? மறந்துவிட்டனராயின், இவைகள் இருந்ததைமாத் திரம் எப்படி யறிவார்கள்? மாதிரிக்காவது, மியூவியத்தில் வைப்பதற்கு ஒரு விமான மிருக்கக்கூடாதா? பிள்ளைகள் தம்முடைய பள்ளிக்கூடங்களைப்பற்றி யும், பெற்றோரைப்பற்றியும் பெருமை பேசுவது வழக்கம். ஆராய்ச்சி செய் பவர்கள் உண்மையை நாடினவர்கள். கேவலம் பிள்ளைகளில்லை யாதலால் அவர்கள் டம்பமாய்த் தம்முடைய முன்னோர்களைப் பேசலாகாது. புராணங்க ளெல்லாம் வாசிப்பதற்கு இன்பகரமா யிருக்கலாமேயன்றி பிரமாண மெனக் கருதலாகாது.

நமது தேசத்தில் சிலருடைய வழக்கமென்னவெனில் இக்காலத்தை விட முன்காலத்தில் பயிற்சி அதிக மென்பது. உதாரணமாக, இக்காலத்துப் படிப்பு என்ன பிரயோஜனம்? அக்காலத்தில் இன்னும் எவ்வளவு அரிய விஷயங்கள் தெரியும் தெரியுமா? என்கிறார்கள். ஆம், அக்காலத்துப் படிப்பு இக் காலத்தைவிட மிக மிகக் குறைவாகவே யிருந்தது! இருபது முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த எப். ஏ., பி. ஏ., வகுப்பு பரீகைக் கேள்விகளைப் பார்த்தால் இப்போது நகைப்புத்தான் உண்டாகிறது. அக்காலத்தில் இலக்க

கணத்தை மாத்திரம் வற்புறுத்தி மண்டையை உடைத்து உள்ளே புழுத்து வதுபோல் கற்பித்து வந்தார்கள். அக்காலத்தில் பாட புத்தகங்கள் தவிர வேறு விஷயங்கள் மாணவர்களுக்குத் தெரியாது. அதையே நெட்டுருப் போட்டு இப்போதும் ஒன்றிரண்டு வரிகளை ஒப்பித்தால் பெரிய பாண்டித்திய மென நினைத்திருக்கிறார்கள். பத்திரிகைகள் படித்த மாணவர்கள் நூற்றுக்கு இரண்டு மூன்றுகூட தேறுவது அரிது என்று கேள்வி. இக்காலத்திலோ அப்படியல்ல. பொதுவிஷங்க னெத்தனையோ மாணவர்கள் அறிகிறார்கள். உலக அனுபவ மதிமகமகிறது. இதுவே யல்லவோ கல்வித் தேர்ச்சி. ஒன்றிரண்டு புத்தகங்களைப் படிப்பது உலக அனுபவத்தில் எப்படிப்போதும். உலகத்தின் மற்ற பாகங்களில் என்ன நடக்கிற தென்பதை யறிவது வெறும் பழம் புத்தகத்தை ஒதினால் யாதுபயன்? இக் காலத்து பீ. ஏ. அக்காலத்து மெட்ரிக் குலேஷனுக்குச் சரியென்று பலர் சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன். இதை தலைமூக்கினால் சரியாயிருக்கலாமெனத் தோன்றுகிறது.

இதுபோலவே அனேகர், நமது முன்னோர்கள் இப்படி, அவர்கள் வானத்தை வில்லாய் வளைப்பார்கள், மணலைக் கயிறாய்த் திரிப்பார்கள் என்று சொல்வது வழக்கம் சத்த மடமை. (இதை வாசிக்கும் பெரியோர்கள் என்னை மன்னிப்பார்களாக. உண்மைக்காக தாக்ஷிணியத்தைக் கவனிக் காமல் எழுதுகிறேன்.) இக்காலத்திலிருக்கும் உணர்ச்சியில் நூறில் ஒரு பாக மாவது அப்போதிருந்ததாயின் நமது தேசம் இக்கதிக்கு வந்திராது. நம்மை விட புத்திசாலிகளாயிருந்தால் என் நாம் இப்படி பரிதவிக்கிறோம்? அன்று, ஜஸ்டிஸ் ராமேஸ் அவர்கள் ஒரு விசாரணையில் “இம்மாதிரி பால்ய விவாகம் முதலியவற்றால் நமது தேசம் இந்த நிலைமைக்கு வந்துவிட்டது” என்று கூறினார். அக்காலத்திலிருந்து மூட எண்ணங்களும் மூடக்கொள்கைகளும் ஒழிந்தால்தான் நமது தேசத்திற்கு விமோசனமுண்டு என்பதை அன்பர்கள் கவனிப்பார்களாக. அக்காலத்தில் சூரியனின் சாயலைப் பார்த்து மணி சொல்வார்கள். இப்போது கடிக்காரத்தைத் தேடுகிறார்கள் என்றார் ஒரு பெரியார். ஆம், கடிக்கார மிருக்கும்போது, அதைக்கொண்டு சரியான மணியைக் கூறலாமென்றிருக்கும்போது ஏன் உத்தேச கணக்குச் செய்யவேண்டும்? அக் காலத்தில் வானத்தின் நிறத்தைக்கொண்டு மழைவரும் வராதென்று சொல்வார்கள். இப்போது சொல்வார்களா? ஏன் சொல்லவேண்டும்? அதற்கென்றுதான் பயிற்சி பெற்ற வானசாஸ்திரிகள் தினத்திற்கு தினம் பத்திரிகைகளில் சீதோஷண ஸ்திதியைக் குறித்து எழுதுகிறார்களே! அக்காலத்தில் தாமே எல்லா நல்ல விஷயங்களையும் வைத்துக்கொண்டார்கள். மற்றவருக்குக் கொடுத்தால் பலன் போய்விடுமென்று பயமாம். இக்காலத்தில் எத்தனை புத்தகங்கள், எத்தனை பத்திரிகைகள், எத்தனை உபன்னியாசங்கள். இதுவல்லவோ நல்ல காலம், அதுவல்லவோ மூட காலம். வைத்தியனென்றால் மருந்தை இன்னொருவருக்குச் சொல்லிக்கொடுப்பது பாபம் என்றிருந்தார்களே அக்காலத்தில். அதுவோ நியாயம்? சில தினங்களுக்கு முன் ஒரு வைணவர் ஸ்ரீ பாஷ்யத்தை வாசித்துக்கொண்டிருந்தார். ஸமார்த்தனான நான் போனேன். உடனே படிப்பை நிறுத்திக்கொண்டு புத்தகத்தையும் மூடிவிட்டார். என்னவென்றால் ஸ்ரீ பாஷ்யத்தை வைணவரால் வாத செவிகளில் கேட்கக்கூடாதாம்! இதுவோ ஸ்ரீ ராமானுஜருடைய சித்தார்த்தம்! அவர் ஒரு சாராருக்கா தமது பாஷ்யத்தை அருளினார்! நன்று

நன்று. இப்படிப் படித்தோர் எனப் பேர் வைத்திருப்பவர்கள் செய்ய, இப்பெரிய கிரந்தங்களை மேனூட்டார் தம்முடைய பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்துப் படித்து ஆனந்திக்கிறார்கள். நம் நிபுணர்கள் அதைத் தடுத்துப் பார்க்கலாமே! அந்தோ உண்டிக் கழகு விருந்தோடுண்ணல் என்பதும் பொய்யோ! நம்மிடம் அமிருதம் இருக்குமாயின் அதை பிறரும் அனுபவித்து ஆனந்திக்காவிட்டால் யாது பிரயோஜனம்? வாஸ்தவத்தில் ஒன்று மேன்மையுள்ளதாயின், அது எல்லோராலும் அனுபவிக்கப்பட்டால் கெடுமா? இது நல்லது, ஆனால் உணக்காகாது என்றால் அது என்ன படித்ததற்கு அழகா? அல்லது முட்டாள் தனத்திற்கு ஓர் அத்தாக்ஷியா? நமது தேசம் இவ்வாறு கஷிணித்து, இலக்கியங்கள் பாழாகி, அரிய பெரிய நூல்கள் மாசடைந்து இருந்த இடந்தெரியாமற் போனதற்குக் காரணம் யாராயிருந்தாலும் அவர்கள் பாபிகளென்றே சொல்லவேண்டும்.

இதன் மூலமாக நான் ஆனந்தபோதினி பத்திராதிபரைக் கேட்டுக் கொள்வது என்னவெனில், அவர் தன்னுடைய பத்திரிகையில் தேர்ந்த நிபுணர்களைக்கொண்டு நமது பழைய இதிகாச புராணங்கள், அரிய பெரிய கிரந்தங்கள் முதலியவற்றை மொழிபெயர்த்தாவது ஆனந்தன் வாயிலாக எழுதுவிக்க வேண்டுமென்பதே. தற்காலத்தில் வட இந்தியாவில் இம்மாதிரி ஆங்கிலத்தில் செய்து வருகின்றனர். தமிழில் ஈழம் செய்வது அத்தியாவசியமாகும். இதை இப்போதே ஆரம்பிக்கவும் வேண்டும். மதம் என்பது என்று இத்திலிருந்து நமக்கெல்லோருக்கும் தெரியவேண்டும். இப்போது ‘இந்து’ என்னும் மதத்தன் சிதம்பரத்திற்குச் சென்று நடராஜனைக் கண்டு களிப்புறுகிறான். பெரிய பாளையத்தில் ஆடு கோழியும் வெட்டுகிறான். முனிஸ்வரன், கங்கங்காவென்று அனேக கிராம தேவதைகளுக்குப் பூஜைகள் படைக்கிறான். இதன் மத்தியில் அல்லா பண்டிகை வந்தால் ஆலி ஜலிலாவென்றும் கத்துகிறான். கத்தோலி திருவிழாவிலும் கலந்துகொள்கிறான். இந்து மதம் இப்படியா யிருக்கவேண்டும்? கோயில்களில் விபூதி குங்குமம் வழங்குவதோடு சரியாகிவிடுகிறது. விஷ்ணு ஸ்தலங்களிலும் அனேக சிவ ஸ்தலங்களிலும் வயிற்றுக்கும் கிடைக்கிறது. செவிக்குணவில்லாதபோது சிறிது வயிற்றுக்கும் ஈயப்படுமென்பது ஒரு வழியில் உண்மையாகிவிடுகிறது. செவிக்கு உணவுதான் கிடையாதே. அதை வட்டியும் முதலும் சேர்த்து வயிற்றுக்குக் கொடுப்போமே யென்பது இவர்களுடைய கொள்கைபோலும்! நமது மதத்தில் இவ்வளவு கசமலங்களிருக்கின்றன. இவற்றை விடக்கூட லொழிய நமது மதம் கஷிணித்துவிடுமென்பது நிச்சயம். பண்டித மான வியாஜி சமீபத்தில் விடுத்த செய்தியைப் பார்த்திருக்கலாம். அதில் தீண்டாதார் என்று சொல்லப்பட்டவருக்கு மந்திர தீக்ஷை கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். கடவுளுடைய திருநாமத்தை எந்த வாய்தான் உச்சரித்தாலும் அந்த நாமம் கெட்டுப்போகுமா? வால்மீகி யென்னும் வேடனுக்கு நாரதர் ராமநாமத்தை உபதேசித்ததால் லல்லவோ ராமாயணம் கிடைக்கப்பெற்றேறும். அம்மாதிரி தீண்டாதவரி லொருவன் ஏன் அரிய விஷயமொன்றை எடுத்துக் காட்டக்கூடாது?

(தொடரும்.)

லைப் இன்ஷியூரென்ஸ் பகுதி

(இன்ஷியூரென்ஸ்)

நான் பிரயாணம்.

(தொகுதி-17. பகுதி-9. 666-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

போக்கிரி சென்றவுடன் இன்ஷியூரென்ஸ் அவசரக்காரனையும் நானையும் பார்த்து, “நான் கிழவனாயினும் எனக்கு இவ் வழியெல்லாம் தெரியும். நான் பன்முறை இவ்வழி போயிருக்கிறேன். ஆகையால் நீங்களிருவரும் என்னை நம்பிக் கூடவே வாருங்கள்” என்று சொல்லி நடந்தான்.

பெரிய பாலவனம். கடுமையாகச் சூரியன் பிரகாசிக்கின்றான். என்ன தான் காலுக்குப் பாதாஷை யிருந்தும் உஷ்ணம் பொறுக்க முடியவில்லை. வெய்யிலின் தாபத்தால் சற்று தூரத்தில் ஓழுகிய ஆறு ஓடுவதுபோல் தோன்றிற்று. “ஐயா, அதோ அந்த ஆறில் சாயங்காலம் வரை உட்கார்ந்திருந்து விட்டுப் போவோம்” என்றான் அவசரக்காரன். இன்ஷியூரென்ஸ், “அது உண்மையாக ஆறு அன்று. பாலவனப் போலித்தோற்றம். சும்மா வாருங்கள்” என்று நடந்தார்.

மணி நான்காயிற்று. வெய்யிலின் கொடுமை சற்று குறைந்தது. அவர்கள் ஒரு மடுவண்டை வந்தார்கள். “இந்த மடுவில் ஸ்நானம் செய்து போவோம்” என்றான் நான். அதற்கு கிழவனார், இந்த மடுவிற்கு முழுமோசப் படுகுழியென்று பெயர். இதில் இறங்கினால் கரையேற முடியாது” என்றார்.

ஆனால் அவசரக்காரன் “அப்பப்பா, என்ன நிர்ப்பந்தமா! இங்கு போகாதே, அங்கு நில்லாதே, இதில் குளிக்காதே, அதைக் குடிக்காதே. இதென்ன, வழிகாட்டுகிறா, சிறைச்சாலைக்கு அழைத்துச் செல்கிறா. நான் இந்த மடுவில் இறங்கித்தான் குளிக்கப்போகிறேன். நான் நீர் துறையில் வெகுமதிகளைப் பெற்றிருக்கிறேன் எனப்பது இவனுக்குத் தெரியாது போலும்,” என்று சொல்லிவிட்டு, ஆடைகளைக் களைத்துவிட்டு, ஓடினான். கிழவார், அவனைக் குறுக்கிட்டு, “ஐயா, நான் சொல்வதைக்கேளும், என்னைத் திட்டினாலும் பாதகமில்லை. இதில் இறங்க வேண்டாம். வாரும் வழியே செல்வோம்” என்றார். அவரை அப்புறம் தள்ளிவிட்டு, தண்ணீரில் பாய்ந்தான். உள்ளே மூழ்கிப் போனான். இருமுறை, தண்ணீர் வெளியே தூக்கிற்று. “ஐயோ” என்று ஓல மிட்டான். “என்னைக் காப்பாற்றும்” என்று கதறினான். ஆனால் யார் போவது? அப்படியே உள்ளே போய் விட்டான்.

கிழவன் தன் கண்ணீரைத் துடைத்துக்கொண்டு, நானைப்பார்த்து, “ஐயா, இவற்றிலிருந்து நீயாவது சில நீதிகளைக் கற்றுக்கொள். என்னைப்

பூரணமாக நம்பி, நான் அனுபவ முன்னவன். என்னை விடாமல் பின் தொடர் வாயாக” வென்று மேலே நடந்தார். நானும் சரியென்று அவர் பின்னாலேயே சென்றான். போகும் வழியில் ஒரு சிறிய நகரம் காணப்பட்டது. அது மிகவும் அழகாகவும் நாகரிகமாகவும் தோன்றிற்று. வீதிகளிலிருந்த அதிசயங்களைக் கண்டு நான் ஆச்சரியமடைந்தான். அங்குள்ள ஸ்திரீகள் தேவகன்னிகைகளைப் போலிருக்கவே நானுக்கு மதி மயங்கிற்று. அவர்களில் ஒருத்தி மீது அவன் மையல் கொண்டான். அவளும் இவன் மீது அன்பு பாராட்டிய மாதிரி தோன்றவே, நானுக்கு அவளைக்காண வேண்டுமென்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. இன்ஷியூரென்ஸைப் பார்த்து “ஐயா, என்னுடைய பணம் உம்மிடம் நிறையச் சேர்த்திருக்கிறது. அதில் ஒரு பாகத்தைக் கொடும். இந்நகரில் சிலநாள் தங்கி யிருந்து பிறகு பிரயாணப்படுவோம்” என்றான். இவன் கருத்தை யுணர்ந்த இன்ஷியூரென்ஸ், “அப்பா, நீ அனுபவமற்றவன். இந்த ஊரைப்பற்றி உனக்கு ஒன்றுத் தெரியாது. வெளுத்ததெல்லாம் பாலல்ல; நீ இங்கு தங்குவது நியாய மன்று. பணம் கொஞ்சம் சேர்த்திருப்பது வாஸ்தவந்தான். அதில் ஒருபாகம் கொடுக்கவும் கூடும். ஆயினும் உன் குடும்பத்தின் கேமார்த்தமாக வல்லவா இந்தப் பிரயாணத்தைத் தொடங்கினாய். மத்தியில் நீ அந்தப் பணத்தைக் கேட்பது தவறு” என்றார்.

நான், “ஐயா, என்னுடைய பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுப்பதே உமக்குக் கஷ்டமா யிருக்கிறதே, மத்தியில் எனக்கேதாவது ஆபத்து நேர்தால், நான் கட்டாத தொகையையும் சேர்த்துப் பெரிய நிதியாக குடும்பத்திற்கு நீரா கொடுப்பவர்” என்றான்.

இன்ஷியூரென்ஸ், “நானென்ன செய்யட்டும். உன் விதிப்பயன்படி ஆகிறது. இந்த நீ கொடுத்ததில் மூன்றிலொரு பங்கு கடனாகக் கொடுக்கிறேன். இந்த இடத்தில் நீ ஆறு மாதத்திற்குமேல் தங்கினால் நான் உன்னை மேலே அழைத்துச் செல்ல முடியாது” என்றார்.

எப்படியாவது விட்டால் போதுமென்று நான் ஒப்புக்கொண்டு அவரை விட்டு நீங்கினேன். ஒரு ஹோட்டலிற்குள் சென்று ஒரு மேஜையண்டை உட்கார்ந்தான். தனக்கு வேண்டிய உணவை வரவழைத்துச் சாப்பிட்டுக் கொண்டே யிருக்கும்போது தான் காதல்கொண்ட ஸ்திரீ உள்ளே நுழைந்தாள். நானுக்கு அருகாமையிலிருந்த மேஜைமீது அவள் உட்கார்ந்துகொண்டாள். அப்போது அவளுடைப் கைக்குட்டை காற்றினாலோ என்னவோ பறந்து இவன் மேஜைமீது விழவே, நானுக்கு அம்மாதான் பேசச் சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது. அக்குட்டையை எடுத்துக்கொண்டு அவளிடம் கொடுத்தான் அப்போதுதான் அது முதலில் காணாமற் போய்விட்டதென நினைப்பவன் போல்துக்கிட்டு, நானி அதை வாங்கிக்கொண்டு புன்னகை கொண்டான். அதன் பிறகு இருவருக்கும் சம்பாஷணையாயிற்று. சாப்பிட்டானவுடன் நான் அவளைப் பின் தொடர்ந்து சென்றான். ஒரு வீட்டை யடைந்தவுடன் அம்மாது கதவைச் சாத்தி விட்டாள். நான் மதி மயக்கத்தினால் ஒன்றையும் அறிய வில்லை, அதன் பின் அம்மாது, “பிரபுவே, நீங்கள் இந்த வீட்டிற்கு வா என்ன பாகியஞ் செய்தேனோ, என்னுலியன்றது இந்தக் கோப்பைப் பால்தான். இதை அருந்த வேணுமாய்ப் பிரார்த்திக்கிறேன்” என்று வணக்கமாய்ச் சொன்னாள். நான் ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கினவனாய் அதை உட்கொண்டான். அப்படியே மயங்கி விழுந்து விட்டான். அப்பாலில் அபிணி கலந்திருந்ததை அவன் அறியான்.

நாட்கள் பல சென்றன. அடிக்கடி இன்ஷியூரென்ஸ் இலனுக்காகத் தேடியலைவார். ஆறுமாதத் தவணையும் முடியுங்காலங் கிட்டிற்று. இவர் இவனிருக்கும் இடத்தைக் கண்டுகொண்டு, அம்மாத வெளியில் போயிருக்கும் சமயம், உள்ளே புருந்து விட்டார். இன்னும் அரைமணிநேரம் பொறுத்துச் சென்றிருந்தால் உயிர் போயிருக்கும். வெளியே தூக்கிக் கொண்டுவந்து ஒரு வைத்தியனைக்கொண்டு மயக்கம் தெளிவித்தார். நான், சித்த ஸ்வாசீனம் பெற்றவுடன் தன் நிலைமையைக் குறித்து வெட்க மடைந்தான். இன்ஷியூரென்ஸ் அவனைப் பார்த்து, தலை தப்பியது தம்பிரான் தர்மம் என்று வைத்துக் கொள். இனிமேல் உனக்குச் சிறிதும் இடங்கொடுக்க மாட்டேன்” என்று சொல்லிச் சீக்கிரம் நாளைக் கூட்டிக்கொண்டு அவ்வுரை விட்டு நீங்கினார்.

* * * *

பல நாட்கள் கழிந்த பின், ஒரு பெரிய பட்டணவாயிலில் இருவரும் வந்து நின்றனர். அவ்வுரின் அழகை வர்ணிக்க யாரே வல்லார்? தரித்திர பட்டணத்திலிருந்து கண்ட ஸ்தூபி, ஜகஜ்ஜோதியாய்ப் பிரகாசித்துக் கொண்டு நிற்கிறது. பெரிய வீடுகள் கிளிகொஞ்சுவதுபோல் அழகாக விருந்தன. நகரவாயிலில் ஒரு வாயிற் காப்போன் நின்றிருந்தான். இன்ஷியூரென்ஸைப் பார்த்ததும் அவன் பழையநாள் ஸ்னேகிதனைப்போல் வந்தன மளித்து புன்னகைகொண்டான். இன்ஷியூரென்ஸ் ஒரு பத்திரத்தை அந்த ஆளிடம் நீட்டி, உடனே அவன் நானுக்கு வந்தனமளித்து உள்ளே விட்டான். இன்ஷியூரென்ஸ் அவன் பின் வரவில்லை. நான் திரும்பிப் பார்க்க, “அன் பனே, என் வேலை முடிந்தது. எனக்குச் செலவு கொடு. நான் மறுபடியும் தரித்திர பட்டணத்திற்குச் சென்று உண்ணப்போல இங்கு வருவதற்கு விருப்பமுள்ளவர்களை அழைத்து வாவேண்டும்” என்றார். நான், “என் மனைவியைப்பார்த்தால் நான் செளக்கியமாய் இங்கு வந்து விட்டேன்.....” என்று முடிப்பதற்குள், “நான்தான் அப்போதே இங்கு வந்து விட்டேனே” என்று ஒரு குரல் கிளம்பிற்று. நான் திரும்பிப் பார்த்தான். தன் மனைவியையும் குழந்தைகளையும் கண்டான். ஆனந்த பாவச் மடைந்தான். “நீங்கள் எப்படி வந்தீர்கள்?” என்றான். “எல்லாம் அந்தப் புண்ணியவான் தர்மந்தான்” என்று இன்ஷியூரென்ஸைக் காட்டினான். நான் கண்களில் இன்பாசம் ததும்பியது. உமக்கு நான் என்ன கைம்மாறு செய்யப் போகிறேன்?” என்றான். இன்ஷியூரென்ஸ் சிரித்து, “உன் திருப்தியும் உன் மனைவி குழந்தைகளிடைய சந்தோஷக் குறிகளும் தான் எனக்குக் கைம்மாறு,” என்று சொல்லித் திரும்பினார்.

உலகத்தில் ஏழு அதிகசயங்கள்தான் உண்டென்று நினைத்திருந்தார்கள். ஆனால் எட்டாமதசயமு மொன்றிருக்கிறதென்று இப்போது தெரிகிறது. அவ்வதசயமே இன்ஷியூரென்ஸ்; அதிலும் “ஸேப் இன்ஷியூரென்ஸ்” என்கிற ஜீவிய பாதுகாப்பு. இந்த எட்டாம் அதிகசயம் உலகில் பரவுவதே மோக்யம். அதுவே ஆனந்தம். அதுவே யாவும். யாராவது உம்மிடம் வந்து, “இன்ஷியூர் செய்திருக்கிறீர்களா?” வென்று கேட்டால், “வழியே திரும்பிப் போமென்று சொல்லி ஏசாமல், உமக்கு நன்மை செய்ய வந்தவராக நினையுங்கள். நீங்கள் செய்திருந்தால் உம்முடைய நண்பர்களைச் செய்யும்படி துண்டிங்கள். செய்ய யாவிட்டால் முதலில் நீங்கள் செய்துவிட்டுப் பிறகு மற்றோரைச் செய்யச் சொல்லுவது உம்முடைய முக்கிய கடமையாகும்.

விக்கிரகங்களைப் பூஜிப்பது

—❖❖❖—
(‘சுரபி’ எழுதியது.)

[வெளியான பாகத்தின் சுருக்கம்:—இவ்வியாசம் விக்கிரக ஆராதனை கெடுதல் என்று சொல்பவர்களைத் தடுத்துரைப்பதற்கும் உள்ளவர்கள் பக்தியை மேம்படுத்தவும் தொடங்கியது. ஆயின் ஒரு மதத்தை உயர்த்தவும் இன்னொன்றைத் தாழ்த்தவும் எமது விருப்பமில்லை. கண்கண்ட விஷயங்களிலேயே வெவ்வேறு அபிப்பிராயங்கள் ஜனங்கள் கொண்டிருப்பது யாவரும் அறிந்த விஷயம். அப்படி யிருக்கத் தெய்விகமான விஷயத்தில் எல்லோரும் ஒரே அபிப்பிராயம் பெற்றிருக்கவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்துவது அரிது. ஸஸயன்ஸ் சம்பந்தமான விஷயத்தை ரூபித்துக் காட்ட முடியும். தெய்விக விஷயங்கள் அவ்விதம் செய்யமுடியாது. மனிதன் எப்படி உண்டாகிறான், இறந்தவுடன் எங்கே செல்கிறான் முதலிய விஷயங்கள் ஒருவரும் கண்டறியவில்லை. நாம் தெய்வத்தை எந்த விதமாக நம்புகிறோமோ அந்த விதமாக அவர் பிரசன்னமாவார். ஒவ்வொரு விஷயத்தைப் பற்றி நாம் நினைக்கும்போதும் நமது மனதில் ஒரு உருவம் எழுவது வழக்கம். அதேபோல தெய்வத்தின் அங்க அமைப்பும் அவரைப் பற்றி எண்ணும் பொழுதெல்லாம் நமது அகக்கண்ணின் முன் எழும். நமது மனத்தில் ஒருருவம் தங்கியிருக்க வேண்டுமானால் படம் ரூபமாகவோ, சிலை ரூபமாகவோ நமது அந்தஸ்துக் கேற்றபடி உருவம் ஏற்படுத்திக்கொள்கிறோம். அஃது நமக்கு மாத்திரம் அல்ல. மனிதர் இயல்பு. அதேபோல கடவுளுக்கு (என்றும் காணாத கடவுளுக்கு) படங்களும் சிலைகளும் ஏற்படுத்துவது குற்றமாகாது. ஆனால் நாம் விக்கிரகமுள்ள கோயிலுக்குள் சென்று எதைத் தொழுகிறோம்?]

(3)—பூஜிப்பது எது?

(தொகுதி-17, பகுதி-12, 907-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

நமது பகைவர்களில் அனேகர், விக்கிரகங்களைப் பூஜிப்பவர், ஹிந்து மதம் கடினப்பதில் விருப்பமுடையவர்; கோயிலில் கல்லால் செய்யப்பட்ட ஒரு உருவத்தையே நாம் தொழுகிறோம் என்றும் அவ்விதம் செய்வது உண்மையான கடவுளை அவமதித்ததுபோலாகிறது என்றும், நாம் இப்பழக்கத்தை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் விடுகிறோமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் நாம் உய்யும் வழியைத் தேடிக்கொண்டவராவோம் என்றும் கூறுகின்றார்கள். வேறு மத பிரசாரத்தில் இதுவே முக்கிய தூஷணையாகவிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் உண்மையை அறியாததாலேயே இவ்விதம் கூறுகின்றனர். நாம் தொழுவது விக்கிரகத்தையல்ல, விக்கிரகம் குறிக்கும் மெய்ப் பொருளையே.

விக்கிரகம் கடவுளல்ல. அது சாதாரணமான கல்லால், அல்லது உலோகத்தால் செய்யப்பட்ட ஓர் உருவம். மனிதனால் செய்யப்பட்டது. அவனுக்குத் தோன்றியபடி நிரூபிக்கப்பட்டது. கோயிலில் ஸ்தாபனம் ஆகும்வரையில்

மிக்க பயனற்றது. நமது கைக்கீழ் அடங்கிய அனேக வஸ்துக்களைப்போல் நாம் இஷ்டப்பட்டால் அதை உயர்த்தலாம், இல்லையேல் தாழ்த்தலாம். கோயிலில் ஸ்தாபனம் ஆகும்வரையில்தான் நமக்கு இத்தகைய சுவதந்திரம். அதற்குப் பிறகு நமக்கும் அதற்கும் வெகு தூரம். முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால் கோயிலில் ஸ்தாபனம் ஆகும் வரையில் சர்வ சாதாரணமாக விருந்த ஒரு வஸ்து அச்செய்கைக்குப் பிறகு புனிதமாகின்றது, கடவுளைக் குறிக்கின்றது. கும்பாபிஷேகம் ஆகும்வரையில் அதற்கு ஒரு குணம், ஆனபிறகு வேறொரு குணம்.

குழந்தைகள் விளையாடுவதற்குத் தகுதியான மரப் பொம்மைகளை நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள். ஆண்களைப் போலவும் பெண்களைப்போலவும் செய்யப்பட்டு 'மரப்பாச்சி' என்னும் பெயருடன் வழங்கும் அவைகளைக் குழந்தைகள் கையில் கொடுங்கள். மூன்று அல்லது நான்கு வயதுடைய குழந்தைகள் இந்தச் சாமான்களை உண்மையில் உயிருள்ள குழந்தைகளைப்போல் பாவித்து, தங்கள் பெற்றோர் தங்களுக்குச் செய்யும் சகல சிச்சுருஷிகளையும் (எண்ணெய் போடுதல், குளிப்பாட்டல்) அந்த பொம்மைகளுக்குச் செய்கின்றன. அச்சிறுவர்களுக்கும் அவை உயிரற்ற சாமான்களென்று நன்றாகத் தெரியும். ஆயினும் விளையாடும்போது மாத்திரம் அவர்களே அவைகளுக்கு உயிரைக் கொடுத்துத் தங்கள் பொழுது போக்குக்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள்.

சோழி ஆட்டங்களில் 'தாயக்கட்டம்' என்று ஒரு ஆட்டமுண்டு. பெண்கள் மத்தியானப் பொழுதில் நான்கு பேர் சேர்ந்து ஆடுவது வழக்கம். ஒவ்வொருவரும் 6 காய்கள் வைத்துக்கொண்டு கோடுகள் கீறப்பட்ட இரண்டு கட்டைகளால் ஆடுவார்கள். முதலில் ஒருவர் வைத்த இடத்தில் பின்னால் ஒருவர் வைத்தால் முதல் காய் வெட்டப்படுவதாகக் கற்பனை. அக்காய் மறுபடியும் முதலிலிருந்து ஆரம்பித்து முழுக்கட்டமும் சுற்றவேண்டும். இந்த ஆட்டத்தில் ஒருவருடைய காய்களில் 5 சுற்றிவந்து பழம் ஏறிவிட்டதென்றும் ஆறுவது காய்மட்டும் முக்கால்வாசி சுற்றிவந்திருக்கிறதென்றும் வைத்துக் கொள்வோம். அந்தச் சமயத்தில் அந்தக் கடைசிக்காயை யாராவது வெட்டிவிட்டால் அல்லது வெட்ட யத்தனித்தால் காயின் சொந்தக்காரர் முகம் 'மூன்றாம் பேஸ்து' என்று சொல்லப்படுவதைவிடக் கேடாக மாறுகிறது. ஏன்? அவர் காயாகவைத்துக்கொண்டிருப்பது அனேகமாக ஒரு சிறு சோழியோ, புளியங்கொட்டையோ, இராவணன் விழியோ, சீதா சொருக்கோ, மண்ணாங்கட்டியோ...அல்லது இன்னும் இழிந்த வஸ்துவாகவோதான் இருக்கும். எனினும் அந்தச் சமயத்தில் அவருக்குத் தன் உயிரே அந்த வஸ்துவின்மேலில் இருப்பதுபோல் தோன்றும். ஆட்டம் தொடங்குவதற்கு முன்னும் அதற்குப் பின்னும் அதனால் அவருக்கு ஒரு பிரயோஜனமுமில்லை. அந்தச் சமயத்தில் மாத்திரம் அந்த வஸ்து அவ்வளவு உயர்வடைகிறது.

சீட்டாட்டத்தில் ஏன் மனிதர்களுக்கு அவ்வளவு கோபம் உண்டாகிறது? அவர்கள் உபயோகிப்பது சிறு அட்டைத் துண்டுகள்தானே, அதற்காத் தோற்றவிட்டவர், இரண்டு பிடி வாவேண்டிய இடத்தில் ஒரு பிடி கிடைத்த ஒருவர், சிம்மம்போல் கர்ச்சிப்பானேன்? ஆடத் தெரியாத எனக்கு அவர்கள் செய்வது பயித்தியக்காரத்தன்மாகப்படுகிறது. ஆனால் அவர்களோ தங்கள் உயிர் அச்சீட்டுகளில்தான் இருப்பதுபோல் பாவிக்கின்றனர்.

விக்கிரகங்களைப் பூஜித்துவந்த அரசனொருவனுக்கு புத்தி கற்பிக்கவேண்டும் என்றும் ஒரு சன்னியாசி அரசன் படமொன்றைத் தமது ஆச்சிரமத்தில் மாட்டி அதற்கு மரியாதைகள் செய்ய உத்தேசிப்பதாயும் அரசன் கோரில் வந்து அதைக் கண்டு மகிழவேண்டுமென்றும் கூறி அரசனை வரவேற்றனர். அரசனும் அப்பெரியாருக்கு மரியாதை வைத்து அவர் வேண்டுமோருக்கிணங்கித் தன் சிப்பந்திகளுடன் அவர் ஆச்சிரமத்திற்கு விஜயம் செய்தான். சன்னியாசி அரசன் வேலையாட்களில் ஒருவனை விளித்து அரசன் படத்தில் எச்சில் துப்பும்படி கூறினார். புத்தியுள்ளவன் எவன்தான் அவ்வாறு செய்யத்துணிவான்?...அதிலும் அரசன் முன்னிலையில்! ஆகவே அவன் மறுத்துவிட்டான். உடனே ஞானி, "ஏன் தயங்குகிறாய்? அது வெறும் படம்தானே? காகிதத்தில், மனிதன் கையால் எழுதிய சித்திரம்! அதற்கு சாதாரணமாகவே ஒரு மதிப்பும் இல்லாதிருக்க அரசன் முன்னிலையில் அது மிகவும் ஈனஸ்திதிதான் பெறும். நீ தாராளமாக எச்சில் துப்பலாம்" என்றார். ஆனால் அவனும், அங்கிருந்த மற்ற எவரும் அவ்விதம்செய்ய முன்வரவில்லை. இதையே ஆதாரமாகக் கொண்ட முனிவர் அரசனை நோக்கி, "பார்த்தாயா, இப்படம் உன்னைக் குறிப்பதால் அதற்கு எவ்வளவு மேன்மை கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது? இதே இடத்தில் வேறு ஏழை எவனுடைய படமாகிலும் இருந்தால் (அது எவ்வளவு அழகான காகிதத்தில் இருந்தாலும், எவ்வளவு கைதேர்ந்த சித்திரம் எழுதுவோனால் வரையப்பட்டிருந்தாலும்) உன்னுடைய ஆட்கள் அதைக் கிழித்தெறியப் பின்வாங்கமாட்டார்கள். அதனால் மரியாதை படத்திற்கல்ல, படம் எழுதியவனுக்கல்ல, படம் யாரைக் குறிக்கிறதோ அவருக்கு என்று ஏற்படுகிறது. அதேபோல் மரியாதை விக்கிரகத்திற்கல்ல, விக்கிரகம் செய்த மனிதனுக்கல்ல, விக்கிரகம் யாரைக் குறிக்கிறதோ அவருக்கு. அற்ப மனிதன், நம்மைப் போன்றவன், இன்றைக்கிருந்து நாளை மாய்பவன்...ஆகிய அரசனுக்கு, அவன் மூலமாக அவன் படத்திற்கு, அவ்வளவு மரியாதை கொடுக்க நாம் தயாராக விருப்போமானால் சர்வ சக்தி வாய்ந்தவர், பாம்பிதா வென்று பெயர் படைத்தவர், உலகங்களை ஆக்கவும் அழிக்கவும் கூடியவர்...இப்பேர்ப்பட்ட கடவுளின் சிலைக்கு ஏன் மரியாதை வைக்கக்கூடாது" என்று எடுத்துக்காட்டினார். இம்மொழிகளே அரசன் திருந்துவதற்குப் போதுமாயிருந்தன. ஆனால் நமது ஜனங்களுக்கு இன்னும் அதிகம் கூறவேண்டும்.

"ஆதியிலே வார்த்தை யிருந்தது. அந்த வார்த்தை தேவனுடையதாயிருந்தது. அந்த வார்த்தை தேவனுயிருந்தது" என்ற விதம் யோவான் எழுதிய சலிசேஷம் ஆரம்பிக்கிறது. வார்த்தை தேவனுயிருந்தால் ஏன் இன்னும் அனேக வஸ்துக்கள் தேவனுயிருக்கக்கூடாது? (அந்தப் புஸ்தகத்தையாவது அதை எழுதியவரையாவது நான் அவமதிப்பதாக எண்ணக்கூடாது.) அவருடைய மொழிகள் எனக்கு அனுகூலமாக விருப்பதால் அவைகளை எடுத்துரைக்கிறேன். 'தேவன்' என்ற பெயரை நாம் யாருக்கு சூட்டுகிறோமோ அவரோ தேவராகிறார். 'விக்கினேஸ்வரர்' என்கிறோம், 'கண்ணபிரான்' என்கிறோம். இப்பெயர்களால் நாம் அந்தக் கடவுளைத் தானே யழைக்கிறோம்? விக்கிரகத்தின் முன் நிற்கும்போது நாம் தெய்வ சந்நிதானத்தில் நிற்பதுபோல் எண்ணுகிறோம் மன்றிக் கேவலம் ஒரு மனிதனால் செய்யப்பட்ட உருவம் ஒன்றை வணங்குவதாக எண்ணுவதில்லை. [நான் அப்படி நினைப்பதில்லையே. கோயி

லுக்குப் போவதே பெரியோர் நிர்ப்பந்தத்தினால். அங்குச் சென்றபோது அந்த விக்கிரகத்தின்மேல் போட்டிருக்கும் பூமாலையையும், நகைகளையும், பக்கத்தில் ஏற்றிவைத்திருக்கும் விளக்குகளின் ஜோதியையும்.....தான் நான் பார்க்கிறேன்” என்று கூறும் மனிதர்களைப் பற்றி நான் தற்போது பேசவில்லை. அடுத்த கட்டுரை அவர்களுக்காக ‘ரிசர்வ்’ செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுவரையில் தயவு செய்து பொறுத்துக்கொள்ளட்டும்.] கோயிலுக்குப் பய பக்தியுடன் செல்பவர்கள் பகவான் முன் செல்பவர்களேபோல் கைகட்டி வாய்புதைத்து, வணக்கத்துடன் நமஸ்கரித்து, இனிய ஸ்தோத்திரங்களைப் பாடி, தங்கள் உடலையே மறந்து, மனத்தை கடவுளிடம் செலுத்துவர். வால்மீகி முனிவர் எழுதிய ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில், சந்தரகாண்டத்தில், ஆஞ்சநேயர் சீதையிடம் விடைபெற்றுங் காலையில் அவளை வலம்வந்ததாகக் கூறுகிறார். அப்போது அக்கவி, “ஆஞ்சநேயர் மனம் இராமரிடம் போய்விடவும் சீதையை வலம் வந்தது ஹனுமாரின் தேகந்தான்” என்று அழகாக வர்ணிக்கிறார். உண்மை பக்தி யதுவேயன்றி வெறுமனே “நானும் கோயிலுக்குச் சென்றேன்”... (எங்களைத் துக்காரரும் கச்சேரிக்குப் போகிறார்)...என்று சொல்லுவது அழகல்ல.

பக்தியுடன் நாம் பூஜிப்பது கடவுளை. ஆனால் கடவுள் நேரில் இல்லாததால் நம்மை ஏமாற்றிக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. மேல் நாட்டார் ஒருவர் இன்னொருவரைப் பற்றிக் கூறுமிடத்து “மனிதன் மூளை இவ்வளவு பிடிவாதமாயிருப்பதால் தன்மலத்துக்காகப் பணம் சேர்ப்பதற்கும் தன்னை ஏமாற்றிக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது,” என்றார். ஒவ்வொருவரும் பணம் சேர்த்து அந்நிய காலத்துக்கோ அல்லது தாம் இறந்த பிறகு தம் குடும்பத்துக்கோ பயன்படுமாறு செய்வது அவசியம். ஆனால் மனிதர்கள் அவ்விதம் செய்வதில்லை. இரண்டு மாதம் சேர்த்துவைப்பர். மூன்றாம் மாதம் எதையாவது நினைத்துக்கொண்டு மொத்தத்தையும் செலவழித்துவிடுவர். ஆதலால் அவர்கள் கைக்கெட்டாத தூரத்தில் அப்பணத்தை வைக்கும்படியாக நிதிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர். அதேபோல கடவுள் உண்மையில் கண்ணுக்குத் தெரியாவிடினும் அவருக்காகச் செய்த ஒரு சிலையை ‘அவர்’ என்று கூறி அவருக்கு செய்யவேண்டிய மரியாதைகளை அதற்குச் செய்து கடவுளே உலகில் இருப்பதாக நம்மை ஏமாற்றிக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. “கோயிலில் வந்து சந்தியம். செய்வாயா” என்று கேட்கிறார்களே, கடவுள் அவ்விடத்தில் இல்லை என்று அவர்கள் நம்பியிருந்தால், விக்கிரகத்துக்கு மதிப்பில்லை என்று அவர்கள் சிந்தித்தால் என் அவ்விதம் செய்யப்படவேண்டும்? விக்கிரகம் அல்லாத ஒரு வஸ்து, ஆதி அந்தம் இல்லாத ஒரு பராபரவஸ்து அங்கிருப்பதாகவே எல்லோரும் நம்புகிறார்கள்.

“விக்கிரகங்களைப் பூஜிப்பதில் முக்கிய பிழை என்னவென்றால், நாம் இவ்வளவு கொண்டாடும் ஒரு வஸ்து அற்ப ஜ்ஞத்துக்களாகிய எலி, கரப்பான் பூச்சி...முதலியவைகளால் அவமதிக்கப்படுகிறது,” என்று ஒருவர் கூறினார். வெகு நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு ஞானி இளம்பிராயத்தில் கோயிலுக்குள் சென்றபொழுது, விக்கிரகத்தின் முன்பு கைவைத்தியத்திற்காக வைக்கப்பட்டிருந்த சில வஸ்துக்களை எலி கடித்துவிட்டதாம். உடனே அவர், “என்ன ஆச்சரியம்! நாமெல்லாம் இவ்வளவு மதித்து, விழுந்து விழுந்து கும்பிடும் விக்கிரகம் இந்த எலியை ஒன்றும் செய்யாமல் இத்தகைய அவமானத்தைப்

பொறுத்திருக்கிறதே, சீ, இந்த விக்கிரகத்தை வணங்குவதே பிழை” என்று தீர்மானித்து அன்று முதல் கோயிலுக்குச் செல்வதை அடியோடு நிறுத்திவிட்டாராம். இவ்வளவு படித்தவர் இந்த அற்ப விஷயத்தை இவ்வளவு பெரிதாகக் கொண்டிவிட்டதுதான் வியக்கத்தக்கது. “நாமெல்லோரும் விழுந்து, விழுந்து நமஸ்கரித்து மரியாதை செய்யும் அரசர்கள் போரில் தோல்வியடைந்து அயல் நாட்டாரால் அவமதிக்கப்படுவது கண்டு நாமும் அவர்களை அவமதிக்கிறோமா? அதே அரசர்கள் விடுதலையாகி மறுபடியும் சுயநாட்டிற்கு வந்தால் முன்போல் கௌரவத்துடன் வாழ்வதில்லையா? நமது பிதாவை அன்னியன் ஒருவன் அவமதித்து ஏளனம் செய்தால், “இந்த அற்புத எனக்குப் பிதா? இவனை நான் முன்னர் அறியவேண்டிய தெய்வம்!...” என்று அன்று முதல் நாம் அவரை அவமதிக்கலாமா? அவர் நமக்குப் பிதாவே யொழிய அன்னியருக்கு ‘வேறு யாரோ’ தானே. நமக்குத் தெய்வமானால் எலிக்கென்ன வந்தது? எப்படி நமக்குப் பிதாவானவர் மற்றவர்களுக்கு அன்னியராக விருப்பதில் ஒன்றும் அதிகசியில்லையோ அதேபோலே, நாம் தெய்வமாகக் கொண்டாடுவது நம்மைப்போல் நம்பாதவர்களுக்கு ஒன்றில்லை யென்பது அதிகசியில்லை.

மேலும் இவ்வளவு நேரம் நான் கூறிக்கொண்டுவந்ததிலிருந்து உண்மைத் தொண்டர்கள் விக்கிரகத்தைத் தெய்வமாகக் கொண்டாடுவதில்லை. கண்ணிற்குத் தென்படாத தெய்வத்தை அறிவதற்கு விக்கிரகத்தை ஒரு கருவியாகக் கொள்கிறான்றி வேறில்லை. நாம் தெய்வம் என்று மனத்தில் நினைத்துக்கொண்டாலன்றி அந்தச் சிலை தெய்வமாகப் போவதில்லை. ஒவ்வொரு விஷயமும் இப்படித்தான். நமது கண்ணுக்கு மதிப்புள்ளதாகத் தோன்றும் வஸ்து மற்றவர் கண்களுக்குத் தோன்றாதிருக்கலாம். ஸர். ஐஸக் நியூட்டன் வெகுநாள் பிரயாசைப்பட்டு எழுதிவைத்த ஒரு கட்டுரையை—அவர் மிகவும் மதித்த ஒரு கட்டுரையை, அவர் இல்லாத சமயம் அவருடைய நாய் மையைக் கொட்டிப் பாழ்படுத்திவிட்டது. இதனால் அக்கட்டுரை மதிப்பற்றது என்று நினைக்கலாமா? நியூட்டனுக்கு மதிப்புள்ள வஸ்து அவர் நாயிக்கு வெறும் காகிதமாகத் தோன்றிற்று. ஆயிரம் ரூபாய் நோட்டு வெறும் காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. அதன் விலை தெரியாத ஒரு குழந்தை அதைக் கிழித்து எறிந்துவிட்டால் நோட்டுக்கு மதிப்பில்லை என்று அர்த்தம்? நமது அறிவுக்கு எட்டிய விஷயம் குழந்தைக்கு எட்டவில்லை. அவ்வளவுதான். ஆகவே நாம் தெய்வமாகக் கொண்டாடுவதை எவியும் பூனையும் கொண்டாடுவதில்லை என்று குறையாகக் கொள்ளலாமோ? அறிவிலிகள் செய்கையைக் கண்டு அறிவாளிகள் மனதை மாற்றலாமோ?

நல்லது, விக்கிரகமே தெய்வம் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்தத் தெய்வத்திற்கு ஒரு தீங்கு செய்ததாகவே நினைப்போம். அந்தத் தீங்கிழைத் தவருக்கு உடனே அவஸ்தை ஏற்பட்டுவிடுகிறதா? ‘அரசன்’ என்று கொல்லும் தெய்வம் நின்று கொல்லும்’ என்ற வசனம் வழங்கவில்லையா? குற்றம் செய்தவர்கள் தலையில் உடனே இடிவிழுந்துவிடுகிறதா? பொய் சொல்லுவது, பெண்களின் கற்பழிப்பது, களவு செய்வது...இன்னும் எத்தனையோ குற்றங்கள் செய்தவர்கள் அகப்பட்டுக்கொள்வதில்லை. அவ்விதம் அகப்பட்டுக்கொண்டாலும் அரசாங்கத்தாரால் விதிக்கப்படும் சொற்ப தண்டனை அடைந்துவிட்டால் சரியாகிவிடுமா? அனேக இடங்களில் தெய்வத்திற்குத் தீங்கிழைத்தவர்கள் (அதாவது, தெய்விக விஷயங்களில் பிழை செய்தவர்கள்) சந்தோஷமடைந்து

ஆதலால் விக்கிரகங்களை பூஜிப்பதில் நமக்கு உண்மைக் கடவுளை அவ் மதிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணமில்லை. உண்மைக் கடவுளை நேரில் காண முடியாததாலும், பெரும்பான்மையோர் கடவுளை நேரில் காணாதவரையில் அவரை வழிபடாததாலும், கடவுளுக்குப் பிரதியாக வேறொன்றை நியமித்து அதுவே கடவுள் என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. மக்களில் பெரும்பான்மையோர் மத விஷயங்களில் குழந்தைப் பருவத்தை விட்டகலவில்லை. அவ்வயதுவந்த குழந்தைகளுக்கு மத போதனை செய்யும்பொருட்டு இம்மாதிரி ஒரு யுக்தி செய்யவேண்டியது அவசியம். வெகு தூரத்திலிருக்கும் மன்னரை ஜனங்கள் காண முடியாததால் ராஜப்பிரதிநிதி யொருவரை நியமித்தல் அவசியமாயிருக்கிறது. அதேபோல தெய்வத்தை யாவரும் காண முடியாததாலால் அவரைக் குறிக்க ஒரு சில வேண்டியிருக்கிறது. மத விஷயங்களில் 'அக்கரை' கொண்டோர்களுக்காக இவ்வழக்கம் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. பாமர ஜனங்கள்—தங்கள் மனத்தைச் செவ்வைப்படுத்த வகையற்ற ஜனங்கள் தெய்வ பக்தி பெறுவதற்காகவே ஏற்படுத்தப்பட்டது.

இவ்வழக்கம் நமக்கு மாத்திரமல்ல. வெகு காலத்துக்கு முன் யூதர்களை ஒன்று திரட்டி கடவுள், "இனி எனே உங்களை ஆண்டுவருவேன், வேறு அரசன் உங்களுக்கு வேண்டியதில்லை. உங்களுக்கு வேண்டியதை என்னிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்" என்றார். சில தலைமுறைகள் இவ்விதம் நடந்துவந்தது. ஆனால் பொது ஜனங்களுக்கு இது சற்றும் பிடிக்கவில்லை. ஒருநாள் அவர்கள் ஸாமுவேல் என்னும் தீர்க்கதரிசியை முன்னிட்டுக்கொண்டு கடவுளுக்கு ஒரு மனுச் செய்தார்கள். "நாங்கள் கண்ணால் பார்க்கும்படியான ஓரசன் எங்களுக்கு வேண்டும். கண் மறைவாக விருக்கும் நீர் போதாது" என்றார்கள். ஆதலால் மக்கள் கண்கூடாகப் பார்க்கக்கூடிய விஷயங்களையே விரும்புகின்றனர். கிறிஸ்தவர்களில் பெரும்பான்மையோரான ரோமன் கத்தோலியர் தங்கள் கோயிலில் விக்கிரகங்களை வைத்திருக்கின்றனர். மற்றையோரும் மத சம்பந்தமான விஷயங்களைக் குறிக்கும் படங்களை மேன்மையாக வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். பிரசாரங்கள் நடக்கும் இடங்களிலும் இப்படங்கள் காண்பிக்கப்படுகின்றன.

பிரபல அமெரிக்க பாதிரி யொருவர் மஹாத்மா காந்தியைப் பற்றிக் கூறுமிடத்து, "அவருக்கும் இயேசுவுக்கும் அதிக வித்தியாசமில்லை. மஹாத்மா கிறிஸ்தவரல்ல, மாதா கோயிலுக்குச் செல்வதில்லை என்ற குறைகளிரண்டும் இயேசுவினிடமும் இருந்தன," என்றார். இயேசு மாதா கோயிலுக்குச் சென்றதில்லை, கிறிஸ்தவர் என்ற பெயர்பெற்றதில்லை. மற்ற யூதர்களைப் போல் அவரும் ஒரு யூதரே. யூதர்கள் செய்த அநேக காரியங்களை அவரும் செய்திருப்பார். ஆனால் அவரைப் பின்பற்றும் ஜனங்கள் இதையெல்லாம் மறந்துவிடுகின்றனர் போலும்! நாம் தற்போது நடிப்பதுபோல்தான் என்றென்றும் நடந்திருக்கும் என்று எண்ணுகின்றனர்போலும்! அனேக பிரசாரகர், "அப்பனே! நீ இயேசுவை நம்பு. சுகமடைவாய். உன்பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்" என்கிறார்கள். இயேசு யாரிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்தார்? அந்தக் கடவுளிடத்தில் நாமும் நம்பிக்கைவைத்தால் நாம் உய்யமாட்டோமா? கிறிஸ்தவர்களாக மாறிவிட்டவர் குற்றங்கள் செய்வதில்லையா? 1914-ம் வருஷத்தில் ஆரம்பித்த மஹா யுத்தத்தில் சண்டையிட்டவர் பெரும்பான்மை யோர் கிறிஸ்து மதஸ்தரே. கிறிஸ்து போதித்த முக்கிய நீதி பழிக்குப் பழி

வாங்காமையும் அன்னியர்களை நம்மவர்களைப்போல் சேசிப்பதுமே. அவ் விரண்டும் செய்யாதவர் ஞானஸ்நானம் பெற்றதனாலும் மாதா கோயிலுக்குச் செல்வதனாலும் அம்மஹானைப் பின்பற்றியவராகமாட்டார்கள். தங்களால் இயன்ற வரையில் தீமைகளை விலக்கி நன்மை செய்பவரே உண்மை பக்தர்கள், உண்மைக் கிறிஸ்தவர்கள்.

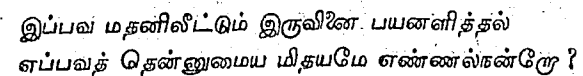
மனிதனின் முக்கிய குறை என்னவென்றால் தங்களுக்கு இஷ்டமான விதமெல்லாம் கடவுள் நடக்கவேண்டும் என்று இஷ்டப்படுவதுதான். ஒருவன் தனக்கு ஆயிரம் ரூபாய் லாபம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறான். கடவுளைக் குறித்து ஸ்தோத்திரம் செய்கிறான். லாபம் வந்தால் கடவுள் நல்லவர், இல்லையேல் கடவுள் இல்லை, கடவுளுக்குக் கண்ணில்லை என்ற பழிகளை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். எலி விக்கிரகத்தின்மேல் ஏறுகிறது. மனிதன் அந்த எலி உடனே இறந்து விழவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறான். எலி இறப்பதில்லை. சரி, கடவுளுக்கு வல்லமையிலலை, விக்கிரகம் கடவுளைக் குறிப்பதில்லை என்ற முடிவுக்குவருகிறான். இது நியாயமாகுமா?

'கடவுள் எங்கும் இருக்கிறார்' என்று சொல்லாதவர்கள் இல்லை. அவர் தரும்பிலும் இருக்கிறார் தூணிலும் இருக்கிறார் என்று நாமும் நம்புகிறோம். ஆனால் யாராவது கடவுள் உணவில் இருந்தால் நாம் உண்டுவிட்ட பின் வயிற்றுக்குள் சென்றுவிடுகிறார் என்றாவது, அசுத்தமான இடங்களில் கடவுள் இருப்பார் என்றாவது எதிர்பார்க்கிறோமா? அவர் எங்கும் இருக்கிறாரென்றாலும் அவரைத் தொழுவதற்கான புனிதமான இடங்களிலேதான் அவர் இருப்பதாகப் பாவிக்கிறோம். மற்ற இடங்களிலே அவர் இல்லைபோலப் பாவித்து நமது மனம்போனபடி யெல்லாம் நடந்துகொள்கிறோம். இதை ஒருவரும் குற்றமாகக் கொள்வதில்லை. ஆனால் அந்த புனிதமான இடம் முழுவதிலும் கூட கடவுள் இருப்பதாக எண்ணுவதில்லை. ஏனெனில் அனேகர் கோயில்களில், மருதிகளில், மாதா கோயில்களில் கடவுள் சம்பந்தமில்லாத விஷயங்களைப் பற்றி பேசுகிறார்கள். எத்தனை விவாகங்கள் சர்ச்சுகளில் ஏற்பாடாக வில்லை. ஆடவரும் பெண்டிரும் முதன் முதல் சந்திப்பது அனேகமாக அங்குதான். ஹிந்துக்களில் அனேகர் கோயில்களில் தான் தங்கள் வீட்டு விஷயங்களைப் பேசுவது. ஆகவே கடவுளுக்கு என்று விடப்பட்டது கோயிலிலும் ஒரு மூலையில்தான். அதாவது அந்த விக்கிரக சந்நிதியில்தான் பொது ஜனங்கள் தங்கள் கவலைகளைவிட்டு கடவுளைத் தியானிக்கின்றனர்.

(தொடரும்.)

சந்தாதாரர்களுக்கு:—சந்தா நெம்பர் தெரியாதவர்கள் மாத மாதம் வரும் சஞ்சிகையின்மேலுள்ள விலாசத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் நம்பரைப் பார்த்துக் குறித்து வைத்துக்கொள்ளக் கோருகிறோம்.

ஒப்புற விதைகளித்தா லுடன்பல னளித்தல்போல
இப்பல மீட்டுபாவ மிம்மையே யளிக்கு மன்றே.

என்னு மான்றோர் வாக்குப் பொய்யாமோ? அவன் செய்து வந்த பாவகிருத்தி யங்கள் அளவு கடந்து விட்டமையின் அத்தீவினைகள் அப்போதே பயனைக் கொடுக்கத் தொடங்கி விட்டன. உலகத்தில் எத்தனை வகைப்பட்ட வியாதிக ளுண்டோ அத்தனையும் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு வாட்டத் தொடங்கி விட் டன. அவனுடல் முழுதும் வெண்குட்ட நோயால் வெள்ளை வெளேரென சந்திரனுடைய நிறம்போல் வெளுத்து விட்டது. அதனால் அவனை யாவரும் சசிவன்னன் (சசி=சந்திரன்; வன்னன்=நிறத்தை யுடையவன்) எனப் பெய ரிட்டு டழைக்கலாயினர்.

தன் மைந்தனது துன்பத்தைக்கண்ட பாக எக்கியன் மனங் கலங்கி னான். தன் மகனுடைய பிணிகளெல்லாம் நீங்கி அவன் குணமடைய வேண் டுமே எனப் பெருங் கவலைகொண்டு படாத பாடெல்லாம் பட்டான். அவ னைத் தோளின்மேற் சுமந்துகொண்டு ஊழாராய்த் திரிந்து ஆங்காங்குள்ள மருத்துவரிட மெல்லாங்காட்டி சிகிச்சை செய்வித்தான். எதனாலும் அவன் நோய்கள் நீங்கவேயில்லை. பித்திரவாஞ்சையால் அவன் மனம் நொந்து வருந்தி எவ்விதத்தால் என்மகன் நோய் நீங்கிச் சுகப்படுவான் எனப் பெரி தும் ஏக்க முற்றான். “பிரார்த்த வினையின் பயனை அனுபவித்தே யொழிக்க வேண்டும். அனுபவியாமல் ஒழியாது. நீரேன் வினாகக் கஷ்டப்படுகின்றீர்” என்று பலரும் சொல்லுவர். பாக வெக்கியனும் இவ்வுண்மையை யுணர்ந்த வனே யாயினும், மகன் மேலுள்ள ஆசையால் அவனைத் தூக்கிக்கொண்டு எங் குந் திரிந்துகொண்டே யிருந்தான்.

ஓர் முனிவர் பிணிபோக்கு முபாயம் கூறல்

பாகவெக்கியன் தன் மகனாகிய சசிவன்னனைத் தலைமேல் சுமந்து கொண்டு அவன் வியாதியைப் போக்கும் வழி எங்கேனும் கிட்டாதோ வெனத் திரிந்துகொண்டிருக்கையில், பாகவெக்கியன் படுந் துன்பத்தைக் கண்ட வோர் முனிவன் அவனை நோக்கி “ஐயா! நான் சொல்வதைக் கேளும். உன் மைந்தனுக்குற்ற பிணிமணி மந்திர ஓஷதங்களுால் நீங்கா. ஒரே யொரு உபாயம் இருக்கின்றது. அதனால்தான் இவை நீங்கும். அது யா தெனில்:—நீக்கமற எங்கும் நிறைந்துள்ள பரப்பிரஹ்மத்தின் சொரூபத்தை உள்ளவா றுணர்ந்து, அவ்வடிவாகவே விளங்கும் ஞானிகளின் கிருபாகடா கூமே (அருள் நோக்கே) இக்கொடிய நோய்களைப் பரிகரிக்கத்தக்க ஓஷத மாறும்,” எனக் கூறினான். அது கேட்ட பாகவெக்கியன் அம்முனிவனை வணங்கி “சுவாமி! பரப்பிரஹ்ம சொரூபராய் விளங்கும் பரமஞானி எங்கிருக் கின்றனரோ? எனக்குத் தெரிவித்துக் கிருதார்த்தனுக்குதல் வேண்டும்” என வேண்டி நின்றான். அம்முனிவன் அதற்கு விடையாக “சத்திச்சரம் என்னும் கோத்திரத்தில் தன்னை யடுத்தவர்க்கு அருள் செய்யும் பொருட்டு எழுந்தருளி யிருக்கும் மாந்திரபராயணர் என்னும் திருநாமத்தையுடைய பரம ஞானியே உன் புத்திரனாக குண்டாயிருக்கும் நோய்களுக்குச் சிறந்த மருந் தாவர்” எனக் கூறிச் சென்றார்.

பாகவெக்கியன் ஞானியை அடைதல்

அம்முனிவன் மொழியைக் குருமொழி யெனக்கொண்ட பாக வெக்கிய னென்னு மவ் வந்தணன், சசிவன்னனைத் தூக்கிக்கொண்டு நடந்தான். தன் கஷ்டத்தைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல், எப்படியாவது தன் மகன் குண மடைய வேண்டுமே என்னுமாசை அவனை இழுத்துச் செல்ல, நாள் பல நடந்து சத்திச்சர மடைந்து, சுவாமிகளிருக்கு மிடத்தை யடைந்தான். அவ ரது சன்னிதானத்தில் சசிவன்னனை நிறுத்தினான். அவரடிகளில் விழுந்து சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ் செய்து எழுந்து நின்று, “சுவாமி! எம்பெருமானே! இவன் என் மகன். இக்கொடியோன் செய்த தீவினைகள் எண்ண முடியா தன. அவற்றை நினைக்கவும் உள்ளம் துடிக்கிடுகின்றது; நாவும் நடுங்குகின் றது. அவை தங்கள் சமூகத்தில் எடுத்துரைக்கத் தகாதன. அத்தகைய பாவச் செயல்களைப் பயமின்றிச் செய்து வந்ததன் பயனாக இக்கொடிய வியாதிகளால் பீடிக்கப்பட்டு வருந்துகின்றான். ஆண்டவரே! இவற்றைப் போக்கிக் காப்பாற்றி யருளவேண்டும்” என முறையிட்டு நின்றான்.

முனிவ ருள் நோக்கால் தீவினை நோலைதல்

பரிசுத்த மூர்த்தியாகிய மாந்தி பராயணர் அவன் முறையைக் கேட் டும் சசிவன்னன் நிலையைக்கண்டும் மனமிரங்கி, அவனுடைய வினைகளெல் லாம் நீங்கும்படி தமது சுவானுபூதியினால் விளங்கும் கிருபா நோக்கத்தினாலே சசிவன்னனை ஒருமுறை பார்த்தார். அவ்வளவில் அவனது நோய்களும் அவற்றிற்குக் காரணமான தீவினைகளும் சூரியன் நோக்கால் அந்தகாரம் ஒழி வதுபோல் ஒழிந்தன.

தந்தை மைந்தனை விட்டேகல்

மாந்திரபராயண முனிவரது மகிமையைக்கண்ட பாகவெக்கியன் சகல கலைகளையும், கற்றுணர்ந்தவனாகவின் சசிவன்னனைத் தன்னுடனழைத்துப் போர்கவேண்டுமென் றெண்ணுமல், அப்புத்திரன், முனிவரது அதுக்கிரகத் தைப் பெற்று ஆத்மலாபத்தை யடைந்து உய்யவேண்டும் என்னும் உயர்ந்த நோக்கங்கொண்டவனாய் “சசிவன்ன! பெறுதற்கரிய மானிடப் பிறவியைப் பெற்றதன் பயன் இனிப் பிறவாநெறியை யறிதலேயாம். ஆத்மஞானத்தைப் பெற்றாலன்றி பவக்கடல் தொலையாது. ஆத்மஞானத்தை யடைதற்குச் சிறந்த உபாயம் குருசேவைவே. கடவுள் வழி பாட்டினும் ஆசாரிய வழிபாடே சிறந்தது.

கரவிலாதபே ரன்பினுக் கெளிவரும் கருணைக்

சூரவனாரா என்றியிக் கொடியவெம் பாசம்

புரையில் கேள்வியால் கடப்பது புணியிலு லன்றி

உரவு நீர்க்கடல் கரங்கொடு நீந்துவ தொக்கும்.

என்பர் பெரியோர். ஆகையால் நீ இக் குருநாதருக்குத் தொண்டு பூண்டு வழிபாடு செய்து கொண்டிரு; உய்வாய்,” எனக் கூறி, அந்த நல்ல பிதா வாகிய பாகவெக்கியன் சசிவன்னனை அங்கேதானே விட்டுத் தன திருப்பிடம் சேர்ந்தான்.

சசிவன்னன் தொண்டின் சிறப்பு

ஆசாரியரை யடைந்த சசிவன்னன் அவரை மனிதரென மதியாமல் மானிடசட்டை சாத்திவந்த பரம்பொருளாகவே மதித்து வழிபட்டு வந்தான். அவரேவிய கட்டளைகளை மனக்கனிப்போடு அக்கணமே செய்து வருவான். சில காரியங்களை அவர் கூற முன்னமே குறிப்பிற்று செய்வான். அவருட லுக்குற்ற குற்றேவல்களை வேளையறிந்து குறைவறச் செய்து முடிப்பான். சில நாட்களுக்குள் இவனது தொண்டின் சிறப்பைக் கண்டோரெவரும் ஆசாரி யரின் திருமேனிக்குரியவ னிவனேயாம் எனக் கொண்டாடி வந்தனர்.

குரு சேவை பலன்

சசி வன்னன் இவ்வாறு ஆசாரிய ரகமகிழும்படி திருத்தொண்டு செய்து வந்ததனால், பலவகைப்பட்ட பிறவினை யொழிந்துப் பேரின்பாகாரமாய் விளங்கும் வீட்டையடைய விரும்பும் உத்தமர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய விவாகம், இகாமுத்திரார்த்த பலபோக விராகம், சமாதிசட்க சம்பத்தி, முழுட்சுத் துவம் என்னும் சாதனங்கள் நான்கும் உண்டாயின.

(1) 'ஆன்மா ஒன்றே நித்தியம்; அதற்கன்னியமாயுள்ள வீணத்தும் அநித்தியம்' என்று விசாரணையின் வாயிலாக வுணர்நல் நித்தியா நித்திய விவேகமென்னும் முதற்சாதனமாம்.

(2) 'இவ்வுலகத்தும் மறுவுலகத்தும் அடைதற் பாலனவாகிய வனிதாதி போகங்கள் துன்பவேதுவா மென்றுணர்ந்து அவற்றினிடத்து விருப்பங் கொள்ளாதிருத்தல்' இகாமுத்திரார்த்த பலபோக விராகம் என்னும் இரண்டாஞ் சாதனமாம்.

(3) 'சமம், தமம், விடல், சகித்தல், சமாதானம், சிரத்தை என்னும் ஆறின் அடைவு' சமாதி சட்க சம்பத்தி என்னும் மூன்றாஞ் சாதனமாம். இவற்றின்.

(அ) சமம்=அகக்கரணங்களாகிய மனம் முதலியவற்றை யடக்குதல்.

(ஆ) தமம்=புறக்கரணங்களாகிய செவி முதலியவற்றைத் தத்தம் புலன் களி லோடாதபடி தடுத்தல்.

(இ) விடல்=சர்வகர்மங்களையும் விடுதல்.

(ஈ) சகித்தல்=சுகம் துக்கம்; சீதம் உஷ்ணம் முதலியவற்றைப் பொறுத் தல்.

(உ) சமாதானம்=சித்தத்தின் ஒருமை.

(உஉ) சிரத்தை=குருவாகிய வேதாந்த வாக்கியங்களில் விசுவாசம்.

(4) முழுட்சுத்துவம்=மோட்சத்தை யடைதல் வேண்டுமென்னும் தீவிர விருப்பம்.)

சசிவன்னன் குருவைப் பிறவியை யொழிக்கும் உபாயம் கேட்டல்

இவ்வாறு சாதனங்கள் நான்கும் பொருந்திய சசிவன்னன், பிறவிக்குப் பயந்து அதனை யொழிக்கும் வழியை யடைதல் வேண்டும் என்னும் விருப் பம் மிகுந்தவனாய் மாந்தரி பராயணரை யணுகி வலம் வந்து பணிந்து கண்

ணர் பெருக எதிரில் நின்றான். அதைக்கண்ட சர்வஞ்ஞராகிய மாந்தரி பராயண முனிவர் அவனுள்ளக் கருத்தை யறிந்தும் ஒன்று மறியாதவர் போல அவனை நோக்கி, "அப்பா! உனக்குள குறை யாது? கூறுதி" என வினவினார். அவ்வளவில் சசிவன்னன், "எனது சகல தீவினைகளையும் ஒழித் துக் காத்த கருணையங் கடலே! மிகக்கொடிதாகிய பிறவிக்கடலுள் விழுந்து தவிக்கும் யான், அதனைக்கடந்து கரையேறுதற்குரிய நெறிகாண தலைகின் றேன். தாங்கள்தான் கிருபைகூர்ந்து அந்நெறியைக் காட்டியருளல் வேண் டும்" என விண்ணப்பித்து நின்றான். அதனைச் செவியுற்ற முனிவர் பெரு மான் மாணவனுள்ளத்திற் கொண்டுள்ள எண்ணம் (பிறவிப் பயம்) உறுதிப் படுமாறு பிறவிக்கடலின் தன்மையைக் கூறுவாராயினர்.

பிறவிக்கடலின் வருணனை

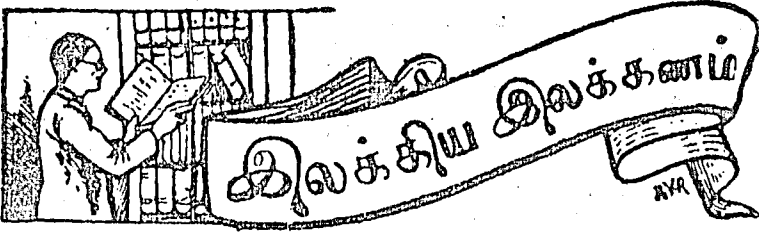
உத்தம மாணவக! நீ பிறவியைக் கடலெனக் கூறியது மிகவும் பொருத்த முடையதே. வேதாசுமங்கலம் அவ்வாறே கூறியிருக்கின்றன. இக்கடலே மிகவும் அஞ்சத்தக்கது. அதன் தன்மையை நீ அறியும்படி கூறுகின்றேன் கேள்.

பிறவி யென்னும் பெருங்கடலானது, "பிறப்பு இறப்பு என்னும் நீரை மிகுதியு முடையது; அறிவை விழுங்கத்தக்க காமம் என்னும் பெரிய பாம்பு களை யுடையது; விடயமாகிற் ஆகாரத்தை விரைந்து புசித்துக்கொண்டு திரியும் கரணங்களென்னும் மீன் கூட்டத்தை யுடையது; என்னினும் மேம்பட்டவரில்லை யென்கிறதாகிய பெருமித மென்கிற கம்பீர தோற்றத்தை யுடையது; வியாதிகளாகிய அழியாத புலால் நாற்றமுடையது; இடை விடாது வரும் இன்ப துன்பங்களாகிய அலைகள் மோதப் பெற்றது. மனம் என்று சொல்லும்படியான வஞ்சகம் பொருந்திய திமிங்கிலமாகிய இராச மீன் வசிக்கப்பெற்றது; அளவுக் கடங்காத 'நான்' என்கின்ற அகங்காரமாகிய அநேக ஆமைகளை யுடையது; அறிதற் கருமையான அறியாமை யென்னும் ஆழம் பொருந்தியது; கள்ளமென்னும் விஸ்தாரமான நண்டுகளிருக்கப் பெற்றது; கலக மென்னும் விஷக்கிருமிகளை மிகுதியு முடையது; நன்மை யென்ப தில்லாத தீமைகளாகிய நுரையுடையது; இன்பத்தைத் தருவதாகிய துறவு என்னுங் கரையை யடையாதபடி தடுக்கும்படியான பெண்ணைசை என்னும் பெரிய சுழிவ யுடையது; எமனும் பயப்படத்தக்க கொடிய கோபமென்னும் வடவா முகாக்கினியை யுடையது; அச்சத்தைத் தரும்படியான போகமென் னும் முதலைகளைப் பெற்றிருப்பது. மைந்தனை! ஏழு வகைப்பட்டதாகிய இத்தகைய பிறவிக்கடலின் தன்மையை அறிந்து கூற வல்லோர் யாவர்?

பிறவிக்கடலைக் கடப்போ ரிவரேனல்

மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்னும் ஐம்பொறிகளின் வழியாக சத் தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் என்னும் பஞ்ச விடயங்களிற் சென்று அலைந்து திரும்புகின்ற அவ்லமாகிய புத்தியைக்கொண்டு வாத் மிடும்படியான ஆறு சமயவாதிகளும் அக்கடலைக் கடக்கு மாற்றலற்றவர்களாய் அதில் விழுந்து வருந்துவோரே யாவர். அறிவு சொருபமாகிய பிரத்தியகாத்மாவானது அழி வற்ற பிரஹ்மமாம் என்னும் சுவானுபவமாகிய மரக்கலத்தில் ஏறும் ஞானிகளை அதனைக் கடக்க வல்லவராவர்."

(தொடரும்.)

முந்ததியும் முத்துறையும்

(ரா. பி. சேதுப் பிள்ளை, பி.ஏ., பி. எல்.)

பாரத நாட்டின் தென்பாலமைந்த பாரத நிலங்களில் பண்டைக் காலத் தொட்டு வாழ்ந்துவரும் மக்கள் தமிழரே யாவர். பழமாச் சோலைகள் செறிந்த விழுமிய தென் மலையின் செழுமையையும், மஞ்சளவிய மலைகளிற் பொங்கிப் பொங்கிப் பொழிந்த அருவி நீர் கஞ்சமலர்ச் சூளை கடந்து ஆறாகப் பாய்ந்த அழகினையும் கண்டறிந்த பண்டைத் தமிழ் மக்கள் வளமார்ந்த தென்னாடு வாழ்க்கைக்கு ஏற்றதாகு மென்று தேர்ந்தார்கள். ஆறுகளின் இருமருங்கும் அமைந்த காடுகளை அழித்து நாடாக்கினார்கள். “ஆறில்லா ஊருக்கு அழகில்லை” என்னும் பழமொழியும் அக்காலத்தே எழுவதாயிற்று.

பாண்டி நாடும் வையை ஆறும்.

வேங்கடமலையை வட எல்லையாகவும் குமரித் துறையைத் தென் எல்லை யாகவும் கொண்டு திகழ்ந்த தமிழகம் முந்நாடுடைய நன்னாடாய் விளங்கிற் றென்பது பழந்தமிழ் நூல்களால் இனிது விளங்கும். முடியுடை வேந்தர் மூவரது அடியின் கீழமைந்த முந்நாடுகளும் முறையே முந்நதிகளை உயிர் நிலையாகக் கொண்டு விளங்கிய தன்மை அறிந்து மகிழ்த்தக்கதானும். பாண்டி நாடே பழம்பதியாகு மென்று முன்னோர் புகழ்ந்துரைத்த தென்னாட்டில் “வையை” என்னும் நதி பொய்யா நதியாய்ப் பொலிவுற்றிருந்தது. தென் தமிழ் நாடொன்று கல்வியிற் பெரிய கம்பர் புகழ்ந்துரைத்த “நெல்வேலி” நாட்டில் பொன் திணிந்த புனல்பெருக்கும் பொருளையெனும் திருநதி வற் றுத நதியாய் வளஞ்சாரத்தளித்தது. ஆற்றுப் பெருக்கற்று அடிசுடும் அருங் கோடையிலும் ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகட்டும் உயரிய நலம் வாய்ந்த இவ் விரு நதிகளையும் புலவர்கள் பலவாறு புகழ்ந்துரைத்தார்கள். வளமார்ந்த பாண்டி நாட்டின் உயிராய் விளங்கிய வையை யாறு முற்காலத்தில் புனல் நிறைந்த பெரு நிதியாய் இலங்கிற்றென்பது பழந்தமிழ் நூல்களால் இனி தறியப்படும். பைந்தமிழ் வளர்த்த பாண்டியன் நாட்டைப் பண்புறச் செய்த இவ்வாற்றின் பெருமையை;

“புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி
வையை என்ற பொய்யாக் குலக்கொடி.”

என்று சிலப்பதிகாரம் அருளிய கவிஞர் செஞ்சொற்களால் எழுதிப்போந்தார்.

செந்தேன் பிலிற்றும் செழுஞ்சோலைகளினிடையே பூவாறுபோற் பொலிந்து தோன்றிய வையை ஆற்றை “புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி” என்று பெருந்தமிழ்க் கவிஞர் புகழ்ந்துரைத்த நயம் அறிந்து போற்றத்தக்கதாகும். அபிராச் சிறப்பின் மதுரை மதுரை அலங்கரித்து நின்ற ஆற்றைத் தமிழாறு கவே கண்டு அபிஞர் உள்ளம் தழைத்தார்கள். பண்ணாரந்த தமிழ் கேட்டுப் பண்புற்ற வையை ஊற்றின் வண்மையைப் பரிபாடல்களின் புகழ்ந்து மகிழ்ந் தார்கள்.

சோழ நாடும் பொன்னி ஆறும்.

இனி, பாண்டி நாட்டின் வடபாலமைந்த சோழ நாட்டை நீர்நாடாக்கிய பெருமை பொன்னி யென்னும் பொய்யா நதிக் கே உயரிதாகும். காடு கொன்று நாடாக்கி, குளந்தொட்டு வளம் பெருக்கிய “கரிகாற் சோழன்” என்னும் திருமாவளவன், காவிரியின் இருமருங்கும் கரையமைத்து நிலவளம் நிறைந்த சோழ நாட்டில் நீர்வளமும் நிலவச் செய்தான் என்று பழந்தமிழ்க் காதை பாரித்துரைக்கின்றது. இருமருங்கும் கா விரித்து, எம்மருங்கும் வளம் விரித்த காவிரியாறு கவிஞர் கருத்தைக் கவர்வதாயிற்று. அற்றாழி பசி தீர்த்து ஆருயிர் ஒம்பிய அவ்வாற்றின் பெருமையை;

“கோள் நிலைதிரிந்து கோடை நீடினும்

தான் நிலையாதிரியாத் தண்டமிழ்ப் பாவை.”

என்று சீத்தலைச் சாத்தனார் செம்மைசான்ற மொழிகளாற் சிறப்பித்துப் போந்தார். அந்நதியின் நலம் அறிந்த நல்லோர், சோழ நாட்டைப் பொன்னி நாடென்றும், காவிரி நாடென்றும் புகழ்ந்துரைப்பாராயினர். அவ்வாற்றங் கரையில் அமைந்த அழகிய சோலைகளில் தோகை விரித்து ஆடிய மயில்களை யும், மறைந்து நின்று கூவிய மணிக் குயில்களையும் “இளங்கோவடிகள்” புகழ்ந் துரைக்கும் முறை புதியதோர் இன்பம் அளிப்பதாகும்.

“பூவர் சோலை மயிலாடப்

புரிந்து குயில்கள் இசைபாட

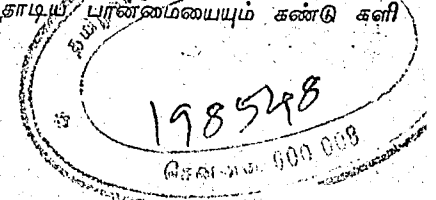
காமர் மலை அருகசைய

நடந்தாய் வாழி காவேரி.”

என்று நற்றமிழ்க் கவிஞர் நலமுறப் புனைந் துரைத்தார். வெயில் துழையாச் சோலைகளில், குயில்கள் துழைந்து கூவும் இனிமையும்; மஞ்சதவழும் சோலை களில், மயில்கள் தோகைவிரித்தாடும் மாண்பும் கவிஞர் மனத்தைக் கவர்து விழுங்கிய தன்மை இம்மொழிகளால் இனிது விளங்கும்.

சேர நாடும் பேரியாறும்.

இனி மலை நாடாய் சேரநாடு மலைவளம் மிகுந்த நாடென்பது சொல்லா மலே அமையும். வேழமும் வேங்கையும் விரும்பித் திரியும் மலைநாட்டில் “பேரியாறு என்னும் பெருநதி பாய்ந்து வளம் பெருக்கியது” மஞ்சுதமிழ்ந்த மலையினின்றும் அழகுற வழிந்திறங்கிய அருவியின் விழுமிய காட்சியையும், அவ்வருவி நீர் பெருகி ஆரூய்ப் பார்தோடிய பூர்வமையையும் கண்டு களி கூர்ந்த தண்டமிழ்க் கவிஞர்,

“நெடியோன் மார்பில் ஆரம்போன்று
பெருமலை விலங்கிய பேரி யாறு.....”

என்று புகழ்ந்து மகிழ்ந்தார்.

தொண்டை நாடும் பாலாறும்.

தமிழகத்தில் முந்நாடுகளும் முந்நதிகளால் வளம் பெற்றவாறு, பின்னர் தோன்றிய நன்னாடுகளும் ஆறுகளாலேயே அருஞ்சிறப்புற்றன; சான்றோர் மிகுந்த நாடு என்று நல்லிசைப் புலமை மெல்லியலாராற் சிறப்பிக்கப் பெற்ற “தொண்டை நாடு” பாலாற்றின் இருமருங்கும் வளர்ந்து திகழ்வதாயிற்று. “பால் நினைந்துட்டும் தாய்போல், நீர் சுரந்து பயிர்வளர்க்கும் நீர்மைவாய்ந்த ஆற்றினைப் “பாலாறு” என்று தமிழ் மக்கள் புகழ்ந்துரைத்த நயம் போற்று தற்குரியதாகும். இவ்வாற்றின் வண்மையாற் செழிப்புற்ற வளநாட்டின் பெருமையை;

“பாலாறு வளஞ்சுரந்து நல்கமல்கும்
பாளைவிரி மணங்கமழ் பூஞ்சோலை தோறும்
காலாறு கோலி இசைபாட நீடு
களி மயிலினின்றும் இயற்றெண்டை நாடு.”

என்று நல்லியற் கவிஞர் நயம்சான்ற மொழிகளால் புகழ்ந்துரைத்தார். பாலாற்றின் நீர்வளத்தால் நியிர்ந்தெழுந்த சோலைகளில் நால்வகை மலர்களும் நறுமணங் கமழும் என்றும், அம்மலர்களில் மதுவுண்டு தேக்கிய வண்டுகள் பண்ணுந்த பாட்டிசைக்குமென்றும், அவ்விசையினை நுகர்ந்து இன்புற்ற தோகை மயில்கள் ஓகையுற்று ஆடுமென்றும், கவிஞர் எழுதியமைந்த செஞ் சொல் ஓவியம் கற்போர் கருத்தை அள்ளுகின்றது.

நதியே நாட்டின் உயிர்.

இவ்வாறு நானிலத்தில் நிலவும் நலமார்த்த நதிகளை நாட்டின் உயிராகக் கருதுதல் கவிவழக்காகும். “காவிரி நாடன்ன கழனி நாட்டின்” ஆற்றணி கூறப்போந்த அருந்தமிழ்க் கவிஞராய் கம்பர்;

“நாதுகு சோலைதோறும் சண்பகக் காடுதோறும்
போதவிழ் பொய்கை தோறும் புதுமணற் றடங்கள் தோறும்
மாதவி வேவிப்பூக வணந்தோறும் வயல்கள் தோறும்
ஒதிய உடம்பு தோறும் உயிரென உலாயதன்றே.”

என்று புகன்ற பொருளுரையில் இவ்வுண்மை பூத்திலங்கக் காணலாம். மரங்கள் செறிந்த காட்டு வழியாகவும், மகார்தம் உதிரும் சோலை வழியாகவும், பூக்கள் நிறைந்த பொய்கை வழியாகவும், பூகம் நிறைந்த வனங்கள் வழியாகவும், பாரந்து பாய்ந்த நதி, அந்நாட்டின் உயிர்போல் உலாவிற்றென்று கம்பர்

கட்டுரைத்த உண்மை களிந்த நயம் சான்றதாகும். ஆகவே பழம் பெருமை வாய்ந்த எகிப்தியர் நாகரிகம் நீலநதிக் கரையில் வளர்ந்து சிறந்தாற்போன்று பழந்தமிழ் மக்களது நாகரிகம் முந்நதிய நதிகளைச் சூழ்ந்து முளைத்தெழுந்த தென்று கருதுதல் மிகையாகாது.

தமிழகமும் துறைமுகமும்.

இங்ஙனம் நாகரிகத் துறையில் நனிசிறந்த தோங்கிய தமிழ் மக்கள் கலந்தரு செல்வமும் பெற்றுக் களித்திருந்த முறை அறியத்தக்கதாகும். நீலத்திரை சுருட்டும் நெடுங்கடலில் நாவாயோட்டி நலமுற்ற பழந்தமிழர் பெருமை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர் எழுந்த நூல்களில் இனிது விளங்குகின்றது. “திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடு” என்னும் தெள்ளிய பொருளுரை இந்நாட்டிற் பொன்னேபோற் றீபாற்றப்பட்டது. திரைகடல் கடந்து மீண்ட மக்களைத் தீண்டத்தகாதாரென்று தமிழ் மக்கள் தள்ளினால் லர். வேற்று நாடுகளிலிருந்து வாணிகங்கருதி வந்தடைந்த மக்களை வேறு படுத்தி வைத்தாரல்லர். கடல்கடந்து வந்த யவனரும், சோனக்ரும், பூம் புகார் நகராய் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் மணிமாட மாளிகைகள் அமைத்து, தமிழ் மக்களோடு வேற்றுமையின்றிக் கலந்துறைந்த தன்மை பழந்தமிழ் நூல்களிற் பளிங்குபொலிவங்குகின்றது. நடையுடைகளில் வேறுபட்ட யவனர், பூம்புகார் நகரில் நீரோடு நீர் சேர்த்தாற்போல் நற்றமிழ் மக்களோடு கலந்துறைந்த அழகினைக் குறிக்கப்போந்த இளங்கோவடிகள்,

“கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் மரக்கள்
கலந்திருந் துறையும் இலங்கு நீர் வரைப்பும்.”

என்று எழுதிப்போந்த முறை எண்ணும்தோறும் இன்பம் பயப்பதாகும்.

கொற்கைப் பெருந்துறை.

முன்று கவடாய் முளைத்தெழுந்த தமிழகத்தில் சிறந்த துறைமுகங்கள் முற்காலத்தில் அமைந்திருந்தன. நான்மாடக்கூடலென்று நல்லோரேத்தும் மதுரைமா நகரம் பாண்டி நாட்டின் தலை நகராய் அமைவதன் முன்னமே “கொற்கை” என்னும் துறைமுகம் மாறனுக்குரிய மணி நகராய்த் திகழ்ந்தது. “கொற்கைக் கோமான்” என்று பழந்தமிழ் நூல்கள் பாண்டியனைக் குறிக்கக் காணலாம். இக்காலத்தில் சீரிழந்த சிற்றூராகக் குறுகி நிற்கும் கொற்கை, முற்காலத்தில் பொருளை யாறு கடலொடு கலக்கும் துறையில் களித்து இலங்கிற்று. கொற்கைத் துறையில் விளைந்த முத்து கொற்றவர் முடிமேல் இலங்குவதாயிற்று. அழகினுக் கழகு செய்யக்கருதிய அயல் நாட்டு மாதர் கொற்கையில் குளித்த முத்தைக் காதிலும், கழுத்திலும் அணிந்து மகிழ்ந்தார்கள். “தென்னாடு முத்துடைத்து” என்னும் பெருமை பன்னாடுகளிலும் பரவத் தலைப்பட்டது.

பொன்னிப் பெருந்துறை.

இன்னும் காவிரியாறு கடலொடு கலந்த துறையில் காவிரிப்பூம் பட்டினம் கவினுறத்திகழ்ந்தது. ஆழநெடுந்திரை ஆழி கடந்துவந்த கலங்கள் அத்துறையில் அழகுறக் களித்து உலாவின. கடலிற் செல்லும் கலங்களுக்குத்

துறை காட்டக் “கலங்கரை விளக்கம்” அமைந்திருந்தது. நீரின் வந்த நிமிர் பரிப் பூவியும், காலின்வந்த கருங்கறி மூடையும், ஈழத்துணவும், காழகத்தாக் கமும் ஏனைய அரும்பெரும் பொருள்களும் பூம்புகார்த் துறையில் மலித் திருந்த மாண்பினைப் புலமைசான்ற மக்கள் புகழ்ந்துரைத்தார்கள். பொன்னி நாட்டைப் பொன்னாடாக்கிய கரிகால் வளவன் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தைத் தலை நகராக்கி வாணிபச் செல்வத்தை வளர்த்தான் என்று அவன் வரலாறு கூறுகின்றது.

முசிரிப் பெருந்துறை.

சேரமன்னன் ஆளுகையில் அமைந்த மலை நாட்டில் “முசிரித் துறை” சிறந்த துறை முகமாய் இலங்கிற்று. மலை நாட்டில் விளைந்த மினகின் சுவை யறிந்த மேற்புல மக்களாய யவனர் முசிரி நகரில் பொன்னைச் சொரிந்து கலங்களிற் மிளகேற்றி மீண்டனர் என்று கவிஞர் புகழ்ந்துரைத்தார். மாக் கலத்தால், மாநிதியும் பெற்று மிளிர்த்த முசிரியை, “வளங்கெழு முசிரி” என்று பாவலர் பாராட்டிப் போர்தார். இம்மூன்று சிறந்த துறைமுகங்களும் முற்காலத்திய யவன ஆசிரியர்கள் எழுதிப்போந்த சரித்திரங்களிலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் நாட்டில் விளைந்த ஆரமும் அகிலும், அரிசியும் மிள கும், தோகையும் முத்தும், தந்தமும் தேக்கும், வெளிநாட்டு அங்காடிகளில் விலையுயர்ந்த பொருள்களாக மதிக்கப்பட்டன.

குடியேற்ற நாடுகள்.

கருங்கடலில் அஞ்சாது சென்ற தமிழ் மக்கள், சிங்களம் புட்பகம் சாவக மாதிய தீவகங்களிலும் குடியேறி வாழ்ந்தார்கள். “தேனக்க வார்பொழில் மாநக்கவாரத்” தீவுகளிலும், மலேய நாட்டிலும் சென்று சேர்ந்தார்கள். இவ் வாறு கடல்குழந்த நாடுகளிலும் தமிழ் மணம் கமழத் தொடங்கிற்று. தமிழ் நாட்டின் பெருமை கூறப்போந்த கவிஞர் ஒருவர்;

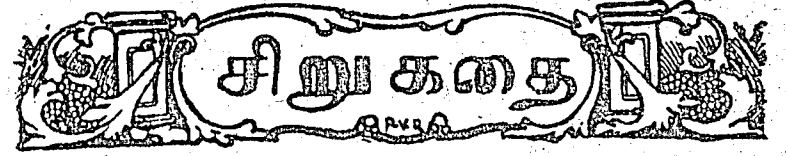
“சிங்களம் புட்பகம் சாவகமாதிய

தீவு பலவினும் சென்றேறி—அங்குத்

தங்கள் புலிக்கொடி மீன் கொடியும் நின்ற

சால்புறக் கண்டவர் தாய்நாடு.”

என்று சாற்றும் மொழிகளைக் கேட்ட தமிழ் மக்கள் உள்ளம் தழைத்து நிமிர் வதாகும். கடற்கரை யோரத்திலமர்ந்த கலிங்கமென்னும் நாட்டில் வாழ்ந்த நன்மக்கள் தாய் நாட்டினின்றும் போந்து, கடல்குழந்த நிலங்களிற் பெருந் தொகையினராய்க் குடியேறினார்கள். இவர்களைப் பிறநாட்டு மக்கள் “கலிங் கர்” என்றழைத்தார்கள். கலிங்கர் என்னும் சொல் களிங்கர் என்றும், கிளிங் கர் என்றும் மாறுவதாயிற்று. இன்றும் இப்பெயர் இந்திய மக்களைக் குறிக் கும் பெயராய்ப் பல தீவங்களில் வழங்கும் பான்மை அறியத்தக்கதாகும். “முயற்சி திருவினையாக்கும்” என்னும் பொருளுரையைப் போற்றித் தூக்கம் கடிந்து தொழில் புரிந்த முற்காலத் தமிழர் வாழ்க்கை இக்காலத்திய மாந் தர்க்கு இணையற்ற ஊக்கம் அளிப்பதாகும்.

“சத்தியமே ஜெயம்”

—•••••—

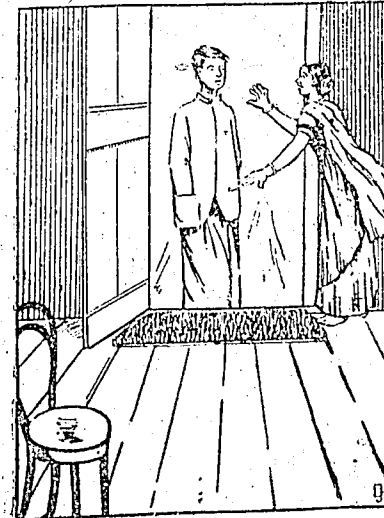
(தூத்துக்குடி—T. N. ராமஸ்வாமி ஐயர்)

பிற்பகல் மூன்று மணி இருக்கும். ரங்கநாதம் பிரபுவின் மாளிகையிலோர் அறையில், அவரது பெண் லீலாவதி ஒரு புத்தகத்தைப் படித்தவண்ணமிருக்கிறாள். அவளுக்கு உத்தேசம் 22 வய திருக்கலாம். அபாரமான எழிலைப்பெற்ற அம்மின்னாளின் கவனம் முழுவதும் புத்தகத்தில் சென்று வயித்திருந்தது.

திடீரென்று அவ்வறையின் வாசலில் ஒரு வாலிபன் தோன்றினான். அவ னுக்கு 20 அல்லது 21 வயதென இருக்கும். வசீகரமான முகத்தழகைப்பெற்ற அவன் முற்றிலும் அழுக்கடைந்ததும், கிழிந்ததுமான ஆடைகளையே அணிந் திருந்தான். அதிக அலைச்சலினாலும் ஆகாரக் குறைவினாலும் அவன் முற்றி லும் களைப்படைந்து பார்ப்பதற்குப் பரிதாபகரமாயிருந்தான்.

லீலாவதி அவனைக் கூர்ந்துநோக்கி “நீ யார்?” என்றாள்.

வாலிபன், “ஆஹா! உனக்குமா என்னைத் தெரிந்துகொள்ள முடிய வில்லை? இது உண்மைதானா!” என்று வியப்போடு வினவினான்.

அவன் குரலைக்கேட்ட லீலா வதி மிகுந்த ஆவலோடு எழுந்து, “ஆ, தம்பி! நீயா வந்திருக்கிறாய்! உன் உருவம் முற்றிலும் மாறிப் போய்விட்டதே. உன் குரலைக் கேட்ட பிறகல்லவா உண்மை புலப் படுகிறது” என்றவளாய், அவன் இரு கரங்களையும் பிடித்துக் கொண்டு, “தம்பி! சுந்தரம், வா. உன்னைக் கண்டு வெகுநேரம் மாய் விட்டதால் அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. இப்படி உட் காந்து கொள்,” என்று ஒரு ஆச னத்தைக் காட்ட, வாலிபன் அதில் அமர்ந்து, “அக்கா! அப்பா எங்கே?” என்றான்.

லீலாவதி:—“தம்பி! அவர் இப் போது வீட்டிலில்லை. அயலூர் சென் திருக்கிறார். வருவதற்குச் சில நாட்களாகும். நீ மிகுந்த களைப்புடனிருக்

கிறாய். உனக்குச் சாப்பாடு கொண்டு வருகிறேன்," என்று, அங்கிருந்து போய் அவனுக்கு வேண்டிய உணவுடன் திரும்பினான். மிகுந்த பசியுடனிருந்த சந்தரம் மாதிரியமான அவ்வுணவை ஆவலோடு உண்டு எழுந்து, "அக்கா, நான் சரியாக ஆகாரமுண்டு இன்றோடு நாலு நாட்களாகின்றன" என்றான்.

லீலா:—தம்பி! நீ எனக்காகப் படும் துன்பங்களை நினைக்கும்பொழுது என் மனம் பாகா யுருகுகிறது. நீ இவ்வூரை விட்டகன்று சுமார் மூன்று வருடங்களாகின்றன. உன் தோற்றத்திலிருந்து நீ நிரம்பவும் துன்புற்றிருப்பாயென்று தெரிகிறது.

சந்தரம்:—அதை ஏன் கேட்கிறாய்? என்னைப் பிடிக்க வாரண்டு பிறந்த அன்று நீ கொடுத்த சிறிது பொருளுடன் வெளிப்பட்டு எங்கெங்கோ அலைந்தேன். சில நாட்களில் கைப்பொருளும் காலியாகவே மிகுந்த துன்பப்பட்டேன். உண்ண உணவும், உடுக்க நல்ல உடையுமின்றி நான் அடைந்த துயரங்களைக் கூறி உன் மனம் வருந்தச் செய்யேன். அறிருக்கட்டும். உன் கலியாண ஏற்பாடு எம்மட்டி விருக்கிறது? பிரபாகரன் எப்படி யிருக்கிறான்?

லீலா:—தம்பி, மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னால் முதன் முதலில் சந்தித்த அவர் கூடிய விரைவில் என்னை மணஞ் செய்து கொள்வதாகக் கூறினார். அவ் விஷயம் நீ அறியாததல்ல. ஆனால் நீ இங்கிருந்து போன பிறகு என்னிடம் மணத்தைப்பற்றிய பேச்சே எடுப்பதில்லை. நானாக அவரைச் சந்தித்து மணவிஷயமாகப் பேச்செடுத்தாலும் அவர் அது விஷயமாக ஏதும் பேசாது போய்விடுகிறார். இதன் காரணம் என்னவோ தெரியவில்லை.

சந்தரம்:—(கோபத்தோடு) என்ன, அவன் தன் வாக்குறுதியினின்றும் தவறி விட்டானா? மூன்று வருடங்களாகியும் இன்னும் உன்னை விவாகம் செய்யாது நான் கடத்தியா வருகிறேன்? லீலாவதி! என்னை இக்கோலத்துக்காளாக்கிய அத்தூரோகி உன்னையும்மா எமாற்றினான்? நான் அவனுக்குச் செய்த உதவியைக் கூட மதித்தானில்லையே!

லீலா:—தம்பி, கோபங்கொள்ளாதே. அவர் இப்பொழுது ஒருவாறாக யிருந்தாலும், வாக்குறுதியினின்றும் ஒருகாலும் தவறமாட்டார்; எப்படியும் என்னை மணஞ்செய்தே திருவார். ஆனால் நீ மட்டிலும் எனக்குச் செய்து கொடுத்த வாக்குறுதியை நினைந்து அதன்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று.

சந்தரம்:—அக்கா, நீ அவனை உன் முழு மனத்துடனும் நேசிக்கிறாய். ஆனால் அவன் உன் எண்ணத்தைப் பூர்த்தி செய்வானென்று தோன்றவில்லை. நான் எவ்வளவு கூறினாலும் உன் மனம் நம்பாது—சரி. உன் விருப்பம் போலவே என் வாழ்நாட்களை இம்மாதிரியே கடத்திவிடுகிறேன். ஆனால் அக்கா, அத்தூரோகி உன்னைமட்டிலும் எமாற்றுவானானால்—உனக்குச் செய்து கொடுத்த வாக்குறுதியினின்றும் தவறுவானானால்—அக்கணமே நான் என் வஞ்சத்தைத் தீர்த்துக்கொள்வேன்.

அவன் முகம் கோபத்தால் ஜ்வலித்தது. லீலாவதி அவன் முகத்தை வறெடுத்து நோக்குவதற்கே அஞ்சி மௌனமாய் நின்றான். சற்றுநேரத்தில் சந்தரம் அவளிடம் விடைகேட்க அவள் பெட்டியைத் திறந்து வேறு நல்ல

உடைகளும், ஒரு பண்பையும் எடுத்துக்கொடுக்க, அவைகளை அவன் பெற்றுக்கொண்டு அங்கிருந்து மகன்ருன்.

அங்ஙனம் வெளிப்பட்ட சந்தரம் பல தெருக்களையும் கடந்து அவ்வூரையடுத்துள்ள ஒரு சோலையை யடைந்தான். அங்ஙனம் அவன் செல்லும் பொழுது அவனுக்கு அறிமுகமான பலர் அவனைக் கூர்ந்து நோக்கிச் சென்றனர். சோலையை யடைந்தவன் அங்கு மாங்கள் செறிந்த ஒரு பக்கத்தை நோக்கிச்செல்லவும், அங்கு இருவர் பேசும் குரல் கேட்டது. சத்தத்திலிருந்து அங்ஙனம் பேசுவது தன் காதலியும், பிரபாகரனுமே என்று கண்ட சந்தரம் திடுக்கிட்டு, பல்வாறு சிந்தித்து ஒரு புதரில் மறைந்து அவர்கள் பேசுவதைக் கவனிக்கலானான்.

அங்கு அழகுமிக்க ஓர் பெண்மணியும், நாகரிக உடைக ளணிந்தவொரு ஆடவனும் நின்று பேசிக்கொண்டிருந்தனர்.

ஆடவனாகிய பிரபாகரன், “பெண்ணே, பங்கஜம்! நீ கூறியவற்றையே திரும்பத் திரும்பக் கூறுவது நன்றல்ல. உன்னை விவாஹம் செய்துகொள்வதற்கு என்னிலும் தகுதியுடையவொரு புருஷனிரான். அதனால் நன்கு யோசித்து விடை கூறு,” என்றான்.

பங்கஜம்:—ஐயா, நீர் மேலும் மேலும் என்னை வற்புறுத்தினால் நான் உம் பிரியத்துக்கு இணங்கி விடுவேனா? நான் ஏற்கெனவே என் மனப்பான்மையைக் கூறியிருந்தும் நீர் இங்ஙனம் வற்புறுத்துவது ஒழுங்கல்ல.

பிரபாகரன்:—பங்கஜம்! உன்னிடம் இது விஷயமாய் வற்புறுத்திக் கேட்க எனக்கு எத்தகைய உரிமையு மில்லையென் றெண்ணாதே. நீ என்னை மணக் காமல் தப்பிப் போய்விட்ட முடியாது. உனக்குப் பிரியமிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் நீ என்னை மணந்தே தீரவேண்டும். இன்னமும் நீ ஒழிப்போன் சந்தரனை நினைத்துக்கொண்டிருப்பதில் எத்தகைய பயனுமில்லை. அவன் இனிமேல் பகிரங்கமாக வந்தாலும் அவனைக் கைதுசெய்து கொண்டோய் விடுவார்கள். அவன் சம்பந்தமாயுள்ள விவரங்கள் நீ அறியாததல்ல.

பங்கஜம் எத்தகைய மறுமொழியும் கூறாது மௌனமாய் நின்றான்.

பிரபாகரன்:—சரி, பங்கஜம்! இது விஷயமாய் உன் தந்தை உன்னிடம் கூறிய வற்றையும் நீ அறிந்திருப்பாய். அதனால் நன்கு ஆலோசித்து எது உத்தமமோ அவ்வழியே நடப்பாய். அதுதான் புத்திசாலிகளுக்கு கழகு. இல்லையேல் பின்னால் வருந்தும்படி நேரிடும்.

பங்க:—ஐயா, உமக்கு முற்றிலும் பொருத்தமுடையவான லீலாவதியிருக்கும்பொழுது என்னை நீர் தோந்திரவு செய்வது அடாது. அவளை நீர் மணப்பதாக வெகுநாட்களுக்கு முன்னரே தீர்மானமாய் இருக்கும்பொழுது நீர் இங்ஙனம் சம்பாஷிப்பது தகுதியல்ல. என் தந்தையிடம் நீர் தெரிவித்தவைகளையும் நானறிவேன். அதற்காக நான் உம்மை மணஞ் செய்வதென்பது இயலாத காரியம்.

பிரபாகரன்:—நீ அறியாததன்மையால் என் பேச்சைத் தட்டுகிறாய். லீலாவதியைப்பற்றிய விஷயங்கள் பேச்சளவில் மட்டுமேதான். அவள் எனக்கு முற்றிலும் தகுதி யற்றவள். உன் காலில் ஒட்டிய தூசுக்கும் அவள் நிகராகாள். அதனால் அவள் விஷயமாய் நீ கொண்டிருக்கும் கவலையை விட்டு

விடு. உன் தந்தையின் விருப்பப்படியே நீ என்னை மணக்கத் தவறுவாயானால் அவர் என்னிடம் பெற்றிருக்கும் கடன் தொகைகளுக்காக சிறை செல்வார். உன் வீடும் பொருளும் ஐப்தி செய்யப்படும்—இனிமேல் உனக்கு எது இஷ்டமோ அதன்படி நட. நான் போகிறேன்,” என்று அங்கிருந்து மகன்றான்.

அவன் சொற்கள் பங்கஜத்தின் மனத்தைத் துளைத்தன. தன் காரணமாகத் தன் தந்தைக்கு நேரவிருக்கும் இடுக்கண்களை நினைத்தான். அது விஷயமாக அவன் தந்தை அவளிடம் கூறியவற்றையும் ஆலோசித்தான். தந்தைக்கு எத்தகைய இடுக்கணும் வராமல் காப்பாற்ற வேண்டியது தன் கடமை என்று தீர்மானித்தான்.

மறுநிமிடம் இதுகாறும் அவர்களது சம்பாஷணையை மறைந்து கேட்டிருந்த சுந்தரம் வெளிப்பட்டான்.

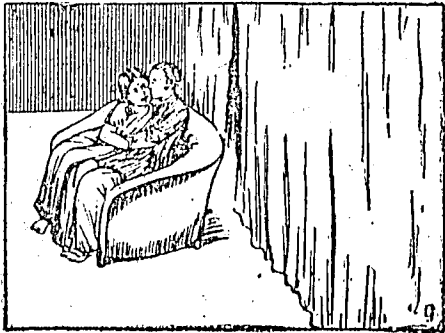
“சுந்தரம்!”

“பங்கஜம்! என் அன்பே!”

இருவரும் ஆவலோடு தழுவிக்கொண்டனர். இருவர் அதாங்களும் ஒரு நீண்ட முத்தத்தில் ஈடுபட்டன. திடீரென்று பங்கஜம் விலகி நின்றான்.

சுந்தரம்:—பங்கஜம், நான் உன் வேலைக்காரியிடம் கொடுத்த கடிதப்படி இங்கு வந்து சேர்ந்தாய்—இம்மூன்று வருடங்களாக உன்னைக் காணாது நான் பட்ட பாடுகள் நாவால், செப்புந்தாத்தினவல்ல. எத்தகைய இடுக்கண்களுக்காளானாலும் நான் இவ்வளவு தைரியத்துடனிருப்பது உன் அன்பினாலேதான்!—உன் உன் முகம் வாட்டமடைந்து காணப்படுகிறது?

பங்க:—காதலரே! நற்கருமங்களைச் செய்தலையே விரதமாகக்கொண்ட உம்மனமும் இத்தகைய தீயகாரியத்தில் பிரவேசித்த தென்றால் நான் எங்ஙனம் நம்புவது! நீர் செய்தவோர் அற்பக் காரியத்தால் யாவற்றையு மிழந்து ஊரூராய் அலைந்து திரியும் காலமன்றோ உமக்கு வாய்த்தது.

பங்கஜம், உண்மையா?

பங்க:—அன்பரே! உம்மீது ஏற்பட்ட குற்றம் அபாண்டமான தென்று முன்னரே நான் தீர்மானித்தேனாயினும், அதை உம் வாயால் கேட்க வேண்டுமென்று கேட்டதே யொழிய வேறன்று. உம் மனம் வருந்தச் செய்த

சுந்த:—கண்ணே! என் பாலிய முதல் பழகிய உனக்குமா இவ்வையமுண்டாயிற்று. இதிலிருந்தே நீ என் மனப் பான்மையை உள்ளபடி அறிய வில்லை யென்று தெரிகிறது. நீ என்ன நினைத்தாலும் என்றாவது உண்மை புலப்படாமற் போகாது. அக்காலம் வரும் வரை அதை வெளியிடேன். அவ்வருவருப்பினால்தான் நீ என்மீது வெறுப்புற்று விலகி நிற்கியென்று ஊகிக்கிறேன்.

என்னை மன்னிப்பீர். நான் உம்மை வெறுப்பதாக நீர் கூறியது முற்றிலும் பொருந்தாத விஷயம். என் மார்க்கை வேண்டுமாயினும் கீறிச் சோதித்துப் பாரும். அங்கு உம் உருவமின்றி வேறிருக்க இடமிருக்கிறதா வென்று பார்த்துத் திருப்திகொள்ளும்” என்று அவன் வலக்கரத்தைப்பற்றி தன் மார்பின் மீது வைத்துக் கொண்டான். அவன் கண்களிலிருந்து முத்துக்களென இரண்டு நீர்த்துளிகள் சுந்தரம் கைமீது விழுந்தன. அவ்வளவில் அவன் அவளை ஆவலுடன் தழுவினான். கண்ணீரைத் துடைத்தான். “பங்கஜம் வருந்தாதே. உன் மனப்பான்மையை அறியாது பேசிய என்னை மன்னிப்பாய்” என்றான். பங்கஜம் அவன் கரங்களை மெதுவாக விலக்கி, “காதலரே,” என்றான். துயரத்தால் மேற்கொண்டும் சொற்கள் வெளிப்பட வில்லை. கண்கள் நீரைச்சிந்தின. மீண்டும், “அன்பரே! நான் உம்மை மணக்கக் கூடாதவளா யிருக்கிறேன். அதன்.....,” மேற்கொண்டு ஏதும் பேசுவதற்கு யாலாதவளானான். சுந்தரம் அவளைச் சமாதானம் செய்து வினவலும், அவன் தன் தந்தையின் விருப்பத்திற் கிணங்க தான் பிரபாகரனை மணக்கப் போவதாகவும், அதற்குரிய காரணங்களையும் கூறினான். அதைக்கேட்ட சுந்தரம் பொங்கி யெழுந்த சினத்தை மிக்க சிரமத்துடன் அடக்கிக்கொண்டு, “காதலியே! சரி உன் தந்தையின் விருப்பத்திற்கு மாறாக நடக்கும்படி உன்னை வற்புறுத்துவது நன்றல்ல. நானிதே போகிறேன். கடவுள் கிருபையிருந்தால் நாம் அடுத்த பிறவியிலேனும்—” என்று தன் பேச்சை முடிப்பதற்குள், பங்கஜம் பொங்கி யெழுந்த தன் துயரத்தைத் தாங்கமாட்டாதவளாய் கண்ணீர் சிந்தினான். சுந்தரமும் அவளை அன்போடு தழுவிக்கொண்டான். ஈறிது நோஞ்சென்றது. பங்கஜம், “என் அன்பின் உருவே, என்னை மன்னிப்பீர். இவ்விஷயங்களை மறந்து மனதிருக்காத வேறொரு மங்கையை மணந்து சுகித்திருப்பீர்,” என்றான். மறு நிமிடம் திடீரென்று அவளை விட்டு விலகி விரைவாக நடந்து மறைந்தான். அங்குமாம் செல்லும் போது அவள் தன் துயரத்தை அடக்க முயன்றும் அது அணையுடைத்துச் செல்லும் பிரவாகம்போல குமுறிக் கோஷித்து எழுந்ததைச் சுந்தரம் நன்கு கவனித்தான்.

பங்கஜம் தன் தந்தையின் விருப்பப்படி பிரபாகரனை மணக்க இசைந்தான். விவாக நாளும் குறிக்கப்பட்டது. இவ் விஷயத்தை யறிந்த லீலாவதி பிரபாகரனைச் சந்தித்து எவ்வளவோ வேண்டிக்கொண்டும் அவன் விருப்பத்திற் கிணங்கவில்லை. முடிவில் லீலாவதி:—“ஐயா! நீர் தற்போது எங்கள் குடும்பச் சொத்துக்களை மேற்பார்த்து வரும்படியான பதவியைக் கொடுத்தது யாரென்று ஆலோசித்துப்பாரும். உம்பொருட்டு நான் மூன்று

வருடங்களாகக் காத்திருப்பதைச் சற்று எண்ணிப்பாரும். இவைகளை யெல்லாம் நீர் கவனியாது பங்கஜத்தை மணப்பதுகூடாத காரியம். இச் செயல் இனிது நிறைவேறும்படி கடவுள் விடார். ஒடிப்போன என் தம்பி திரும்பி வந்துவிட்டான். அவன் இவ்விவரங்களை அறிவானாலும்கூட நிலைமை என்னவாகும்?—” என்று தன் பேச்சை முடிப்பதற்குள் பிரபாகரன்,

தினன்.

போலீஸ் கமிஷனர் அவர்களுக்கு,

முன்று வருஷங்களுக்கு முன்னால் தன் தந்தையின் கையெழுத்தைப் போல பொய்க் கையெழுத்திட்டு பாங்கிக்கு இருபதிலையிரம் ரூபாய்க்குச் செக் கெழுதி யனுப்பிய ரங்கநாதம் பிரபுவின் மகன் சுந்தரம், இவ்வளவு காலமாகப் போலீசார் கண்ணில்படாமல் மறைந்து திரிந்துவிட்டு தற்சமயம் இவ் ஆளுக்கு வந்திருக்கிறான். அவனைப் பிடிப்பதற்கு முன்னமேயே வாரண்டு பிறந்திருக்கும் விஷயம் யாவரும் அறிந்தது. அவனை இப்பொழுது எளிதில் பிடித்துவிடலாம்.

உண்மை விளம்பி.

இக் கடிதத்தைத் தபாலில் போட்டவனும் தன் வெற்றியைக் குறித்து இறுமாந்திருந்தான்.

விவாஹ தினம் குறுகிற்று. பிரபாகரன் ஏராளமான ஆடையாபரணங்களை யணிந்து கம்பிரமாக மணப்பந்தலில் வீற்றிருந்தான். பக்கத்தே பங்கஜமும் காணப்படுகிறார். அழகுக்கு அழகு செய்வதைப்போல அவன் அபரிமிதமான ஆடையாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவன் குதூகலமின்றி வாடிய முகத்தினனாய் காணப்பட்டான். முறையே ஆரம்பச் சடங்குகள் நடந்து மங்கலிய தாரணம் நடக்கும் தருணமும் வந்தது.

ஆனால் அதே நிமிடத்தில் மணப்பந்தலில் ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டரும் ஹந்தாறு போலீஸ் சேவகர்களும் நுழைந்தனர். அவர்கள் நடுவே சுந்தரமும்

வந்துவிட்டான். அவன் இவ்விவரங்களை அறிவானாலும்கூட நிலைமை என்னவாகும்?—” என்று தன் பேச்சை முடிப்பதற்குள் பிரபாகரன், “அப்படியா, அவன் வந்திருக்கிறானா? அவன் தைரியத்தை வைத்துக்கொண்டுதானே நீ கண்டபடி பேசுகிறாய்! இதோ அவனைச் சிறையிலடைத்துவிட்டு மறுவேலை பார்க்கிறேன். அப்போது நீயும் அடங்குவாய்,” என்று கோபாலேசத்தோடு கூறி வெளிப்புறப்பட்ட, லீலாவதி அவன் காங்களைப்பற்றிக் கெஞ்சி, அழுது முயற்சித்தவைகள் யாவும் வீனாயின.

பிரபாகரன் அவனைக் கவனியாது, தன்னறைக்குச் சென்று சீழ்க்கண்ட வாறு ஒரு கடித மெழுதினன்.

காணப்பட்டான். போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் பிரபாகரன்குறுகி, “அரசர் பெயரால் உம்மைக் கைது செய்திருக்கிறேன்,” என்றார். அதைக்கேட்ட பிரபாகரன் பேரிடி கேட்ட நாகம்போல நடுங்கினாலும், மறுநிமிடம் சமாளித்துக்கொண்டு, மிகுந்த சினத்தோடு, “என்ன ஐயா, உங்களுக்கு புத்தியிருக்கிறதா? பெரிய மனிதனாகிய என்னை நீங்கள் இங்ஙனம் அவமானம் செய்தால் உங்களை லேசில் விடுவேனென்று நினைத்துக் கொண்டீர்களா? என்ன குற்றத்திற்காக என்னைக் கைது செய்திருக்கிறீர்கள்?” என்று வினவ, சப் இன்ஸ்பெக்டர், “நாங்கள் ஆலோசனை செய்யாது உம்மைக் கைது செய்யவில்லை. நீர் இதோ யிருக்கும் சுந்தர மென்பவரின் சிறைக்கத்தைப் பெற்று, அவரைக் கெடுக்க எண்ணி அவர் தந்தை கையெழுத்தைப்போல பொய்க் கையெழுத்திட்டு பாங்கிக்குச் செக் அனுப்பினார். பாங்கி அதிகாரிகள் கையெழுத்து வித்தியாசமா யிருப்பதைக்கண்டு ரங்கனாதம் பிரபுவைக் கேட்க, அவர் அது தன் கையெழுத்தல்லவென்று கூறி அதைப்பற்றி நன்கு விசாரித்து குற்றவாளியைக் கண்டுபிடிக்கும்படி கூறலும், போலீசார் விசாரணையி லிறங்கினர். அப்போது நீர், எப்படியாவது உண்மை வெளிப்பட்டு விடுமென்றஞ்சி, முன்னரே காதலித்து மணஞ்செய்து கொள்வதாக வாக்குறுதி செய்துகொடுத்திருந்த சுந்தரம் அக்கள்ளான லீலாவதியிடம் உம் நிலையைக் கூறிக்காப்பாற்றும்படி வேண்ட, அவன் உம்மிது கொண்ட மோகத்தால் உம்மைத் தப்புவிக்கும் நோக்கத்துடன் தன் தம்பியிடம் கூறி உம்மைக் காப்பாற்றும்படி வேண்டிக் கொள்ள, லீலாவதியின் விருப்பத்திற் கிணங்க, இவர் நீர் செய்த குற்றத்தைத் தாம் செய்ததாக போலீசாருக்கு

ஒரு கடித மூலமாய் அறிவித்துவிட்டு ஒடிவிட்டார். இவர் தந்தையும் அதையே உண்மையென்று நம்பி, உம்மை தம் சொத்தையே மேற்பார்த்து வரும்படி செய்திருக்கிறார். நீர் லீலாவதியை மணப்பதாகக் கூறி ஏமாற்றி விட்டீர். அதனால் கோபங்கொண்ட சுந்தரம் இவ்வுண்மைகளைக் கூறி செக்கிவிருக்கும் கையெழுத்தையும் பரிசோதிக்கும்படி சொல்ல, உண்மை விளங்கிற்று. இப்பொழுதாவது நாங்கள் புத்திசாலித்தனமாய் உம்மைக் கைது செய்திருக்கிறோமென்று தெரிந்துகொண்டீரா எனலும், பிரபாகரன் முகம் வெளுத்து, தலை குனிந்து பேச வல்லமையற்றவனாய் கற்சிலைபோல நின்றான். உடனே இன்ஸ்பெக்டர் ஜவானை நோக்க அவன் பிரபாகரன் காங்களை யிழுத்து விவங்கை மாட்டினான்.

வெளியூர் சென்று திரும்பி வந்த ரங்கநாதம் பிரபு உண்மையை உணர்ந்து தம் மகனைத் தழுவிக்கண்ணீருருத்தார். நன் முகூர்த்தத்தில் பங்கஜத்துக்கும் சுந்தரத்துக்கும் விவாஹம் நடந்தேறியது.

பெண்களின் நிலை

(ரா. மு. கிருஷ்ண பாரதி, அம்பை)

முன்னுரை

“பேதமை பென்பது மாதர்க் கணிகலம்” என்பது நந்தமிழ் நாட்டில் வழங்கிவரும் பழமொழிகளில் ஒன்று. இப் பழமொழியை இயற்றிய மகான் யாரோ தெரியவில்லை. அது யாராயினும் சரி, இப் பழமொழியானது பெண்களுக்கோர் அடாத பழிமொழியாகவே யிருக்கிறது என்பது மட்டும் உறுதி. பெண்கள் யாவரும் பேதைகளா? அங் னனமாயின் அவர்களிடமிருந்து ஜனித்த ஆடவரும் பேதைகளன்றோ? ஆகவே பெண்கள் பேதைகளல்லர்; மற்று, அவர்கள் அறிவில் ஆடவர்க்குச் சற்றும் குறைந்தவரல்லரென்பது கண்கூடு.

ஆதி காலந்தொட்டு, நம் பாரத நாட்டில் பெண்மணிகள் ஆடவரைப் போலவே பல துறைகளிலும் முன்னேற்ற மடைந்தவர்களாய் இருந்து வந் திருக்கின்றனர். நமது நாட்டிலே ஆரியர் செல்வாக்குடன் விளங்கிய காலத் தில், பெண்மணிகள் தற்போது நமது சகோதரிகளிற்பலரைப்போல் சமைய லறைச் சுவர்களினிடையே சிறைவாசம் செய்யவில்லை. ஆனால் பரந்த அறி வும் விரிந்த நோக்கமும், உயர்ந்த வீரமும் கொண்டு விளங்கினர். சின்னஞ் சிறு வயதிலேயே தமது புதல்வர்க்கு வீரப்பாலுட்டிய பெண்மணிகளைப்பற்றி நீங்கள் கேட்டதில்லையா? போரிற் புறங்கொடுத்தோடிய பேடிகளைப் பெரு வீரராகிய பூவைகளைப்பற்றிப் படித்ததில்லையா? கற்பைக் காக்கத் திக்குழி யில் மூழ்கி உயிர் துறந்த உத்தமிகளைப்பற்றி அறிந்ததில்லையா? இவை யெல் லாம் ஏன் சொல்லுகிறேன்? நமது பழம் பெருமைகளைப்பற்றித் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி கர்வங் கொள்வதற்கல்ல—எவ்வளவோ உன்னத ஸ்தானத் திலிருந்த நாம் எவ்வளவு கேவலமான நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறோம் என் னுணர்ந்து, நமது தாழ்மையான நிலையினின்று மறுபடியும் மேன்மையுறத் தக்க வழியைப் பின்பற்றுவதற்கேயாம்.

பெண் சுதந்தரம்.

‘இந்தியாவில் பெண்களுக்குச் சுதந்தரமே கிடையாது. அவர்கள் யாவ ரும் அடிமைகள்’ என்பது வெள்ளைச் சீர்திருத்தக்காரர்கள் கட்டிவிட்ட பொய் மூட்டைகளில் முதன்மையானது. அதனை யாதரித்து நமது கருப்புச் சீர் திருத்தக்காரர்களும் பிரமாதமாகக் கூச்சல் போடுகிறார்கள். இந்தியாவில் வெளிக்கு நமது சகோதரிகள் பாரதினர்களாயிருப்பது உண்மையே. ஆனால் உண்மையில் அவர்களுக்குள்ள செல்வாக்கு அனர்தம். இதில் எதாவது சந் தேகமிருந்தால் நீங்களே உங்கள் நெஞ்சில் கைவைத்து யோசியுங்கள். வீட்

டில் உங்களைவிட உங்கள் மனைவியர்க்கு அதிகச் செல்வாக்குண்டு என்பதை நன்குணர்வீர்கள்.

பெண்களுக்கு எவ்விதமான சுதந்தரம் தேவை யென்பது அடுத்த கேள்வி. சுதந்தரம் என்றால் தான்தோன்றித்தனமாகத் திரிவது என்று யாராவது எண்ணினால், அதைப்போன்ற பெரிய தவறு வேறொன்றுமில்லை. மேலுட்டு வெள்ளைப் பண்டிதர்கள் தங்கள் நாட்டுப் பெண்களுக்குள்ள சுதந்த ரத்தைப்போல் இந்தியாவில் இல்லையென்று பறைசாற்றுகிறார்கள். உண்மை யில் அவர்கள் நாட்டுப் பெண்மணிகளின் மிதமிஞ்சிய சுயேச்சையால், மாதர் கள் தங்களுக்குத் தாங்களே பெரிய படுகுழி தோண்டிக் கொள்கிறார்கள் என் பதை இப்பண்டிதர்கள் கவனிக்கிறார்களா? இன்றைக்கு ஒருவனுடன் கலியா ணம், மறுநாள் விவாக விலக்கு. அன்றே வேறொருவனுடன் கூடி வாழ் தல், மறுபடியுமோ விவாக விலக்குத்தான். என்னே கலிகாலக் கொடுமை! இவர்கள் மக்களா மாக்களா? இது மட்டுமோ? மேலுட்டு நாகரிகத்தில் மூழ் கியதன் பயனும் மிதமிஞ்சிய சுயேச்சையால் பாழடைந்த பாரத புத்திரிக ளும் பலராவர்.

ஆகவே, நம் சகோதரிகளுக்கு அவ்விதமான சுதந்தரமானது தேவை யற்றதும் தீமை பயப்பதுமாகும். கணவன் தீய வழியிற் புருந்தால் அவ னைக் காப்பாற்றும் சுதந்தரம் நம் நங்கையர்க்கு அமைய வேண்டும்; குழந்தை களைச் சிறந்த வழியில் நடத்தும் சுதந்தரம் அவர்களுக்கு வேண்டும்; அநீதி யையும் பாவத்தையும் எதிர்பார்த்துப் போராடும் சுதந்தரம் வேண்டும்; இல் லறத்தைக் செவ்வனே நடத்தும் சுதந்தரமும் அவர்களுக்கு வேண்டும்.

பெண்மணிகள் புருஷர்களுக்கு—இன்று நேற்று அல்ல—பல்லாயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாகவே வாழ்க்கைத் துணைவிகளாகவும், துன்பத்தில் தேறுதல் கூறும் உண்மைத் தோழிகளாகவும், வீட்டரசிகளாகவும் இருந்து வந்திருக்கின்றனர். அவர்களது உதவியின்றேல் கோடிக் கணக்கான ஜனங் கள் பட்டினியால் மாளவேண்டியதே. நிழலின் அருமை வெய்யிலில் தெரியு மென்பர். மாதர்களின் சிறந்த பணிவிடைகள் அவர்கள் கண்மூடிவிட்ட பிறகே நன்கு விளங்கும். குடும்பத் தலைவி இறந்துவிட்டால், கணவன், குழந்தைகள் முதலியோர் படும்பாடு செப்புந் தாமன்று. தாயில்லா வீடு பாழன்றோ?

இன்னும், விதை விதைத்தல், நாற்று நடுதல், அறுவடை செய்தல் முதலிய உழவுத் தொழிலாகிய உயிர்த் தொழிலிலும் நம் பெண்மணிகள் அரிய சேவை செய்து வருகிறார்கள். பண்டைக் காலத்தில் நம்பாரத நாட்டில் நெய் யப்பட்ட, உலகப் பிரசித்திபெற்ற ஆடைகளிற் பெரும்பாகம் நம் இந்தியப் பெண்களால் நெய்யப்பட்டனவே. இன்று நிகழும் சத்தியப் போரிலாகட் டும், அன்று நிகழ்ந்த அறச்சமரிலாகட்டும், நம் பாரதமாதர்கள் முக்கியமான பங்கெடுத்துக் கொண்டனர் என்பது தேற்றம். இன்னும் பெண்களே ஆட வர்க்குச் சிறந்த மதியூகிகளாயும் விளங்குகிறார்கள். “தையல் சொற் கேளேல்” என்றான் ஒரு கிழவி. “சேலை கட்டிய மாதரை நம்பினால்.....” என் றிழுத்தார் ஒரு கவிராயர். இவை சில சமயங்களில் சில மாதர்களுக்குப் பொருந்துமே யன்றி, நெடுக இதே பாட்டைப் பாடுவது சற்றும் பொருந் தாது.

ஆகவே, இந்தனை மகிமை பொருந்திய மாதர் மணிகளுக்கு மிதமிஞ்சிய சுயேச்சை யென்னும் கொடிய விஷத்தைக் கொடுப்பதற்குத் தூண்டுவதோ, துணை செய்வதோ, அனுமதிப்பதோ, பெருத்த அநீதியும் மகா பாதகமும் ஆகும். அடிமைத்தனமின்றி, மட்டுக்குட்பட்ட சுதந்தரத்துடன் சிறந்த வாழ்க்கைத் துணைவிகளாகவும், கிருக லக்ஷ்மிகளாகவும் விளங்கி, நம் சகோதரிகள் பெரும்புகழ் படைத்த பாரத நாட்டின் பழஞ் சிறப்பை நிலைநிறுத்து வாரர்களாக.

பெண் கல்வி

கல்வியே நம்நாட்டில் மிகவும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயமாகும். அதிலும் பெண் கல்வியில் எவ்வளவு கவனம் செலுத்தினாலும் தரும். ஆதலின் அதனைப்பற்றிச் சற்று ஆராய்வோம்.

பெண்களுக்கு எத்தகைய கல்வி தேவை? தற்போது நம்நாட்டுச் சிறுமிகளுக்குக் கற்பிக்கப்படும் கல்வியானது சிறிதும் ஏற்றதல்ல. மற்று, நீமையே பயக்கிறது தென்று சொல்வது மிகையாகாது. பெண்கள் கல்வி கற்க வேண்டுமென்றால், இந்திய மாணவரைப்போல் எம். எ., பி. ஏ. முதலிய பட்டங்கள் பெறவேண்டுமென்று அர்த்தமில்லை. அவ்விதம் செய்தலானது ஓர் அளவு அவர்களது நாசத்திற்கே அடி கோலுவதாகும். கணவன் உத்தி போகம் செய்து பொருளிட்டிவதும், மனைவி கிருக காரியங்களைப் பார்ப்பது மாகிய. விதியே இயற்கையின் சட்டமாகும். அதற்கு மாறாக நடக்கும் எவரும் இயற்கை விதிப்படி தண்டனை யடைபவர்களே—அதனை யனுபவிப்போரும் மிகப் பலராவர்.

எனவே, பெண்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட வேண்டிய கல்வி, அவர்கள் வாழ்க்கையிற் பிரயோசன மளிப்பதா யிருக்கவேண்டும். தையல் வேலையில் தேர்ச்சி பெறுவது நம்மாதற்கு மிக நலமாகும். வீட்டுக்களுக்கு எழுதுதல், கணவனுக்குக் கடிதம் எழுதுதல், சாதாரணமாகத் தடையின்றி நன் னூல்களை வாசித்தல் முதலிய காரியங்களுக்குப் போதுமான கல்வியும் அவர்களுக்கு அவசியமாகும். பக்திராசம் பொருந்திய இனிய பாடல்களைச் செனகரிய மானால் வீணை அல்லது ஹார்மோனிய சுருதியுடன் பாடக் கற்பித்தல் நம் சிறுமிகளுக்கு மிகவும் நன்மை பயப்பதாகும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, ஆரோக்கியமாக எவ்விதம் குழந்தையை வளர்ப்பது என்பதும் கற்பிக்கப்பட வேண்டிய தவசியம். குழந்தைக்கு ஏற்ற ஆகாரம், அவற்றிற்கு வரும் வியாதிகள், அவற்றை எளிதிற்குண்படுத்தும் லேசான கைமருந்து முறைகள் முதலியவைகளை நம் பெண்மணிகள் அறிந்திருந்தால் எவ்வளவு நன்மையா யிருக்கும்! வீணைகவியும், சிரமமும், அகால மாணமும் பெண்களின் அநியாயமானாலேயே பெரும்பாலும் சம்பவிக்கின்றன. ஆதலின் ஒவ்வொரு இந்திய சகோதர சகோதரிகளும் தீவிரமாக முயன்று பெண்களுக்கேற்ற கல்வி முறையை நிலைநாட்டுவது அவசியத்தினும் அவசியமாகும்.

பாலிய விவாக விவாகங்கள்

பாலிய விவாகமென்றால் என்ன? வயது வராத ஆண் பெண்கள் காம இன்பம் துகரச் செய்வதே பாலிய விவாகம் எனலாம். இது நம் இந்தியாவில் மட்டுமல்ல, உலக முழுதிலுமே பரவி யுள்ளது. உதாரணமாக, அமெரிக்காவில்

பள்ளிக்கூடத்திற் படிக்கும் பெண்கள் துர்நடத்தையால் கருப்பவதிகளாய் விடுகின்றனர். அவர்களுக்குச் சிகிச்சை செய்வதற்கென்று பிரத்யேகமான ஆஸ்பத்திரிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

பாலிய விவாகத்தால் வீணையும் தீங்குகள் சொல்லுந் தரமல்ல. பாலப் பருவத்தைக் கடவாத பெண்கள் பெறும் குழந்தைகள் எவ்விதம் ஆரோக்கியமாகவோ, நீண்ட ஆயுள் உள்ளனவாகவோ இருக்கக்கூடும்? தக்க வயது வரு முன்னம் கருப்பமாகிப் பிரஸுவிக்க மாட்டாது இறந்து பட்ட பெண்மணிகள் பல்லாயிரமாவர். மிகவும் குறைந்த வயதுள்ள ஒரு பெண் ஒரு குழந்தையைப் பெற்று அதனைப் பாதுகாத்தல், வீட்டுக்காரியங்களைக் கவனித்தல், கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்தல் ஆகிய எல்லாவற்றையும் கவனிக்க முடியாது தவிக்கிறாள். கடைசியில் குழந்தையையும் பறிகொடுத்துத் தானும் நோய்வாய்ப்பட்டு மரிக்கிறாள்.

குழந்தையர் யிருக்கும்போதே கலியாணம் செய்க்கப்பட்ட சிறுவனது நிலைமையும் இப்படியே பரிதாபகரமானது. அவனது பள்ளிப்படிப்பு பாழடைகிறது. அவன் மனைவி, அவனுக்குக் கேவலம் வேலையைப் போலாகி விடுகிறாள். அவன் சிறுவயதிலேயே தன் பலத்தை இழந்து பரிதவிக்கிறான். இந்த அழகில் அவன் வெகு சீக்கிரத்தில் ஓர் குடும்பியாகி விடுகிறான்; குழந்தைகளுக்கும், தனக்கும், மனைவிக்கும் வேண்டிய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய அவனால் இயலுவதில்லை. இவ்வளவு துன்பப்பட்ட நிலையில் அவனும் நோயால் மாள்வது ஓர் ஆச்சரியமா? அந்தோ! பரிதாபம்! மதிசெட்ட பெற்றோர்கள் செய்த கொடுமைதான் என்னே! அவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு அமுதமென்று நினைத்து நஞ்சைக் கொடுக்கிறார்கள். என்னே மதியினம்!

அடுத்தபடியாக விதவாவிவாகத்தைப் பற்றிச் சிறிது சொல்லிவிட்டு இக்கட்டுரையை முடித்துவிடுகிறேன். இவ்விஷயத்தில் தற்கால வைதிகர்களின் மனப்பான்மை அநீதமான தென்றே சொல்லவேண்டும். ஒரு புருஷன் மனைவி இருக்கும்போதோ, இறந்த பிறகோ தனக்கு இஷ்டமான மனைவிகளைக் கலியாணம் செய்துகொள்ளலாம். ஆனால் ஒரு பெண்ணை—அவள் எத்தனை வயதுள்ளவளாயிருந்தாலும் சரி—தன் கணவன் இறந்துவிட்டால் வெளியில் கூட கழுத்தை நீட்டக்கூடாது. அவன் மறு விவாகத்தைப் பற்றி நினைப்பதே கொடிய பாவம்! நாகம்! சாஸ்திர விரோதம்! என்னே நீதி!

நான் சொல்லுவதைப் பலர் ஆதரிக்காமலிருக்கலாம். ஆனால் அவர்களும், “நமது வாழ்க்கைத் துணைவிகளாகிய பெண் மணிகளை இவ்வளவு கேவலமாக நடத்துதல் நியாயமா?” என்று தங்களைத் தாங்களே கேட்டுக் கொண்டால், அப்போது இரக்கமுள்ள எந்த நெஞ்சும் பச்சாத்தாப்படுமென்பதில் ஐயமில்லை. இல்லறமாகிய வண்டியில் ஆண் பெண்கள் இருவரும் இரண்டு அச்சாணிகளாவர். அங்ஙனமிருக்க, ஆண்கள் எத்தனை முறை வேண்டுமாயினும் மணம் செய்யும் சுதந்தரமுடையவராயிருக்கும்போது பெண்களுக்கு மட்டும் அது மறுக்கப்பட்டது பெருத்த அநீதமாகும். அவர்கள் விரும்பினால் மறுமணம் செய்துகொள்ளாமலிருக்கலாமே யன்றி, அவர்களாகச் செய்து கொள்ள விரும்பும்போது அதனைத் தடுப்பதற்கு நமக்கு எவ்வித உரிமையுமில்லை.

முன்காலத்தில் 'உடன்கட்டை யேறல்' என்னும் வழக்கம் நம் நாட்டில் இருந்துவந்தது. கணவனிடமுள்ள அதிகமான அன்பினால் அவர்களுடனேயே உயிர் நீத்தனர் அவ்வுத்தமிகள்! ஆனால், அக்காலத்தில் உடன்கட்டை யேறாமல் இருக்கவும் ஸ்திரீகளுக்குப் பூரண சுதந்தரமிருந்த தென்பது கவனிக்கவேண்டிய விஷயமாகும். உதாரணமாக, பாண்டு இறந்தபோது குந்தி உடன்கட்டை ஏறவில்லை. தசரதர் இறந்த பின்பும் அவரது மனைவியர் உயிர் வாழ்ந்திருந்தனர். எனினும், நாட்கள் செல்லச் செல்ல, இது ஒரு வழக்கமாகிக் கடைசியில் உயிர்விடச் சம்மதியாத பெண்களும் பலவந்தமாகக் தீக்கிரையாக்கப்பட்டனர். கடைசியாகத் துரைத்தனத்தாரின் பெருமூயற்சியாலேயே இக்கொடிய வழக்கம் ஒழிந்தது. என்றாலும் நம் இந்திய விதவைகள் சிறைவாசம் செய்வதுபோல் அடைபட்டுக் கிடக்கிறார்கள். அவர்களிற் பலர் வாழ்க்கை மணமே அறியாதவராவர். ஆதலின் மறுமணம் செய்து கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு ஆவல் இருப்பது இயற்கையே. அதைத் தடுத்து நிற்கும் எவரும் சமூகத்துரோகிகளாவர். ஆதலின், திக்கற்ற நம் இந்தியச் சகோதரிகள் மறுமணம் செய்துகொண்டு வாழ்க்கை நடத்துவதை யாவரும் ஆதரித்து நிற்கவேண்டுமென்று வணக்கமாய்க் கேட்டுக்கொண்டு இக்கட்டுரையை முடிக்கின்றேன்.

ஓர் கடிதம்.

Gudamalai,—30-6-32.

மகா-ரா-ம-ஸ்ரீ, சென்னை ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ் மாணேஜர் அவர்கள் சமூகங்களுக்கு, A. B. ச. நெ. 8962. V. வேலாயுத்யயர் நமஸ்காரம் செய்து எழுதும் கடிதம்.

(1) ஆனந்தபோதினி மாத சஞ்சிகையில் பிரசுரிக்கும் பஞ்சாங்கம், 18-வதாண்டு முதல் ஒவ்வொரு மாதத்திலும் அந்தந்த மாதத்து பஞ்சாங்கத் தையே பிரசுரம் செய்தால் நலமாயிருக்குமென்று நண்பர்களின் சார்பாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(2) ஆனந்தன் வேறு பத்திரிகைகளைப்போல் சந்தாவை (உடனுக்குடன்) உயர்த்திக்கொண்டு போகாமல், குறைந்த சந்தாவுக்கு 17 ஆண்டுகளாக ஆனந்தத்தைப் புகட்டி வந்திருப்பதும் இனிமேலும் ஆனந்தன் அப் படியே செய்வானென்றும், நண்பர்களின் சார்பாக என்னுடைய மனமார்த்த வந்தனத்தை ஆனந்தனுக்கு அளிக்கிறேன்.

(3) நாள் 17-வதாண்டு முதல்தான் சந்தாதாரனாகச் சேர்ந்தேன். நானது வரையில் ஆனந்தத்தைப் புகட்டிவரும் ஆனந்தபோதினிக்கு முன்னமேயே சந்தாதாரனாகச் சேராததைப்பற்றி கவலைப்படுகிறேன்.

ஆனந்தன் நீடுழிவாழ்க.

V. VELAYUTHIER,
Gudamalai, Atur, Salem.

பூவுலகை மயக்கும் பொக்கைவாய்ப்பு புன்னகை.

(ஆரியூர்-வ. பதுமநாப பிள்ளை பாடியன)

இன்னு செய்தாரை ஒறுத்திடுதல் அவர்

நாண நயம் இயற்றலென்ன

சொன்னார் முன் வள்ளுவனார்; சொல்லதனுக்கு

இலக்கியமாய்த் துலங்குகின்றார்

நன்னாட்டக் காந்திமகான்; நகைச்சுவையால்

பகைவர்களும் நவில் செருக்கை

உன்னது வசப்படுதல் உறுதியெனும்

உண்மை அவர் உணர்த்தினாரே !

(1)

சீமைத்தூச் சென்றபினர் சிறு துழந்தைப்

படைத்தெருவில் திரண்டு 'காந்தி

மாமன்' என மதித்தவரை 'மாமாவோ'

என அழைத்து மகிழ்ந்து துழும்;

பூமி முற்றும் மயங்குகின்ற பொக்கைவாய்ப்பு

புன்னகையில் பொலியுஞ் சீர்மை

நாமரைத்தூத் தரத்ததுவோ? நவில் 'சிறுவர்

தோழர்' நகை நவில்வதேயோ ?

(2)

'அணியழகு வெண்மை ஒளி அமை பற்களே

சிரிப்புக்கு அழகாம்' என்பர்;

மணிமொழி சொல் காந்தி மகான் மலர்ப்

பொக்கை வாய் அதனை மதிக்கவில்லை !

பணிவறியாச் செருக்கினதும் பாலர்களும்
மாதர்களும் பகைவர் தாமும்
தணிப்பரிய ஆர்வமொடு சார்ந்தனரே
காந்தி நகை துனில் மயங்கி.

(3)

அன்பர் மனம் துள்ள அடிக்கடி கொள்ளைச்
சரிப்பைச் செய் அடிகள் காந்தி
துன்பு மித சோதனைகள் சூழ்வின்றபோதும்
மனம் துளங்கிடாமல்,
முன்பற்க ளிலையேனும் முறுவனிலே
தறைவின்றி முகம் மலர்ந்து
இன்பப் புன்னகை புரியும் இனியதொரு
காட்சியினை இயம்பப்போமோ?

(4)

முனிவர் மோகனதாசின் மோகனப்
புன்னகையினிலே ஸ்ரீமத் இன்பம்
தனித்தொரு சிறப்பினதாம்; 'சஞ்சலங்கள்
பலவாகச் சார்ந்தபோதும்,
மனிதர் முகம் கோணாதே மகிழ்ந்து நகை
புரிவதுவே மனத்தைத் தேற்றும்
இனிய வழி' என்பதனை எல்லீதும்
உணர்ந் தின்பம் எய்துவினரே!

(5)

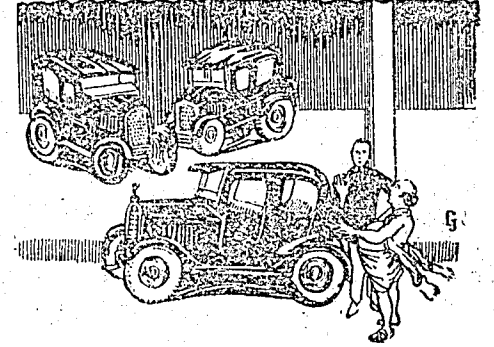
நெஞ்சினிலே கரவின்றி நெருக்க நிலையிலுந்
துன்பம் நேர்ந்திடாமல்
வஞ்சியரும் அபாவரும் மகிழ்ந்து நகை
புரிவாரேல், வந்ததும் யாவும்
துஞ்சிடுமே; வினை எதுவும் துயரின்றிக்
கூடும்; மனம் தாய்மையாதும்;
அஞ்சலில் காந்திச் சரிப்பால், அவர் பெற்ற
நலமனைத்தும் அறிந்திடரே!

(6)

“நல்ல மோட்டார்கார்”

ஒரு புதுப் பணக்கார
ருக்கு மோட்டார்கார் வாங்க
வேண்டும் என்ற ஆசை பிறந்
தது. கம்பெனிக்குச் சென்
றார். கம்பெனி மானேஜர்
ஒவ்வொரு காரின் விசேஷங்
களை யெல்லாம் விசாலமாகச்
சொல்லிக்கொண்டேவந்தார்.
எனினும் பிரபுவுக்குத் திரு
ப்தி ஏற்படவில்லை. பிரபு
கேட்கிறார்:

“நீங்கள் சொல்லுவ
தெல்லாம் சரிதான். ஆனால் இந்த வண்டிக்குக் காலையில் ஒரு தடவை மட்
டும் சாவி கொடுத்தால் அந்த நான் முழுதும் ஓடுமா?”

**

“ருசிகரமான விஷயம்”

பத்திரிகை ஏஜண்டு:—“நீங்கள்
ஏன் எங்கள் பத்திரிகைக்குச் சந்தாதா
ராகச் சேர்க்குடாது? அதில் அநேக
ருசிகரமான விஷயங்கள் வெளிவரு
கின்றனவே!”

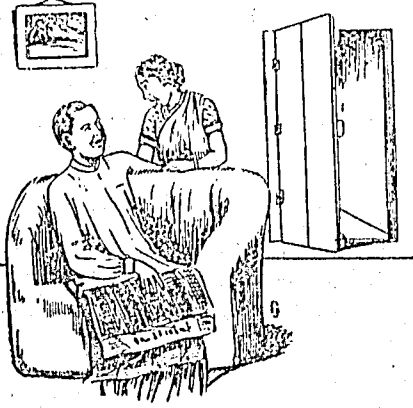
மற்றவர்:—“ருசிகரமான விஷயங்
களா? நான் தங்கள் பத்திரிகையில்
ஒரு நாளாவது ருசிகரமான விஷயங்
களைப் பார்த்ததில்லை. ஆனால் போன
வாரம்தான் மிகவும் ருசிகரமானதொன்
றைப் பார்த்தேன்.”

“அது என்ன?”

“அதில் அரைச்சேர் ஹல்வா யா
ரோ கட்டிக் கொண்டுவந்து கொடுத்
தார்கள்.”

“ரகஸ்யம்”

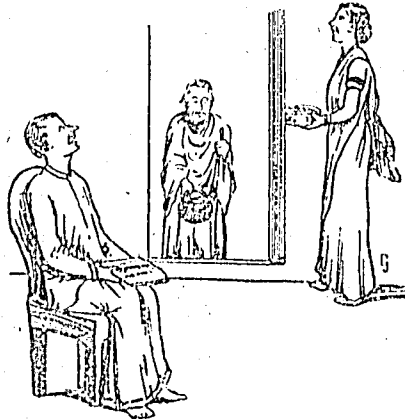
சமீபத்தில் கலியாணமான பெண்:—“இவ்வளவு நாளாக நான் ஒரு ரகவியத்தை உங்களிடம் சொல்லாமல் மறைத்துவைத்திருந்தேன். இனி, என்னால் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை. என் தகப்பனர் இறக்கு முன் கொஞ்சகாலம் பைத்தியமாக இருந்தார்.”

கணவன்:—“அப்படியா? அதற்கென்ன பாவா இல்லை, என் தகப்பனரும் சிறிது காலம் பைத்தியமாக இருந்தார். எனக்குங்கூட ஒவ்வொரு சமயத்தில் புத்தி மாறட்டம்போல் வருவதுண்டு.”

ஒருவன்:—“நம் கிருஷ்ணனுக்கு என்ன உத்தியோகம்?”

மற்றவன்:—“புக்கிப்பிங் உத்தியோகம்! என் புத்தகத்தை வாங்கிக் கொண்டுபோய் ஒரு வருஷம் ஆகிறது. இதுவரை இன்னும் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை.”

“அன்பு”

கணவன்:—“நீ பிச்சைக்கு வந்தவனுக் கெல்லாம் ஒவ்வொரு குண்டா சோறு போட்டு அனுப்புகிறாயே—அவர்களால் உனக்கு என்ன லாபம்?”

மனைவி:—“அவர்கள் உங்களைப் போல் முணு முணுக்காமலும், எந்தவிதமான குறையும் சொல்லாமலும் சாப்பிடுவதைப் பார்க்க எனக்கு மிகவும் சந்தோஷமாயிருக்கிறது.”

வாத்தியார்:—“ஆறு காய்கறிகளின் பேரைச் சொல்”

மாணவன்:—“ஐந்து கத்தரிக்காய்”

—ஒரு வெண்டைக்காய் சார்.”

பையன்:—“நான் ராமனோடு விளையாட்டுமா?”

தாய்:—“அவனோடு விளையாடுவது எனக்கு இஷ்டம் இல்லை.”

பையன்:—“ஆனால் அவனுடன் சண்டைபோடச் சொல்லுகிறாயா?”

“களைப்பிற்கு மருந்து”

மதுவிலக்குப் பிரசாரகர்:—“இங்கே நான் அரைமணி நேரம் பிரசங்கம் செய்திருக்கிறேன். அதற்குள் எவ்வளவு களைப்புத் தோன்றுகிறது?”

குடிசைக்காரன்:—“இரண்டு மொத்த பேர்ட்டுக் கொண்மர்களால் களைப்பில்லாமல் இன்னும் இரண்டுமணி நேரம் பிரசங்கம் செய்யலாம்.”

ஒருவர்:—“உனக்கு எப்போதாவது மோட்டார் ஆபத்து நேர்ந்திருக்கிறதா?”

மற்றவர்:—“முந்தாம்நாள்தான் நேர்ந்தது, நான் மோட்டார் காரில் பீச்சுக்குப் போயிருந்தபோது என்னுடைய வீட்டுக்காரியுங்கூட அங்கே காணப்பட்டாள்.”

“சீப்பு”

வாத்தியார்:—“என்னடா பைத்தியக்காரன் மாதிரி தலைவிரி கோலமாய்ப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வந்திருக்கிறாய்? உன்னிடம் ஒரு சீப்பு இல்லையா?”

பையன்:—“சீப்பு காணாமற் போய் விட்டது சார்!”

வாத்தியார்:—“உன் அப்பா தாசில் தாராமே அவர் சீவிக் கொள்ளுகிற சீப்பாவது இருக்கும்ல்லவா?”

பையன்:—“எங்கள் அப்பாவுக்கு வழுக்கைத் தலை சார்!”

குப்பன்:—“உன்னைப் போலவே எனக்கும் முன்பு தாடியிருந்தது. மிகவும் அவலக்ஷணமாயிருக்கிறது என்று அதைச் சிறைத்துவிட்டேன்.”

சுப்பன்:—“முன்பு உன் முகத்தைப் போலவே என் முகமும் இருந்தது. அது அவலக்ஷணமாகக் காணப்பட்டதால்—அதை மறைக்கத் தாடியை வளர்த்திருக்கிறேன்.”

“கூவுறம்”

பெரியவர்:—“இது என்னடா அப்பா! முகமெல்லாம் காயமும் கட்டுமாயிருக்கிறதே!”

காயப்பட்டவர்:—“நீங்கள் சிபார்சு செய்த பார்பர் சலூனில் போய் கூவரம் செய்து கொள்ளும்போது, அந்த அம்பட்டனுக்குக் காக்கை வலிப்பு வந்துவிட்டது.”

தந்தை:—“அடே முட்டாள்! ஏண்டா அந்தக் கிழவனரைக் கண்டு அப்படி முகம் சுளித்து முறைத்துப் பார்க்கிறாய்?—குற்றம் அல்லவா?”

பையன்:—“அவர் என்னைக் கண்டு முகஞ்சுளித்து முறைக்கிறாரே.”

தந்தை:—“அவர் முகஞ்சுளித்து முறைக்கவில்லை. எப்போதும் அவரது முகம் அப்படித்தான்.”

“ஞாபகம்”

எஜமான்?”

மாஜிஸ்ட்ரேட் (பரத்தியானியாய்):—இருபது ரூபாய்—தவறினால் ஒரு மாதம் சிறைவாசம்.”

நண்பர்:—“என்னப்பா! உன் தொப்பியைக் கையில் எடுத்தேன்—எதோ தேள் கொட்டிய மாதிரி நறுக்கென்று குத்திவிட்டது!”

பற்றவர்:—“ஓஹோ! அது வேறென்றுமில்லை. என் பையனுக்கு ஒரு தொப்பி வாங்கி வரவேண்டும் என்று பல தடவை சொல்லியும் நான் மறந்துபோய் விட்டதால்—இந்தத் தடவை எனக்கு நனைவூட்ட என் மனைவி இத் தொப்பியில் ஒரு குண்டு குத்திவைத்திருந்தான். நல்ல வேளை ஞாபகப்படுத்தினாய்!”

மாஜிஸ்ட்ரேட் ஒரு வேலைக்காரனை வீட்டு வேலைக்கு அமர்த்தினார்.

வேலைக்காரன்:—“சம்பளம் என்ன

“சம்பள உயர்வு”

குமாஸ்தா:—“நான் வேலை பார்த்து வருவதற்கு எனக்குச் சம்பளம் உத்தரவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

செட்டியார்:—“நீர் இப்போது என்ன சம்பளம் வாங்கி வருகின்றீர்?”

குமாஸ்தா:—“நான் கடந்த மூன்று மாதங்களுக்கச் சம்பளமில்லாமல் வேலை பார்த்து வந்திருக்கிறேன்.”

செட்டியார்:—“அப்படியானால் உம்முடைய சம்பளத்தை இரட்டிப்பாக்கி யிருக்கிறேன். இனி 6-மாதம் சம்பளமில்லாமல் வேலை பார்க்கலாம்.”

ஒருவன்:—“நிலத்தில் விதை விதைத்திருக்கிறாய் அல்லவா? அவைகளைப் பசுநிகள் வந்து எடுத்துக்கொண்டு போகமலிருக்கத் திருஷ்டி பொம்மை (கோமாளி) வைக்க மறந்துவிட்டாயே!”

குடியானவன்:—தேவை இல்லை. நான் எப்பொழுதும் இங்கேயே இருக்கிறேன்.

வக்கீல்:—“இது உன் கையெழுத்தல்ல என்கிறாயா?”

சாக்ஸி:—“அல்ல”

வக்கீல்:—“உன் கையெழுத்து இதைப்போலேனும் இருக்கிறதா?”

சாக்ஸி:—“இல்லை”

வக்கீல்:—உன் கையெழுத்து எப்படியிருக்கிறது என்று பர்க்க மாதிரிக் கேளும் எழுதிக் காட்டுவாயா?”

சாக்ஸி:—“எழுதிக் காட்ட முடியாது.”

வக்கீல்:—“ஏன்?”

சாக்ஸி:—“நான் தற்குறி—எழுதப் படிக்கத் தெரியாது.”

எஜமான்:—“உன் சம்பள விஷயம் ரகவியமாயிருக்கட்டும். யாரிடமும் சொல்லாதே.”

குமாஸ்தா:—“சொல்லமாட்டேன் எஜமான். இந்த விஷயத்தில் உங்களுக்கு எவ்வளவு வெட்கமோ அவ்வளவு வெட்கம் எனக்கும் உண்டு.”

குப்பன்:—“அதோ அங்கே போகிற மனிதரைப் பார்த்தாயா? அவர் ஈயத்தினால் எவ்வளவோ பொன் சம்பாதித்தார். பிறகு கோடீஸ்வரரானார்.”

சுப்பன்:—“நானும் அப்படியே செய்தேன். எனக்கும் ஆறு வருஷம் கடின காவல் தண்டனை கிடைத்தது.”

“வேட்கம்”

பஞ்சாயத்துக் கோர்ட்டு பிரவி
டெண்டு:—“இவ்விடத்தில் மறு
படியும் வந்து நிற்பதில் உனக்கு
வேட்கமில்லையா?”

குற்றவாளி:—எஜமான்க னெல்
லாம் சதா இங்கேயே இருக்கும்
போது அடியேனுக்கு என்ன
வேட்கம்?”

* *

மாஜிஸ்ட்ரேட்:—“சொந்தக்கார
ருக்குத் தெரியாமல் அவரது ஜேபி
யில் இருந்த கடிக்காரத்தை எப்படி
எடுத்தாய்?”

கைதி:—“எங்கள் தொழில் ரகசியத்தை நான் சொல்லமாட்டேன் எஜ
மான்!”

* *

“தேதியம்”

கணவன்:—“நீ ஒரு சுத்தப் பயங்
கொள்ளிப் பெண்! சீக்கிரம் நடந்து
போய் திருடர்கள் என்ன செய்துகொண்
டிருக்கிறார்கள் என்று பார். நான் பின்
னால் வரும்போது உனக்கென்ன பயம்?
என் கையில் ஒரு விளக்கு மாத்திரம்
இருந்தால்.....”

* *

பெரிய மனிதர்:—“உங்கள் காய்கறிக்
கடைக்காரன் நல்லவன் தானா?”

மற்றவர்:—“ஆஹா! சந்தேகம் என்ன?
மிகவும் உதாரண முன்னவன். நான்
ஒரு வீசைக் கத்தரிக்காய் அனுப்பு என்

றால் இரண்டு வீசை அனுப்பி வைக்கிறான்.

* *

பெரிய மனிதர்:—“உங்கள் வீட்டில் வேலை செய்கிறவன் எப்போப்
பட்டவன்?”

மற்றவர்:—“நன்றாகச் சாப்பிடுகிறான், ஜீரணமும் ஆகிவிடுகிறது. ஆனந்த
மாய்க் கவிலையற்றுத் தூங்குகின்றான்.”

நீல அறையின் மர்மம்.

(எஸ். எஸ். வாஸன்.)

(தொகுதி-17, பகுதி-12, 959-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

பிறகு அவளுடைய கண்களைப் பரீட்சித்துப் பார்த்தேன். இதில்
ஒரு அதிசயத்தைக் கண்டேன். நான் அறைக்குள் துழையும்
போதெல்லாம் இரண்டு கண்களிலும் பிரகாச மிருந்தது. ஆனால் இப்
பொழுது கவனிக்கும்போது ஒரு கண்ணின் பிரகாசமே போய் விட்டது.
இன்னொரு கண்ணில் பிரகாசம் இருந்துகொண்டிருந்தது.

இந்த வித்தியாசத்தினாலேயே அவள் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிற
னென்கிற கொடிய உண்மையை யறிந்து கொண்டேன். இந்தக் கொலை
யைப் பூர்ணவிங்க முதலியார் செய்திருக்கும் பட்சத்தில் உண்மையில் இவர்
மிக சாமர்த்தியமாகவே தன் வேலையைச் செய்திருக்கிறாரென்றும், இவர்
சாஸ்திர ஆராய்ச்சியில் கைதேர்ந்தவரா யிருக்கவேண்டுமென்று மறிந்து
கொண்டேன்.

ஆ! என்னை இன்றே மணஞ் செய்துகொண்ட மீனான்—அந்த மின்னான்—
இன்றே என் கண்முன் இறந்து போய் விட்டான். என்னே என் தூ
திரஷ்டம்!

நான் அவளுடைய அங்கங்களை யெல்லாம் பரீட்சை செய்துகொண்டு
வரும்பொழுது அவளுடைய தலையணையின் கீழ் ஒரு கசங்கின கடித மிருந்
ததைக் கவனித்து அதை எடுத்தேன். அந்தக் கடிதத்தில் பெயரையுங்
காணும்; ஊரையுங் காணும். “நான் சாரதாவைக் கண்டேன்” என்ற
வார்த்தைகள் மட்டுமே அதில் காணப்பட்டன. கையெழுத்து ஒரு ஸ்திரீயி
னுடையதாகக் காணப்படவில்லை.

இந்த சாரதா யார்? இவளுடன் சந்தித்தது சந்தோஷகரமான விஷ
யமா? அல்லது துக்ககரமான விஷயமா? “நான் சாரதாவைக் கண்டேன்”
என்று மட்டுமே எழுதப்பட்டிருந்ததே யல்லாது வேறு ஒன்றையுங் காணும்.
இந்தக் கடிதத்தை யாரிடமிருந்தோ மீனான் வாங்கிக்கொண்டு அதை இரக
சியமாகப் படுக்கையின் கீழ் மறைத்து வைத்திருக்க வேண்டுமென்று யூகித்
தேன்.

இன்னு மேதாவது என்னுடைய மனைவியைப்பற்றிய விஷயம் அகப்
படுமா வென்று அந்த அறை முழுவதையும் சுற்றிப் பார்த்தேன். அந்த

அறையின் ஜன்னலில் ஒரு நீலநிறமான புட்டி யிருந்தது. அது மருந்து புட்டி யென் றறிந்துகொண்டேன். அதில் என்ன மருந்து இருக்கிறது என்பதைக் கவனிப்பதன் பொருட்டு முகர்ந்து பார்த்தேன். க்ளோரோபாம் (Chloroform) என்னும் போதை மருந்தெனக் கண்டேன். இந்த போதை மருந்து மீனாளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்றும் பிற்பாடு கொலை நடந்திருக்க வேண்டுமென்றும் யூகிக்க வேண்டியதாயிருந்தது.

பத்து நிமிஷங்களுக்கு முன்பாக எனக்கு ஒருவித மயக்கமும், நெஞ்சிலும் வாயிலும் ஒருவித வலியும் ஏற்பட்டது என்றும் சொன்னேனல்லவா. இதே விதமான வலி இப்பொழுதும் என்னிடத்தி லேற்பட்டது. உடனாக வீங்கிப் போயின. எனக்கு உண்டான மயக்கத்தினால் கீழே விழுந்து விடுவேன் போலிருந்த படியால் என்னுடைய மனைவியின் கட்டிலைக் கெட்டியாய்ப் பிடித்துக் கொண்டேன்.

என்னுடைய உடல் முழுவதையும் தீ பற்றிக்கொண்டாற்போல் அவ்வளவு எரிச்சல் கொடுத்தது. என்னுடைய மூளை குழம்பியது. என்னுடைய கைகால்கள் உயிரற்றுப் போய் விட்டன. இந்த வலியினின்றும் மயக்கத்தினின்றும் தப்பித்து விடவேண்டுமென்று என்னுடைய வரையில் உடலை இப்படிய மப்படியுமாக வீசுத்து நெளித்துக் குனிந்து நிமிர்ந்து பார்த்தேன். ஒன்றிலும் பயனில்லை. என்னுடைய தேகத்தில் ஆயிரம் தேள் கொட்டுவது போலிருந்தது. என்னுடைய அதரங்கள் அசைக்க முடியாமற் போய்விட்டன.

என்னுடைய மூளை குழம்பினாலும் என்ன நடந்தது என்பதைப் பொறுமையுடனும் ஸ்வாதினத்துடனும் கவனித்துப் பார்த்தேன். ஆ! என்ன அக்கிரமம்! நான் இந்த நிலைமையிலிருப்பதன் காரணம் சபாபதி முதலியார் கொடுத்த சுருட்டை யுபயோகித்ததே. அந்த சுருட்டில் விஷம் கலக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

கடைசியாக என்னுடைய கொடிய விரோதிகளுக்கு நான் இரையாகவே விழுந்து விட்டேன். என்னுடைய அதரங்கள் நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் அதிகமாக வீங்குவதைப்பார்த்தால் இந்த விஷம் எனக்கு மரணத்தையே உண்டாக்கி விடுமென்று தீர்மானித்து விட்டேன்.

அப்பால் இதே நிலைமையில் இரண்டு நிமிஷங்கள் வரை இருந்திருப்பேன். பிறகு என்னால் நிற்கவும் முடியாமற் போய் விட்டது. எங்கு பார்த்தாலும் தேகவேதனை யதிகமாகி விட்டது. என்னாலும் தாங்க முடியாமல் “கிரீச்” என்று உரக்கக் கத்தினேன். என்னுடைய கால்கள் என்னைத் தாங்க முடியாமல் பலமற்று வீசாந்தன. ஸ்வாதினமும் கெட்டு விட்டது. பொத்தென்று வேரற்ற மரம்போல் கீழே விழுந்து விட்டேன். அப்பால் என்ன நடந்ததென்று எனக்குத் தெரியாது.

3-வது அத்தியாயம்

கப்பல் பிரயாணம்

என்ன ஆச்சரியம்! அப்பால் நான் கண் திறந்தபோது நடு சமுத்திரத்தில் ஒரு கப்பலிலிருந்ததாகக் கண்டேன். அலைகள் ‘ஹோ’ வென்று சப்

தித்துக்கொண்டிருந்தன. நானிருந்த விடத்திற்கு சூரிய வெளிச்சம் ஒரு ஜன்னலின் வழியாக வந்துகொண்டிருந்தது.

என் மனைவி கொலை செய்யப்பட்ட விடத்திலிருந்து திடீரென்று இங்கப்பலுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறேன்! உண்மையில் என்னுடைய நிலைமை என்னாலேயே நம்பமுடியாமலிருந்தது. கப்பலில் ஒரு அசுத்தமான இடத்தில் நான் எனக்குத் தெரியாமலே படுத்திருந்து இப்பொழுது கண்விழித்தேன். என்னுடைய தாங்கமுடியாத ஆச்சரியத்தில் எனக்கு நடப்பவைகளெல்லாம் கனவுதானே வென்று சந்தேகிக்க ஆரம்பித்துவிட்டேன். ஆனால் என் தேகத்தில் உள்ள வலியும் அதரங்கள் பெருத்திருப்பதும் எனக்கு நடந்தவைகளைக் கனவல்ல, உண்மையிலும் உண்மையே யென நிச்சயப்படுத்திவிட்டன.

அதிக சிரமத்துடன் நான் படுத்திருந்த விடத்தைவிட்டெழுந்தேன். அக்கொடியன் சபாபதி முதலியார் கொடுத்த சுருட்டை யுபயோகித்ததினாலேயே இவ்வளவு கஷ்டங்களும் நேரிடுகின்றன வென்று என் மனம் நிச்சயமாக என்னியது. நான் சற்று தேகபலமுள்ளவனானால் மீறித்தப்பிவிட்டேன். இதே சுருட்டை இன்னொருவன் பிடித்திருப்பானாகில் இந்நேரம் யமனுலகமே சென்றிருப்பான்; ஆட்சேபணியில்லை!.....சரியான ஸ்வாதினம் வந்தவுடன் மெதுவாக நடந்து நானிருந்த அறையின் கதவைத் திறக்க முயன்றேன்; திறக்க முடியவில்லை; என்னை அந்த அறைக்குள் போட்டு யாரோ பூட்டிவிட்டிருக்கிறார்கள்!

மிக்க மனக் கஷ்டத்துடன் ஓரிடத்தி லுட்கார்ந்துகொண்டு என்னுடைய நிலைமையைப் பற்றி எானே யோசிக்க ஆரம்பித்துவிட்டேன். என்னுடைய யோசனையில் நான் என் மனைவியின் கழுத்திலிருந்து எடுத்த வைரமாலையின் ரூபகம் வந்தது. தற்சமயம் அது என்னுடைய ஜேபியில் பத்திரமாக இருக்கிறதா வென்று கவனித்தேன். அந்த வைரமலை இன்னமும் என் ஜேபியிலேயேயிருக்கக் கண்டு அதை யெடுத்து நிதானமாய்ப் பார்த்தேன். அது விலை மதிக்கக்கூடாத சிறந்த வைரங்களால் சரியாக ஜோடிக்கப்பட்ட மகா உன்னதமான ஆபரணமாகக் காணப்பட்டது. வைரங்கள் டால் வீசி என் கண்களைப் பறித்தன. கொலை செய்யப்பட்ட என் மனைவியின் ரூபகார்த்தமாக உள்ள இந்த வைர மாலையைப் பார்க்கப் பார்க்க என் தலை ‘கிரீ’ என்று சுற்ற ஆரம்பித்துவிட்டது. நான் பத்திரமாய் யெடுத்துக்கொண்ட சிறிய கடிதம் பத்திரமாகவே என்னிடமிருந்தது. இக்கடிதத்திலுள்ள எழுத்துக்கள் ஒரு ஆண் பிள்ளையினுடையதாகவே காணப்பட்டன. மேலும் இந்த எழுத்துக்களை எழுதின பேர்வழி நன்றாக எழுதப் படிக்கக் கற்றறிந்திருக்க வேண்டுமென்பதும் நன்கு புலப்பட்டது. “நான் சாரதாவைக் கண்டேன்.” இது சாமானிய சமாச்சாரமோ அல்லது பயமுறுத்தலான வார்த்தைகளோ அல்லது பாதுகாப்பாகச் சொல்லப்பட்ட விஷயமோ எனக்குக் கொஞ்சமும் புரியாமலிருந்தது. ஆனால் இந்த சாரதாவைக் கண்டுபிடித்துவிட்டால், இந்த வார்த்தைகள் எழுதப்பட்டதன் காரணத்தையும் இந்தக் கடிதத்தை என் மனைவி தன் படுக்கையின் கீழ் பத்திரமாய் வைத்துக்கொள்ளவேண்டியதன் காரணத்தையும் அறிந்துகொண்டுவிடலாம். ஆனால் சாரதா யார்? சாரதாவை எப்படிக் கண்டுபிடிப்பது?

சி று ம னி த் தி ர ட் டு.

இந்தியாவில் 350-பாஷைகள் வழங்கி வருகின்றன.

கெனியா நாடு சென்ற ஆண்டில் வெட்டுக்கிளிகளை அழிக்க லக்ஷம் பவுன் செலவிட்டதாம்.

இன்ஷியூரன்ஸ் கம்பெனிகள் முதன் முதலில் இங்கிலாந்தில்தான் ஸ்தாபிக்கப்பட்டனவாம்.

“டிவீடிவி” என்னும் பூச்சி, கொசுக்களைவிட மகாக் கொடியதாம். அதன் கடி மனிதர்கட்கும், மிருகங்கட்கும் “தூக்க ஜாம்” என்னும் ஒரு வகை வியாதியை உண்டாக்குமாம். இது உயிர்போக்கும் வியாதியாம்.

தற்கால ஆங்கிலப் பெண்கள், சுமார் நூற்பதாண்டுகட்கு முன்னிருந்த பெண்களைவிட—அவாவர்கள் உயரத்திற்கேற்றவாறு ஆறுமுகல் ஒன்பது ராத்தல்வரை கணத்தில் குறைந்திருக்கிறார்களாம்.

அமெரிக்காவில் 118-சதுர மைலுக்கு ஒரு பாங்கியும், ஐரோப்பாவில் 11-சதுர மைலுக்கு ஒரு பாங்கியும், ஜப்பானில் 23-சதுர மைலுக்கு ஒரு பாங்கியும், இந்தியாவில் 2,735-சதுர மைலுக்கு ஒரு பாங்கியும் இருக்கிறது.

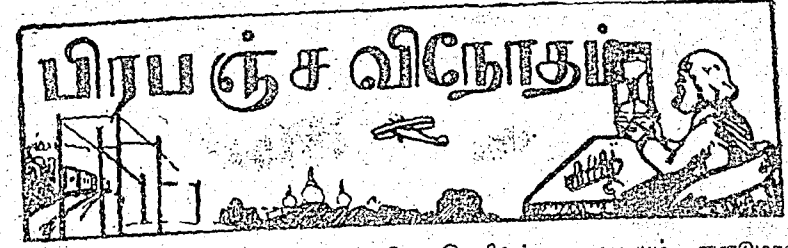
அந்தமான் தீவுகளில் வசிக்கும் சுதேசிகளின் உயரம் 4½-அடியாம். அவர்களின் ஜனத்தொகை 6000. ஆப்பிரிக்கா சுதேசிகளைப் போலவே மிகுந்த வலிமையுடையவர்களாயும்; கருமை நிறம் வாய்ந்தவர்களாயும் இருக்கின்றனராம். அவர்களிடம் நாகரிக மனிதர்களைக் கண்டவுடனே கொன்று விடும் வழக்கம் இருந்து வருகிறதாம்.

ஆண்களைவிடப் பெண்களை அதிகப் புத்திசாலிகள் என்று ஸர். வில்லியம் என்பவர் கூறுகின்றார்.

தன் தகப்பனாரின் குடிப்பழக்கத்தை ஒழிக்க, நாபுகோ என்ற ஜப்பானியப் பெண் தற்கொலை செய்து கொண்டாளாம்.

சர்வ தேசச் சங்கத்தில், புதிதாக ஒரு பிரிட்டிஷ் கம்பெனி கட்டிவரும் புத்தகசாலையிலுள்ள பீரோத் தட்டுகளின் நீளம் 30-மைல்களாம்.

இந்தியாவில் குழந்தைக் கலியாணங்கள் அதிகமா யிருப்பதுபோல் ஐரோப்பாவில் தாத்தா—பாட்டிக் கலியாணங்கள் அதிகமா யிருக்கின்றனவாம்.

அற்புதப் பேண்:—பிறவியிலேயே செலிடும், ஊமையும், குருமொன் பூமிதி ஹெலன் செல்லா என்ற அமெரிக்க மாது இங்கிலீஷ், பிரஞ்சு, ஜெர்மன் முதலிய பாஷைகளில் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறாள். டைப் அடிப்பதிலும் சிறந்தவர். நீர்துவதிலும் பழக்கம். தூலாசிரியர். பேசுபவர்கள் இவரது தொண்டையில் விரல் வைத்துக்கொண்டு பேசினால் பேசும் விஷயத்தை நன்றாக அறிந்து கொள்ளுகிறாள். இவர் இங்கிலாந்து—கிளாஸ்கோ சர்வகலாசாலையில் பட்டம் பெறச் சென்றிருக்கிறாள்.

ஆங்கிலநாட்டில் ஒரு பசு 354-நாட்களில் சுமார் 30,000 பவுண்டு நிறையுள்ள பால் கொடுக்கிறதாம். அஃது ஒரு வருஷத்தில் கொடுக்கும் பாலின் நிறை பசுவின் நிறையில் இருபது மடங்குக்குச் சமமாகிறதாம்.

“கலைமகள்”:—லண்டனில் மின்னிக்வின்ஸ் என்ற 19-வயதுப் பெண் ஆறு வாரத்திற்குள் பிரஞ்சு, இத்தாலி, ஜெர்மன் ஆகிய மூன்று பாஷைகளையும் கற்றுத் தேர்த்து விட்டாள். இவரது தாய் மொழி ஆங்கிலம். எல்லோரும் இவரது திறமையைக்கண்டு அதிசய மடைகிறார்கள்.

“பிரளயம் தப்பியது”:—மே மாதம் 14-ந்தேதி பில் என்ற சிறிய கிரகம் பூமியைத் தாக்குவதால் பூமி அழிந்து விடும் என்று வான சாஸ்திரிகள் மிகுந்த கவலையுடன் நோக்கி யிருந்தார்கள். ஆனால் பில் சிறிது விலகிப் போனதால் பூமி உயிர்தப்பியதாம். “பில்” நான்கு மைல் குறுக்களவு உள்ளதாம். அது அறுபது லக்ஷம் மைல்கள் விலகிப்போய் விட்டதாம். ஆனால் வானசாஸ்திரிகள் அளவுப்படி இது மிகவும் சுருங்கிய தூரமாம். இந்த “பில்” இன்னும் சிறிது நெருங்கி வந்து அட்லான்டிக் அல்லது பசிபிக் சமுத்திரத்தில் விழுந்திருந்தால் கடல் பொங்கி வந்து பூமியில் வெள்ளம் புரண்டு உயிர்களை அழித்திருக்கும். அது நீரில் விழாமல் நிலத்தில் விழுந்திருந்தால் அதனால் பெருந் தீப்பிடித்து உலகத்தையே சாம்பராக்கி யிருக்கும்.

சூரியன் குறுக்களவு 8,6,000-மைல்களாம். சில நகுத்திரங்களின் ஒளி இன்னும் பூமியை எட்ட வில்லையாம். நிமிஷத்திற்குப் பலலாயிரக் கணக்கான மைல் வீதம் பாய்ந்து வரும் நகுத்திர ஒளி இன்னும் வந்து சோவில்லையானால் இந்த நகுத்திரங்கள் எவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கின்றன என்பதை ஊகித்துக் கொள்ளலாம்.

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

ஆங்கிலம் ஆவணம்—கலியுகாதி 5034, சாலிவாகனம் 1855,
பசு 1342, கொல்லமாண்டு 1108, ஹிஜரி 1351,
இங்கிலிஷ் 1932 ஆகஸ்டுமாதம்—செப்டம்பர்மாதம்

ஆவணம்	ஆகஸ்டு	வாரம்	திதி	நகரத்திரம்	யோகம்	விசேஷங்கள்
1	16	செவ்	பெ18-0	அவி46-53	சி46-53மா	விஷ்ணுபதி புண்ணிய காலம், யஜுர் உபாகர் மம், ஆவணி அவிட்டம்
2	17	புத	பி18-10	சுத49-15	சி49-15அ	கரிநாள், காயத்ரி ஜேபம்
3	18	வியா	துதி19-40	பூ53-10	சித்60	அருண்ய சயன விரதம்
4	19	வெ	தி22-40	உத்58-20	சி58-20அ	சர்வ முகூர்த்தம்
5	20	சனி	சுது26-58	ரோ60	மா60	சங்கட சதுர்த்தி [ய
6	21	ஞா	பஞ்32-10	ரோ4-45	அ4-45சி	சர்வமுகூர்த்தம், உழவு செய்
7	22	திங்	சுஷ38-10	அஸ்11-50	சித்60	விவாகம், யாத்திரை செய்ய
8	23	செ	சப்44-8	பா18-30	சித்60	சி* (ஆலய அனுஷ்டானம்)
9	24	புதன்	அஷ49-43	சி*26-18	அ25-18சி	கிருத்திகை விரதம், கரிநாள்
10	25	வியா	நவ54-18	ரோ32-50	மா60	ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜயந்தி
11	26	வெ	தச57-28	மிரு37-58	சித்60	
12	27	சனி	ஏகா58-58	திரு41-30	சித்60	
13	28	ஞா	து58-48	புன43-25	சித்60	
14	29	திங்	திா56-43	பூச43-38	சித்60	
15	30	செவ்	சுது53-8	ஆயி42-15	சித்60	
16	31	புத	அ48-30	மகம்39-33	சி39-33அ	
17	1	வியா	பிர42-35	பூரம்35-55	சி35-55மா	
18	2	வெ	துதி36-8	உத்31-30	சி31-30அ	
19	3	சனி	தி29-18	அஸ்26-38	மா60	
20	4	ஞா	சுது22-23	சித்21-40	சித்60	
21	5	திங்	பஞ்15-33	சுவா16-53	அ16-53ம	
22	6	செவ்	சுஷ9-15	விசா12-28	மா12-28சி	சூரிய சஷ்டி, சம்பா சஷ்டி
23	7	புதன்	சப்3-20	அனு8-35	சித்60	தூர்வாஷ்டமி, ஜேஷ்டா
24	8	வியா	நவ54-13	கே5-30	பி5-30சி	கௌரி பூஜை, அவமாகம்
25	9	வெ	தச50-58	மூல3-20	அ3-20பி	நந்த நவமி, ஆவணி மூலம்
26	10	சனி	ஏகா48-48	பூரா2-8	சித்60	கஷ்ட விரத ஆரம்பம்
27	11	ஞா	து47-50	உத்1-58	அமி60	சர்வ, மத்வ ஏகாதசி [ந்தி
28	12	திங்	திா47-53	திரு2-53	அமி2-53சி	கல்கி துவாதசி, வாமன ஜய
29	13	செவ்	சுது46-38	அவி5-0	சித்5-0மா	சிலருக்கு பிர-ருக்-உபாகர்ம
30	14	புத	ஓ51-28	சுத8-5	சித்8-5அ	அனந்த விரதம் [ணம்
31	15	வியா	பிர55-0	பூர12-23	சித்60	பௌர்ணமி, சந்திர கிரஹ

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR,
AT THE "ANANDA BODHINI" PRESS,
No. 6, LAWYER CHINNATHAMBI MUDALI STREET, MADRAS.

சந்திரசே

(இரண்டாம் பதிப்பு.)

‘அன்பானந்தன்,’ ‘ஞானகாந்தி,’ ‘குசாவதி,’ ‘நாதலி,’ ‘முதலிய நூல்கள் எழுதிய

சே. இராஜா செட்டியார், எம்.பி. பி.ஐ., அவர்கள் இயற்றி உளிய இனிய நடையில் எழுதப்பட்டது. உலகாணுவமும் இலக்க அறிவும் விசேஷமாகக் கொண்டது; அன்பின் மகிமை, பொறுமையின் பெருமை, கேடு நினைப்போர் கெடுவர், கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார் முதலிய பல அரிய விஷயங்கள் இதில் விளக்கமாகவும் படிப்போர் மனதைக் கவரக்கூடியதாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அறிவை விருத்திசெய்யக்கூடிய நாவல் இதுவே.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0

இந் நூலிலடங்கிய விஷய அட்டவணை.

1. திருநாள் பார்த்துத் திரும்பு தல்	10. “பத்மாஸனி பாய்”
2. விருத்தாப்பியரின் விவரம்: தந்தையும் மகனும்	11. சென்னை செல்லத் தீர்மானித் தல்
3. மணிமாலையும், மல்லிகை மல ரும்	12. ஒழுக்கமா அல்லது கடமை
4. கிருஷ்ணசாமி	13. மிஸ்டர் மீனாவய்யர் [யா?
5. “வனஜ விலாஸ்”	14. “வருவாரழைத்து வாடி”
6. இளமைக் காதல், ஞானமுத் தின் பிரிவு	15. சென்றது கூறி செய்வது கருதல்
7. விவாக சீர்திருத்தம்: மனோ சக்தி	16. சித்திர நாடகம்
8. மதப்பற்று	17. வயோதிகர் பிரிவு
9. கண்டவர் வியக்கும் குண் டோதரன்	18. பெரியவர் பிரிதல்; பண்டிதை வருதல்
	19. எளியாளும் ஈசன் செயல்
	20. கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப் படார்

சந்திராபாய்

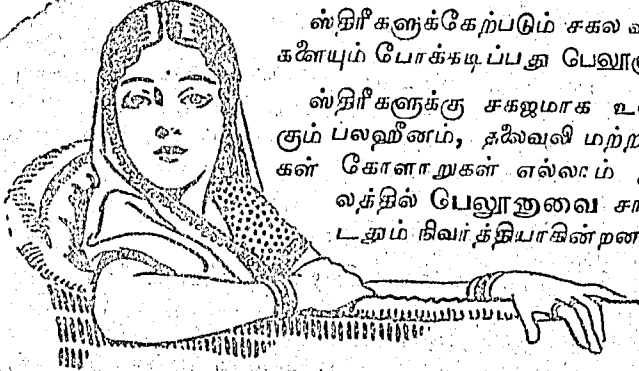
அல்லது

சங்கரதாஸின் வெற்றி.

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது. ராஜாஜன் ஆராய்ச்சி, மின்சாரம், டெலிபோன், ஆகாயக்கப்பல், வெடி குண்டு, டார்பேடோப்படை முதலானவைகள் தோன்றியிருக்கும் நவீன நாட ரீகப்போக்கின் சாதகபாதகங்களை இந்நாவல் வெள்ளிடைமையோல் ஆட் காங்கு வெளிப்படுத்துகிறது. இதன் விலை ரூபா 2—0—0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி: நெ. 167, மதராஸ்.

ஸ்திரீகளுக்கு சுகம்தரும்
விய ஒளவுதம் இதுவே.

ஸ்திரீகளுக்கேற்படும் சுகல வியாதி
களையும் போக்கடிப்பது பெலூனாவே.

ஸ்திரீகளுக்கு சுகஜமாக உண்டா
கும் பலஹீனம், தலைவலி மற்ற வலி
கள் கோளாறுகள் எல்லாம் இக்கா
லத்தில் பெலூனாவை சாப்பிட்டு
டதும் நிவர்த்தியாகின்றன.

இன்றையதினம் முதலே தொடர்ச்சியாக 14 நாட்
கள் வரை பெலூனாவை ஒரு ஸ்திரீ உபயோகிப்பா
ளானால் அவள் தேகாரோக்கியத்தை யடைந்து தேஜ
ஸுடன் விளங்குவாள்.

மலபந்தம், தூக்கமின்மை, அஜீர்ணம், சோர்வு,
தலைவலி, கருப்பத்தால் உண்டாகும் பலஹீனம்,
துடிப்பு, வெள்ளை காணுதல், மலடித்தனம்,
மயக்கம், பலஹீனம், மன எரிச்சல், வாய்வு
உபத்திரவம், புளிப்பு, இரத்தக் குறைவு
இவை எல்லாம் பெலூனா உட்கொள்வதால் நீங்கிவிடும்.

மாதவிடாய் சரியான காலத்தில் கிரமமாக உண்
டாகும். மாதம் மாதம் மாதவிடாய் காலத்தில் அனேக
ஸ்திரீகளுக்கு ஏற்படும் வயிற்று வலியை நிவர்த்திக்கும்.

பெலூனா கையால் தொடர்
மற் செய்யப்பட்டது.
கொழுப்பு கலப்பற்றது.

பெலூனா இந்தியா, பர்மா, விலோனில் எல்லா பிரபல மருந்து
வியாபாரிகளிடத்திலும் கிடைக்கும். இதன் விலை புட்டி ஒன்றுக்கு
ரூபா 2-4-0. தபாற்பெட்டி ரெ. 760, பம்பாய்க்கு எழுதி வி. பி.
மூலமாகவும் தருவித்துக்கொள்ளலாம்.

ஆனந்த கதா
என்னும் அபூர்வம் அனுபவ
மூன்றாவது வால்யம்.

பிரஜாநாகுலன் பத்திராதிபர்-ரங்க ராமனுஜலு நாயுடு அவர்கள்

1. நாகரீகன், 2. ஜீமூதலு, 3. சித்ரம்பரி, 4. நயனதாரா,
திலகா, 6. தவறின் முடிவு, 7. ரதிகாந்தா, 8. ராதா சந்திரா, 9. யுக்தி வெ,
10. பாரத ரத்னா. ஆக 10-நாவல்கள், 7-படங்கள், 4-கதை, 5-விஷயம்,
24-கீதம், இன்னும் பலவும், ஆனந்த கதா கல்பகம் 3-ம் வால்யத்தில் காண்க.

3-வது வால்யம் விலை ரூபா 3
நெட்டாஜி சரித்திரம்.

பிரம்மஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சிவம் அவர்களால் எழுதியது.

துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்ட பரிபாலனர்த்தமாக அவனியில் தோன்றி அவ
தார புருஷராய் விளங்கிய சிவாஜிக்குப் பக்கத் துணையாய் இந் நெட்டாஜி எப்
பொழுதும் நின்று மொகலாயக் கொடுங்கோன்மையினின்றும் தேசத்தை விடு
தலை செய்து சிவாஜிக்கு நேரிடயிருந்த பல விபத்துக்களையும் தடுத்து, அவ
ருக்குச் சதிசெய்த பாலிகளின் உயிரைப் போக்கி, அஞ்சா நெஞ்சனாய் அநேக
ஆபத்துக்களினின்றும் தப்பி, ஜனங்களின் அன்பையும் ஆதரவையும் பெற்று
விளங்கினன். இதில் யுத்த சம்பந்தமான தந்திரங்களும் வீரர்களின் சாமர்த்
தியங்களும் வெருவாக எழுதப்பட்டு தேசபக்தியைப் புகட்டும் விஷயங்கள்
பிறைநிறுக்கின்றது. இதன் விலை அறு 10.

நளினசுந்தரி அல்லது நாகரிக தடபுடல்

இது தேசாபிமானமும், ஜனாபிமானமும், மதாபிமானமும் நிறைந்து
விளங்கும் இனியதோர் நாவல். இதில் வீரத்தன்மையும் விஸ்வாச குணமும்
யிருந்த வீரணத் தேவனது நடவடிக்கைகள் படிப்போர் மனதைப் பரவசப்
படுத்தும் யானைக்காரன் மகம்மத்கானுடைய ராட்சத யுத்தம் அதி விநோத
மாயும் ஆச்சரியமாய்விருக்கும் நாகரிகர்களான நாராயணசாமி, நளினசுந்தரி
இவர்களுடைய செயல்கள் தற்கால நாகரிக மூடத்தை விளக்கி நகைப்பை
யுண்டாக்குக. இதன் விலை அறு 10.

ஜனகநந்தனி

(லேட்-ஜட்ஜ் தீவான்பகதூர்-T. ரங்காச்சாரியார் எழுதியது.)

இதில் விதியின் வலிமை, துறவறத்தின் மேன்மை, கற்பின் மகிமை,
பதிபக்தியின் மேம்பாடு, தெய்வ அருள் முதலிய இன்னும் பல அரிய விஷ
யங்கள் அடங்கி சிறந்த நீதியைப் போதிக்கும்.

இதில் கதாநாயகியின் குணங்களும் அவளுடைய விதியின் போக்கும்;
மனோன் சன்யாசியாகிவிட்டபோதிலும் அவளிடமிருந்த பக்தியும் படிக்கப்
படிக்க மனதை உருக்கும் தன்மையானது.

இதன் விலை ரூபா 1

ஆனந்தபோதின ஆபீஸ், தபால் பெட்டி ரெ. 167, மதராஸ்.

ராமாயண வசன சங்கரகம்

காண்டங்கள் அடங்கியது.)

ரூம் பதிப்பு) இதன் விலை ரூபா 2.

ராமர் பட்டாபிஷேகம் ஆப்டோன் படம் சேர்க்கப்பட்டது.

திருத்தங்களோடு கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

சோற்புக காப்புகளே அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. இதனில் புத்தகம் வேண்டியவர்கள் முன்னரே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விரித்துக்கூறும் இந்த இராமாயணமானது பித்த புண்ணிய கதை யென்பது உலகநிந்த விஷயம். இதனைப் பாராயணஞ் செய்வதாலுண்டாம் பயன்கள் அளவிடற்கரியனவாம். இதனைப் பத்திரத்தையுடன் படிப்பவர்க்கு உலகத்தில் விரும்பக்கூடிய பொருள்களெல்லாம் கைக்கூடும்; உயர்ந்த அறிவுண்டாகும்; கீர்த்தி அதிகரிக்கும்; மோஷத்தை அடையும் மார்க்கம் ஏற்படும்; இலக்குமி கடாட்ச ருண்டாகும்.

கனகபூஷணம் 2-பாகம்.

இதிலுள்ள கதாநாயகிக்கு நேரிடும் ஆபத்துகளை நினைக்கப் படிப்போர் கண்ணில் நீர் வடியும். இக்கதையில் சோகாச மொன்றேயன்றி ஏனைய சங்கமும் பொருந்தியிருக்கின்றன. இதிலுள்ள கதாநாயகி பயங்கரமும் பிராணபத்துமாகிய இக்கட்டுகளில் சிக்கியபோதும், தன் கற்புக்கு அழிவு நேரிடாது அச்சைக் காப்பாற்றிக்கொள்வது மிக்க அகிசயமாயிருக்கும். இதில் இலெளகீகத்தில் சம்பவிக்கும் சகல நடவடிக்கைகளும் ஆசாந் தொழக்கங்களும் நமது நாட்டுமாதருக்கு அமைந்திருக்க வேண்டியவண்ணமாகச் செல்வனே விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. விலை ரூபா 3-8-0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்

ரோல்டு கோல்டு

“பிடோ” லீவர் கைக்கெடியாரம்.

எங்கள் ரிஜிஸ்டர் ரோல்டு கோல்டு “பிடோ” லீவர் கைக்கெடியாரம் பார்வைக்கு அழகாயிருக்கும். சரியான டைம் காட்டும். சிலிண்டர் கெடி யாரங்களைப்போல் கொஞ்ச நாளைக்குள் நின்ற போவதல்ல. 5 வருஷமல்ல பத்து வருஷங் கூட ரிபேர் இல்லாமல் போகக்கூடிய கடியாரம். இதை வாங்குவோருக்கு ரோல்டு கோல்டு கெடியார கைச்சங்கிலி இனாமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். வாங்கிக்கொண்ட ஒரு வாரம் வரை சரியாக ஓடவில்லை யென்றால் வாபஸ் ஒப்புக்கொள்ளப்படும். 5 வருஷ சாரண்டியுடன் அனுப்புகிறோம்.

இனம் சங்கிலியுடன் கடியாரம் விலை ரூ. 5-12-0. ஸ்டாக் கொஞ்சம் உடனே எழுதுங்கள்.

கபீரியர் வாட்டஸ் கம்பெனி, கெடியார விற்பாரிகள், மதராஸ்.

குசேலோபாக்யாலை.

நான்கு சித்திரப்படங்களுடன் கூட

சேம்பூர் வித்துவான் ஆறுமுகஞ் சேர்வை இயற்.

வல்லூர் தேவராஜ பிள்ளை யவர்கள் இயற்றிய குசேலோபாக்யாலை செய்யுட் பொருளைத் தழுவி இவ்வசனம் செம்பாகமான நடையில் பெற்றிருக்கிறது. தெய்வபக்தி, குருபக்தி, ஞானம், யாக்கை நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமை, இல்லறவியல்பு, பதிவிரதைகளின் தன்மை, பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றும் முறையை, தந்தை மக்கட்குச் செய்யும் நன்றி, மக்கள் தந்தைக்குச் செய்யும் நன்றி, தரித்திரக் கொடுமை, செல்வச் சிறப்பு, செருக்கோன் மன்னரியல்பு, கொடுங்கோன் மன்னரியல்பு, நற்சேவகரியல்பு, துர்ச்சேவகரியல்பு, மெய்ஞ்ஞானிகள் தன்மை, அஞ்ஞானிகள் தன்மை, மாணக்கர் இயல்பு, ஆசிரியரியல்பு, சிநேகவாஞ்சை, பள்ளிக்கூட சிநேகிதத்தின் உயர்வு, நன்னட்பின் தன்மை, தீ நட்பின் தன்மை, செருக்கின் மையின் உயர்வு, தெய்வத்தின் திருவருட்டிதும், மெய்யடியார் விராவில் மேன்மை யடைவரென்பது முதலிய பல நன்மையான விஷயங்களைல்லாம் இந்நூலில் விரிவாகக் கூறப்படுமென்பது உலகநிந்ததே. ஆன, பெண், பாலர், விருத்தர் ஆகிய எல்லோருக்கும் நற்போதனை செய்து அறிவை விருத்தி செய்வதில் இந்நூல் முதன்மை பெற்றதாகும். கலாசாலைகளுக்கு இது, சிறில சமயங்களில் பாடமாக வைக்கப்பட்டு வருவதைக் கொண்டே இதன் உயர்வை நன்குணர்ந்து கொள்ளலாம். இது உயர்ந்த கடிதத்தில் கிரேசன் 254-பக்கங்கொண்ட புத்தகமாக அச்சிடப் பெற்றிருக்கிறது. இதன் விலை ரூபா 1 0 0.

திருவிளையாடற் புராண வசனம்.

பதினெண் புராணங்களி லொன்றாகிய கந்தபுராணத்தில் சங்கர சங்கிதையில் சொல்லப்பட்ட திருவாலவாய் மகிமை எங்கிற ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவிளையாடல் அற்புத்து நாக்ையும் 68-படங்கனாக விருத்தச் செய்யுள்களில் ஸ்ரீ பாஞ்சோதி முனிவர் அருளிச் செய்திருக்க, அதையாவரும் எளிதிலுணர்ந்து நற்பயனடையுமாறு அதிகளை யெல்லாம் விடாமல் அப்படியே செய்யுட்களாகவும், மற்ற கவிதை செந்தமிழ் நடையில் எழுதி சமயாசாரிகள் நால்வரின் திருவுருவப் படமும், இன்னும் 64-ஐதிகப் படங்களும் சேர்த்து சுத்தப்பிரதியாய் அச்சிட்டிருக்கிறது. கடவுளின் திருவிளையாடல்களையும், மகிமைகளையும், தத்துவங்களையும், அவதார விஷயங்களையும் அரிய விரும்புவோர் வாசிக்கவேண்டிய தவசியம்.

இதேமாதிரியான பெரிய எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை ரூபா 2-8-0

நிமித்தியகுறி சாஸ்திரம்

மனதில் நினைத்துக்கொள்ளுங் காரியங்களையும், அந்நினைப்பாலவன் களையும் அறிந்து சொல்லும் மார்க்கங்கள் வினக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஜோதிடர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமானது. விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

1 ரூபி தத்துவம்

ஊரைப் படிப்பதால் உண்மையான பழைய கொட்கே...
ஸாயன காமசூத்திரம், மேரிஸ்டோர்ஸ், ஹாவ்லாக் எல்ல...
ஸ்டுக் காம நூலாசிரியர்கள் எழுதிய விஷயங்களை யெல்ல...
காண்டவ ராவீர்கள். இதில் காணாத சிற்றின்ப மர்மங்களும், லீ...
ம, கல்வி துட்பங்களும் வேறு உலகில் எந்த நூலிலும் இல்லை என்ன...
ராம். இதுவரை நாம் அறிந்துகொள்ளாத நூற்றுக்கணக்கான இன்பமடை...
யும் முறைகளும், உண்மையாக உலகில் இன்பத்தை அடையவேண்டிய மார்ச்...
கமும் விரிவாகவும் கண்ணைக் கவரும் பளபளப்பும் தளதளப்புமற்ற காகிதத்...
தில் ஹாப்டோன் படங்கள் பலவுடன் வெளியிட்டிருக்கிறோம். இது சிற்றின்ப...
பத்தை முறையாக அனுபவிக்க எண்ணும் எல்லோருடைய உள்ளத்தையும்...
கொள்ளுகொள்ளுவதாகும். மற்றைய போலி சிற்றின்ப நூல்கள் போலல்...
லாது ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் சாதிப்பிரிவு, அமுத நிலை, கல்வி முறை,
லீலா முறைகள் இவைகளைப்பற்றியே விரித்துரைப்பது. இது தேசபந்து...
பத்திராதிபரும், ஆஸ்திக சங்கத் தலைவருமான சதாவதானம் தெ. கிருஷ்ண...
சாமிப் பாவலர் அவர்களே எழுதியதால், இதன் பெருமையை நாங்கள்...
மேலும் சொல்லவேண்டும்தில்லை. 64 லீலைகளும் பிறவும் ஒன்றும் விடாமல்...
ஆயிரக்கணக்கணக்கான மர்மங்கள் எழுதப்பட்டது.

இதன் விலை ரூபா 3. தபாற் சேலவு அணு 6.

ஸ்ரீமதி வை. மு. கோதைநாயகி அம்மாள்

எழுதிய நாவல்கள்.

வைதேதி (2-பாகங்கள்)	2-8-0	சண்பக விஜயம்	1-12-0
பத்மசுந்தரன் (2-பாகங்கள்)	2-8-0	கௌரி முருக்தன்	1-12-0
ராதாமணி (2-பாகங்கள்)	2-8-0	சுகந்த புஷ்பம்	1-0-0
சாருலோசனா (2-பாகங்கள்)	2-8-0	கோபால ரத்னம்	0-14-0
நவரீத கிருஷ்ணன்	2-0-0	வீரவஸந்தா	0-8-0
குக்மிணீகார்தன்	2-0-0	மாதவமணி	0-3-0

வடுவூர் K. துரைசாமி ஐயங்கார் நாவல்கள்.

பாகங்கள் ரூ. அ.	காளிங்கராயன் கோட்	ரூ. அ.
பூரண சந்திரோதயம் 4	7-8	டை 2 பாகங்கள் 4-0
மதன கல்யாணி 3	4-8	விலாசவதி 2 பாகங்கள் 3-0
சௌந்தரகோகிலம் 3	6-0	பாலாமணி 2-8
திசம்பரசாமியார் 2	3-0	வஸந்தமல்லிகா 1-8
„ பால்யலீலை 2	5-0	வித்தியாசாகரம் 1-4
மாயாவினோதப்பரதேசி 2	5-0	திவான் லோட்பட்சிங் 0-12
மேனகா 2	3-0	திலோத்தமா 0-12
கனகாம்புஜம் 2	2-12	மாணிக்கவாசகர் 0-8
மாயசுந்தரி 0-12		மங்கையர்பகட்டு 0-12

விலாசம்:- ஆரியன் புக் டிபோ,

19, தாண்டவாராய முகலி தெரு, திருவல்லிக்கேணி, மதுராஸ்.

எமது சொந்தப் பிர

த்தினபுரி இரகசியம் 6 பாகம்

இதில் மிக்க ஆச்சரியமுள்ளனவும், நெஞ்சு திடுக்கி...
முதல் அந்தம் வரையில் மனைதைக் கவரக்கூடியவைகளு...
நிறைந்துள்ளன. பலவித நடவடிக்கைகளுடைய பாத்நிர...
தால், அநேக நீதிகளும், புத்திமதிகளும் தக்க திருட்டாந்த பூர்வக...
பேச்சப்படுகின்றன.

ஞானசேல்வம்பாள் (5-பாகங்கள்)

9 10 0

நம்மிடம் இதுவரை வெளியாகியிருக்கும் அநேகம் நாவல்களில் இது...
தான் மிகப் பெரியது. “இரும்பைக் காந்தம் இழுக்கின்றவாறுபோல்”. படிப்...
போர் மனத்தை இழுத்துக்கொள்ளத் தக்கது. கதை மிகப் பெரியதாயினும்,
பாசகர்களின் மனம் சிறிதும் அயர்ச்சியடையாமல் மேலும் ஆனந்தமாக
முடிவுவரை யிருக்கும். சில பெண்கள் தங்களுக்கு மேலதிகாரிகளின்றித்...
தங்கள் இஷ்டம்போல் எங்கு முலவிச் சகல ஆடவர்களுடன் பழகிக்கொண்...
டிருப்பதால் நேரும் துன்பங்கள் இத்தன்மையான வெண்பது நன்குவிளங்கும்.
நான்கு பாகம் வரை ஒவ்வொன்றுக்கு விலை ரூபா 2 0 0
ஐந்தாவது பாகம் மாதிரி „ „ 1 10 0
ஆனந்தபோதினிச் சந்தாதாரர்களுக்கு
ஐந்து பாகமும் சேர்ந்து வாங்கினால் „ „ 8 0 0

அமராவதி 2 பாகம்

4 0 0

இது மிக்க பிரமையை யுண்டாக்கும் அற்புத சம்பவங்கள் நிறைந்த...
நாவல். ஒரு மனிதன் சுய நம்பிக்கையையும், நேர்மையான நடக்கையும்,
புரக்கமுடையவனாயிருந்தால் அவன் தான் கோரிய காரியத்தில் கட்டாயம்
ஜெயம் பெறுவான் என்பதும், எத்தகைய ஆபத்துக்களிலும் தப்பித்துக்...
கொண்டு கீர்த்தியும் மேலான பதவியும் அடைவானென்பதும் இதில் நன்றும்
கிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அசம்பாவிதமெனத் தோன்றும். அநேக சம்பவங்...
கள் இதில் உண்மையாகவே நடைபெறுவது வாசிப்போர்க்கு அனவற்ற மன...
நிழ்ச்சியைப்பளிக்கும்.

அற்புதமர்மங்கள் அல்லது

ஆனந்தஸிங்கின் அஷ்டஜெயங்கள்

1 12 0

இது, மகா அற்புத மர்மங்களடங்கிய துப்பறியும் நாவல். இதில் எட்டு...
நூலான கதைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. எந்த நாட்டிலும் எப்போர்ப்பட்ட...
பூதமுடைவர்களாலும், எவ்வித காரணத்தைக் கொண்டும், கண்டுபிடிக்க...
முடியாத அதியாச்சரியமான இரகசிய சம்பவங்கள் நிகழ்வதும், அவற்றை...
ஆனந்தவிற்கு அதிகப் பிரயாசையுடனும், வெகு சாமர்த்தியத்துடனும்...
கண்டுபிடித்து உண்மையை வெளியாக்கிக் குற்றவாளிகளைத் தண்டனைக்குள்...
னாக்குவதும், நிரபராதிகளுக்குத் துணைபுரிவதும், சந்தியத்தை நிலைநிறுத்து...
வதும், படிப்பவர்க்கு மிக்க மனோற்சாகத்தையும், ஆனந்தத்தையும், அறிவு...
வினக்கத்தையும் உண்டாக்கி, உலகத்திலுள்ள மனிதவர்க்கத்தவரின் இயற்...
நாசகனாயும் நன்கு விளக்கிக்காட்டும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,
தபால்பெட்டி தெ. 167, மதுராஸ்.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீராமராமாயணம்

இரண்டாம் பதிப்பு.

சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமையான நூல். ஒரு முறை படிப்பவர்கள் இம்மை மறுமை யென்னும் இருவகை வாழ்விற்குரிய சாதனங்களை யுணர்ந்து மக்களாய்ப் பிறந்த தாம் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய ஒழுக்கங்களைக் கைக்கொண்டு பகவானுடைய திருவருட் குரியவராக விளங்குவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த கிரந்தம் துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்டபாரிபாலன நிமித்தம் உலகத்தில் ஸத் விதிகளும் அர்ச்சனைகளும் இதன்கண் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவரையில் வெளியான ராமாயணங்களைவிட மும்மடங்கு மேலான தத்வ உபதேசங்கள் இதன்கண் காணலாம்.

யவந்தனாக விளங்கிய தசரத பூபதிக்கு ஸ்ரீராமனாக அவதரித்த ஜகத் பிரபுவின் குண திசயங்களைப் பற்றிப் பேசுவது.

ஸ்ரீராமாவதாரத்தின் உண்மை இதனைப் படிப்பவர்க்கு உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோல் விளங்கும். இதனைப் படித்தால் அநேக ஞான நூற்களைப் படித்த பயனை ஒருங்கே யடைதல் கூடும். ஸ்ரீராம பூஜா

உபந்யாசகர்களுக்கு வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களுடன் கூடியது. ஸ்ரீராம சரிதையை வாசிப்பதே இகபர நன்மை யளிக்குமென்பர் பெரியோர். இதில் எண்ணிறந்த மிக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

புஸ்தகம் சுமார் 520 பக்கங்கள் கொண்டது. இங்கிலிஷ் கிளாஸ் காதி தத்தில் டபுள் க்ரௌன் 4-பக்க அளவில் அச்சிடப்பட்டு முழு காலிகோபைண்டு செய்யப்பட்டது.

இதன் விலை ரூபா 4.

நத்ததேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்திரீ புருஷ ஜாதகத் திறவுகோல்

சோதிடரை விரும்பாமலே ஒவ்வொருவரும் தாம் தாமே ஜாதக கணிதம் பண்ணவும், 9-கிரகங்களை 12-இராசியில் அடைத்து ஆட்சி யுச்சம் இவைகளைக் கண்டு பலாபலன் சொல்லவும், இராசியில் 1,2,3,4,5,6,7-கிரகங்கள் ஒன்றாகக் கூடியிருப்பினும், இரண்டு மூன்று கிரகங்கள் சேர்ந்திருப்பினும் வேறுவிதமாக மாறி யிருப்பினும் அகைக்கு அனுபவமாகப் பலன் தெரிந்து கொள்ளலாம். இதன் விலை அனா 8.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

சந்திரசே

(இரண்டாம் பதிப்பு.)

‘அன்பானந்தன்,’ ‘ஞானகாந்தி,’ ‘குசாவதி,’ ‘காதலி,’ முதலிய நூல்கள் எழுதிய

சே. இராஜு செட்டியார், எம்.பி. பி.ஐ., அவர்கள் இயற்ற.

எளிய இனிய நடையில் எழுதப்பட்டது. உலகானுபவமும் இலகுவும் அறிவும் விசேஷமாகக் கொண்டது; அன்பின் மகிமை, பொறுமையின் பெருமை, கேடு நினைப்போர் கெடுவர், கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார் முதலிய பல அரிய விஷயங்கள் இதில் விளக்கமாகவும் படிப்போர் மனதைக் கவரக்கூடியதாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அறிவை விருத்திசெய்யக்கூடிய நாவல் இதுவே.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0

இந்நூலிலடங்கிய விஷய அட்டவணை.

1. கிருகாள் பார்த்துத் திரும்புதல்	10. “பத்மாஸனி பாய்”
2. விருத்தார்ப்பியரின் விவரம்: தந்தையும் மகளும்	11. சென்னை செல்லத் தீர்மானித்தல்
3. மணிமாஸையும், மல்லிகை மலரும்	12. ஒழுக்கமா அல்லது கடமை
4. கிருஷ்ணசாமி	13. மிஸ்டர் மீனாவய்யர் [யா?]
5. “வனஜ விலாஸ்”	14. “வருவாரைழந்து வாடி”
6. இளமைக் காதல், ஞானமுத்தின் பிரிவு	15. சென்றது கூறி செய்வது கருதல்
7. விவாக சீர்திருத்தம்: மனோசக்தி	16. சித்திர நாடகம்
8. மதப்பற்று	17. வயோதிகர் பிரிவு
9. கண்டவர் வியக்கும் குண்டோதரன்	18. பெரியவர் பிரிதல்; பண்டிதை வருதல்
	19. என்னையானும் ஈசன் செயல்
	20. கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்

சந்திரபாய்

அல்லது

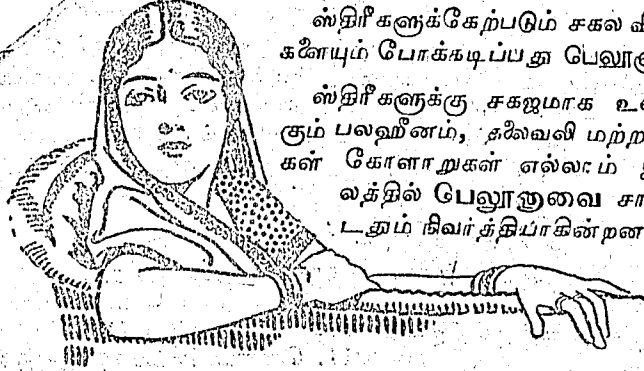
சங்கரதாவரின் வெற்றி.

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

ரணாயன ஆராய்ச்சி, மின்சாரம், டெலிபோன், ஆகாயக்கப்பல், வெடிகள், குண்டு, டார்பேடோப்படகு முதலானவைகள் தோன்றியிருக்கும் நவீன நாகரீகப்போக்கின் சாதகபாதகங்களை இந்நூலில் வெள்ளிடைமலைபோல் ஆய்ந்து காங்கு வெளிப்படுத்துகிறது. இதன் விலை ரூபா 2—0—0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

பார்களுக்கு சுகம்தரும்
பிய ஒளவுதம் இதுவே.

ஸ்திரீகளுக்கேற்படும் சுகல வியாதி
களையும் போக்கடிப்பது பெலூனுவே.

ஸ்திரீகளுக்கு சுகஜமாக உண்டா
கும் பலஹீனம், தலைவலி மற்ற வலி
கள் கோளாறுகள் எல்லாம் இக்கா
லத்தில் பெலூனுவை சாப்பிட்டு
தும் நிவர்த்தியாகின்றன.

இன்றையதினம் முதலே தொடர்ச்சியாக 14 நாட்
கள் வரை பெலூனுவை ஒரு ஸ்திரீ உபயோகிப்பா
ளானால் அவள் தேகாரோக்கியத்தை யடைந்து தேஜ
ஸுடன் விளங்குவாள்.

மலபந்தம், தூக்கமின்மை, அஜீர்ணம், சோர்வு,
தலைவலி, கருப்பத்தால் உண்டாகும் பலஹீனம்,
துடிப்பு, வெள்ளை காணுதல், மலடித்தனம்,
மயக்கம், பலஹீனம், மன எரிச்சல், வாய்வு
உபத்திரவம், புளிப்பு, இரத்தக் குறைவு
இவை எல்லாம் பெலூனு உட்கொள்வதால் நீங்கிவிடும்.

மாதவிடாய்ச்சரியான காலத்தில் கிரமமாக உண்
டாகும். மாதம் மாதம் மாதவிடாய் காலத்தில் அனேக
ஸ்திரீகளுக்கு ஏற்படும் வயிற்று வலியை நிவர்த்திக்கும்.

பெலூனு கையால் தொடா
மற் செய்யப்பட்டது.
கொழுப்பு கலப்பற்றது.

பெலூனு இந்தியா, பர்மா, விலோனில் எல்லா பிரபல மருந்து
வியாபாரிகளிடத்திலும் கிடைக்கும். இதன் விலை புட்டி ஒன்றுக்கு
ரூபா 2-4-0. தபாற்பெட்டி ரெ. 760, பம்பாய்க்கு எழுதி வி. பி.
மூலமாகவும் தருவித்துக்கொள்ளலாம்.

ஆனந்த கதா
என்னும் அபூர்வம் அனுபவ
மூன்றாவது வால்யம்.

பிரஜாநாகுலவர் பத்திராதிபர்-ரங்க ராமனுஜலு நாயுடு அவர்கள்.

1. நாகரீகன், 2. ஜீமூதலு, 3. சித்ரம்பரி, 4. நயனதா
திலகா, 6. தவரின் முடிவு, 7. ரதிகார்தா, 8. ராதா சந்திரா, 9. யுக்தி
10. பாரத ரத்னா. ஆக 10-நாவல்கள், 7-படங்கள், 4-கதை, 5-விஷய
24-கீதம், இன்னும் பலவும், ஆனந்த கதா கல்பகம் 3-ம் வால்யத்தில் காண்க.

3-வது வால்யம் விலை ரூபா 3
நெட்டாஜி சரித்திரம்.

பிரம்மஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சிவம் அவர்களால் எழுதியது.

துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்ட பரிபாலனர்த்தமாக அவனியில் தோன்றி அவ
நார புருஷராய் வினங்கிய சிவாஜிக்குப் பக்கத் துணையாய் இந் நெட்டாஜி எப்
பொழுதும் நின்று மொகலாயக் கொடுங்கோன்மையினின்றும் தேசத்தை விடு
தலை செய்த சிவாஜிக்கு நேரிடயிருந்த பல விபத்துக்களையும் தடுத்தது, அவ
ருக்குச் சதிசெய்த பாவிகளின் உயிரைப் போக்கி, அஞ்சா நெஞ்சனாய் அநேக
ஆபத்துக்களினின்றும் தப்பி, ஜனங்களின் அன்பையும் ஆதரவையும் பெற்று
விளங்கினன். இதில் யுத்த சம்பந்தமான தந்திரங்களும் வீரர்களின் சாமர்த்
தியங்களும் வெகுவாக எழுதப்பட்டு தேசபக்தியைப் புகட்டும் விஷயங்கள்
நிறைந்திருக்கின்றது. இதன் விலை அனு 10.

நளினசுந்தரி அல்லது நாகரிக தடபுடல்

இது தேசாபிமானமும், ஜனாபிமானமும், மதாபிமானமும் நிறைந்து
விளங்கும் இனியதோர் நாவல். இதில் வீரத்தன்மையும் வில்வாச குணமும்
மிருந்த வீரணத் தேவனது நடவடிக்கைகள் படிப்போர் மனதைப் பரவசப்
படுத்தும் யானைக்காரன் மகம்மதர்னுடைய ராட்சத யுத்தம் அதி விவேக
மாயும் ஆச்சரியமாயுமிருக்கும் நாகரிகர்களான நாராயணசாமி, நளினசுந்தரி
இவர்களுடைய செயல்கள் தற்கால நாகரிக மூடத்தை விளக்கி நகைப்பை
யுண்டாக்குக. இதன் விலை அனு 10.

ஜனக நந்தனி

(லேட்-ஜட்ஜ் தீவான்பகதூர்-T. ரங்காச்சாரியார் எழுதியது.)

இதில் விதியின் வலிமை, துறவறத்தின் மேன்மை, கற்பின் மகிமை,
பதிபக்தியின் மேம்பாடு, தெய்வ அருள் முதலிய இன்னும் பல அரிய விஷ
யங்கள் அடங்கி சிறந்த நீதியைப் போதிக்கும்.

இதில் கதாநாயகியின் குணங்களும் அவளுடைய விதியின் போக்கும்;
மனைன் சன்யாசியாகிவிட்டபோதிலும் அவளிடமிருந்த பக்தியும் படிக்கப்
படிக்க மனதை உருக்கும் தன்மையானது.

இதன் விலை ரூபா 1

ஆனந்தபோதின: ஆபீஸ், தபால் பெட்டி ரெ. 167, மதராஸ்.

பாபண வசன சங்கிரகம்

(அந்த ண்டங்கள் அடங்கியது.)
பயன்பித்திப்பு) இதன் விலை ரூபா 2.

மர் பட்டாபிஷேகம் ஆப்டோன் படம் சேர்க்கப்பட்டது

தருத்தங்களுடே கிளேல் கடித்தத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது

சோற்பிக் காப்பிகளே அச்சிடப்பட்டு நிகழின. இதனைப் பற்றிப் பிள்ளைகள் வேண்டியவர்கள் முன்னரே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விரித்துக்கூறும் இந்த இராமாயணமானது பிச்ச புண்ணிய கவதை யென்பது உலகநிந்த விஷயம். இதனைப் பாராயணஞ் செய்வதாலுண்டாம் பயன்கள் அளவிடற்கரியனவாம். இதனைப் பத்தி ரொத்தையுடன் படிப்பவர்க்கு உலகத்தில் விரும்பக்கூடிய பொருள்களெல்லாம் கைக்கூடும்; உயர்ந்த அறிவுண்டாகும்; சீர்த்தி அதிகரிக்கும்; மோஷத்தை அடையும் மார்க்கம் ஏற்படும்; இலக்குமி கட்டாது முண்டாகும்.

கனகபூஷணம் 2-பாகம்.

இதிலுள்ள கதாநாயகிக்கு நேரிடும் ஆபத்துகளை நினைக்கப் படிப்போர் ஸ்திரீகளில் நீர் வடியும். இக்கதையில் சோகரசு மொன்றேயன்றி ஏனையாசங்களும்குப் பொருந்தியிருக்கின்றன. இதிலுள்ள கதாநாயகி பயங்கரமும் பிராணபத்திரமாகிய இக்கட்டுகளில் சிக்கியபோதும், தன் கற்புக்கு அழிவு நேரிடாது அதனைக் காப்பாற்றிக்கொள்வது மிக்க அநிசயமாயிருக்கும். இதில் இலெனிகேத்தில் சம்பவிக்கும் சகல நடவடிக்கைகளும் ஆசாரி லொழுக்கங்களும் நமது நாட்டுமாதருக்கு அமைந்திருக்க வேண்டியவண்ணமாகச் செவ்வனே விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. விலை ரூபா 3-8-0.

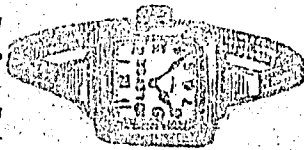
ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்

ரோல்டு கோல்டு

“பிடோ” லீவர் கைக்கெடியாரம்.

எங்கள் ரிஜிஸ்டர் ரோல்டு கோல்டு “பிடோ” லீவர் கைக்கெடியாரம் பார்வைக்கு அழகாயிருக்கும். சரியான டைம் காட்டும். சிலிண்டர் செடியாரங்களைப்போல் கொஞ்ச நாளிக்குள் நின்று போவதல்ல. 5 வருஷமல்ல பத்து வருஷங்கூட ரிபேர் இல்லாமல் போகக்கூடிய கடியாரம். இதை வாங்குவோருக்கு ரோல்டு கோல்டு செடியார கைச்சங்கிலி இலாமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். வாங்கிக்கொண்ட ஒரு வாரம் வரை சரியாக ஓடவில்லை யென்றால் வர்பஸ் ஒப்புக்கொள்ளப்படும். 5 வருஷ காரண்டியுடன் அனுப்புகிறோம்.

இனம் சங்கிலியுடன் கடியாரம் விலை ரூ. 5-12-0. ஸ்டாக் கொஞ்சம் உடனே எழுதுங்கள்.

எயிர்யர் லாட்சு கம்பெனி, செடியார வியாபாரிகள், மதராஸ்.

குசேலோபாக்யா

நான்கு சித்திரப்படங்களுடன்

சேம்பூர் வித்துவான் ஆறுமுகஞ் சேர்வை இட

வல்லூர் தேவராஜ பிள்ளை யவர்கள் இயற்றிய குசேலோபாக்யாவுடன் பொருளைத் தழுவி இவ்வசனம் செம்பாகமான நடையில் பெற்றிருக்கிறது. தெய்வபக்தி, குருபக்தி, ஞானம், யாக்கை நிலை, செல்வம் நிலையாமை, இல்லறவியல்பு, பதிவிரதைகளின் தன்மை, பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றும் முறையை, தந்தை மகத்குச் செய்யும் நன்றி, மகன் தந்தைக்குக்குச் செய்யும் நன்றி, தரித்திரக் கொடுமை, செல்வச் சிறப்பு, செங்கோன் மன்னரியல்பு, கொடுங்கோன் மன்னரியல்பு, நற்சேவகரியல்பு, தூர்ச்சேவகரியல்பு, மெய்குஞ்ஞானிகள் தன்மை, அஞ்ஞானிகள் தன்மை, மாணக்கர் இயல்பு, ஆசிரியரியல்பு, சிநேகவாஞ்சை, பள்ளிக்கூட சிநேசித்தின் உயர்வு, நன்னட்பின் தன்மை, தீ நட்பின் தன்மை, செருக்கின் மையின் உயர்வு, தெய்வத்தின் திருவருட்டிறம், மெய்யடியார் விரைவில் மேன்மை யடைவரென்பது முதலிய பல நன்மையான விஷயங்களை லாம் இந்நூலில் விரிவாகக் கூறப்படுமென்பது உலகநிந்ததே. ஆன, பெண்சு, பாலர், விருத்தர் ஆகிய எல்லோருக்கும் நற்போதனை செய்து ஸ்திரீவை விருத்தி செய்வதில் இந்நூல் முதன்மை பெற்றதாகும். கலாசாலைகளுக்கு இது, சிற்சில சமயங்களில் பாடமாக வைக்கப்பட்டு வருவதைக் கொண்டே இதன் உயர்வை நன்குணர்ந்து கொள்ளலாம். இது உயர்ந்த கடித்தத்தில் கிரோனன் 254-பக்கங்கொண்ட புத்தகமாக அச்சிடப் பெற்றிருக்கிறது. இதன் விலை ரூபா 1 0 0.

திருவினையாடற் புராண வசனம்.

பதினெண் புராணங்களி லொன்றாகிய கர்த்தபுராணத்தில் சங்கர சங்கிஷையில் சொல்லப்பட்ட திருவாலவாய் மகிமை என்கிற ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவினையாடல் அறுபத்து நான்கையும் 68-படலங்களாக விருத்தச் செய்யுங்களில் ஸ்ரீ பாஞ்சோதி முனிவர் அருளிச் செய்கிருக்க, அதையாவரும் எளிதிலுணர்ந்து நற்பயனடையுமாறு அதிகனை பெல்லாம் விடாமல் அப்படியே செய்யுட்களாகவும், மற்ற கவிக்களை செந்தமிழ் நடையில் எழுதி சமயாசாரிகள் நால்வரின் திருவுருவப் படமும், இன்னும் 64-ஐதிகப் படங்களும் சேர்த்து சுத்தப்பிரதியாய் அச்சிட்டிருக்கிறது. கடவுளின் திருவினையாடல்களையும், மகிமைகளையும், தத்துவங்களையும், அவதார விஷயங்களை யும் அரிய விரும்புவோர் வாசிக்கவேண்டிய நவசியம்.

இதேமாதிரியான பெரிய எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை ரூபா 2-8-0

நிமித்தியகுறி சாஸ்திரம்

மனதில் நினைத்துக்கொள்ளும் காரியங்களையும், அவற்றின் பலபலன்களையும் அறிந்து சொல்லும் மார்க்கங்கள் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஜோதிடர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமானது. விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

தகுஷி தத்துவம்

படிப்பதால் உண்மையான பழைய கொக்கோக
காமருத்திரம், மேரிஸ்டோர்ஸ், ஹால்லாக் எல்லிஸ்
காம தூலாசிரியர்கள் எழுதிய விஷயங்களை யெல்லாம்
ண்டவ ராவர்கள். இதில் காணாத சிற்றின்ப மர்மங்களும், லீலை
லலி துட்பங்களும் வேறு உலகில் எந்த தூலிலும் இல்லை என்ன
இதுவரை நாம் அறிந்துகொள்ளாத தூற்றுக்கணக்கான இன்பமடை
தும் முறைகளும், உண்மையாக உலகில் இன்பத்தை அடையவேண்டிய மார்ச்
தும் விரிவாகவும் கண்ணைக் கவரும் பளபளப்பும் தளதளப்புமான காகிதத்
தில் ஹாப்டோன் படங்கள் பலவுடன் வெளியிட்டிருக்கிறோம். இது சிற்றின்ப
பத்தை முறையாக அனுபவிக்க எண்ணும் எல்லோருடைய உள்ளத்தையும்
கொள்ளுகொள்ளுவதாகும். மற்றைய போலி சிற்றின்ப தூல்கள் போலல்
லாது ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் சாதிப்பிரிவு, அமுத லீலை, கல்வி முறை,
லீலா முறைகள் இவைகளைப்பற்றியே விரித்துரைப்பது. இது தேசபந்து
பத்திராதிபரும், ஆஸ்திக சங்கத் தலைவருமான சதாவதானம் தெ. கிருஷ்ண
சாமிப் பாவலர் அவர்களே எழுதியதால், இதன் பெருமையை நாங்கள்
மேலும் சொல்லவேண்டுவதில்லை. 64 லீலைகளும் பிறவும் ஒன்றும் விடாமல்
ஆயிரக்கணக்கணக்கான மர்மங்கள் எழுதப்பட்டது.

இதன் விலை ரூபா 3. தபாற் சேலவு அணு 6.

ஸ்ரீமதி வை. மு. கோதைநாயகி அம்மாள்

எழுதிய நாவல்கள்.

வைதேகி (2-பாகங்கள்)	2-8-0	சுண்பக விஜயம்	1-12-0
பத்மசுந்தரன் (2-பாகங்கள்)	2-8-0	கௌரி முகுந்தன்	1-12-0
ராதாமணி (2-பாகங்கள்)	2-8-0	சுகந்த புஷ்பம்	1-0-0
சாருலோசனா (2-பாகங்கள்)	2-8-0	தோபால ரத்னம்	0-14-0
கவரீத கிருஷ்ணன்	2-0-0	வீரவஸந்தா	0-8-0
குக்மிணிகார்தன்	2-0-0	மாதவமணி	0-3-0

வடுவூர் K. துரைசாமி ஐயங்கார் நாவல்கள்.

பாகங்கள்	ரூ. அ.	காளிங்கராயன் கோட்	ரூ. அ.
பூரண சந்திரோதயம்	4	டை 2 பாகங்கள்	4-0-0
மதனகல்யாணி	3	விலாசவதி 2 பாகங்கள்	3-0-0
சௌந்தரகோகிலம்	3	பாலாமணி	2-8-0
திகம்பரசாமியார்	2	வஸந்தமல்லிகா	1-8-0
,, பாலயலீலை	2	வித்தியாசகாரம்	1-4-0
மாயாவினோதப்பரதேசி	2	திவான்லொடபட்சிங்	0-12-0
மேனகா	2	திலோத்தமா	0-12-0
கனகாம்புஜம்	2	மாணிக்கவாசகர்	0-8-0
மாயசுந்தரி	0-12-0	மங்கையர்பகட்டு	0-12-0

விலாசம்:- ஆரியன் புக் டிபோ,

19, தாண்டவராய முதலி தெரு, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

எமது சொந்தப் பிடி

இரத்தினபுரி இரகசியம் 6 பாகம்

இதில் மிக்க ஆச்சரியமுள்ளனவும், நெஞ்சு திடுக்கிடும் முத்தல் அந்தம் வரையில் மனதைக் கவரக்கூடியவைகளும், சன் லிறைந்துள்ளன. பல்வித நடவடிக்கைகளையுடைய பாத்திரம் தால், அநேக நீதிகளும், புத்திமதிகளும் தக்க திருட்டாந்த பூர்வகட மிக்கப்படுகின்றன.

நூனசெல்வம்பாள் (5-பாகங்கள்)

9 10 0

நம்மிடம் இதுவரை வெளியாகியிருக்கும் அநேகம் நாவல்களில் இது தான் மிகப் பெரியது. "இரும்பைக் காந்தம் இழுக்கின்றவாறுபோல்" படிப் போர் மனத்தை இழுத்துக்கொள்ளத் தக்கது. கதை மிகப் பெரியதாயினும், வாசகர்களின் மனம் சிறிதும் ஆயர்ச்சியடையாமல் மேலும் ஆனந்தமாக முடிவுவரை யிருக்கும். சில பெண்கள் தங்களுக்கு மேலதிகாரிகளின்றித் தங்கள் இஷ்டம்போல் எங்கு முலவிச் சகல ஆடவர்களுடன் பழகிக்கொண்டிருப்பதால் நேரும் துன்பங்கள் இத்தன்மையான வென்பது நன்குவிளங்கும்.

நான்கு பாகம் வரை ஒவ்வொன்றுக்கு விலை ரூபா 2 0 0

ஐந்தாவது பாகம் மாத்திரம் ,, ,, 1 10 0

ஆனந்தபோதினிச் சந்தாதாரர்களுக்கு

ஐந்து பாகமும் சேர்ந்து வாங்கினால் ,, ,, 8 0 0

அமராவதி 2 பாகம்

4 0 0

இது மிக்க பிரமையை யுண்டாக்கும் அற்புத சம்பவங்கள் நிறைந்த நாவல். ஒரு மனிதன் சுய நம்பிக்கையையும், நேர்மையான நடக்கையும், மூலக்கமுமுடையவனாயிருந்தால் அவன் தான் கோரிய காரியத்தில் கட்டாயம் வெல்லும் பெறுவான் என்பதும், எத்தகைய ஆபத்துக்களிலும் தப்பித்துக் கொண்டு கீர்த்தியும் மேலான பதவியும் அடைவானென்பதும் இதில் நன்றும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அசம்பாவிதமெனத் தோன்றும் அநேக சம்பவங்கள் இதில் உண்மையாகவே நடைபெறுவது வாசிப்போர்க்கு அளவற்ற மன மிழ்ச்சியையளிக்கும்.

அற்புதமர்மங்கள் அல்லது

ஆனந்தஸிங்கின் அஷ்டஜெயங்கள் 1 12 0

இது, மகா அற்புத மர்மங்களடங்கிய துப்பறியும் நாவல். இதில் எட்டு மர்மான கதைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. எந்த நாட்டிலும் எப்பேர்ப்பட்ட புகழுடைவர்களாலும், எவ்வித காரணத்தைக் கொண்டும், கண்டுபிடிக்க முடியாத அதிசயச்சரியமான இரகசிய சம்பவங்கள் நிகழ்வதும், அவற்றை ஆனந்தஸிங்கு அதிகப் பிரயாசையுடனும், வெகு சாமர்த்தியத்துடனும் கண்டுபிடித்து உண்மையை வெளியாக்கிக் குற்றவாளிகளைத் தண்டனைக்குள் ளாக்குவதும், நிரபராதிகளுக்குத் துணைபுரிவதும், சத்தியத்தை நிலைநிறுத்துவதும், படிப்பவர்க்கு மிக்க மனோந்ஸாகத்தையும், ஆனந்தத்தையும், அறிவு விளக்கத்தையும் உண்டாக்கி, உலகத்திலுள்ள மனிதவர்க்கத்தவரின் இயற் ளைகளையும் நன்கு விளக்கிக்காட்டும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,
தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

தராமஜெயம்.

சுக்ரஹ ராமாயணம்

இரண்டாம் பதிப்பு.

சுமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமையான நூல். ஒரு முறை படிப்பவர்கள் இம்மை மறுமை யென்னும் இருவகை வாழ்விற்குரிய சாதனங்களை யுணர்ந்து மக்களாய்ப் பிறந்த தாம் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய ஒழுக்கங்களைக் கைக்கொண்டு பகவானுடைய திருவருட் குரியவராக விளங்குவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த கிரந்தம் துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலன நிமித்தம் உலகத்தில் ஸ்தவிதிகளும் அர்ச்சனைகளும் இதன்கண் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவரையில் வெளியான ராமாயணங்களைவிட மும்மடங்கு மேலான தத்வ உபதேசங்கள் இதன்கண் காணலாம்.

யவந்தனாக விளங்கிய தசரத பூபதிக்கு ஸ்ரீ ராமனாக அவதரித்த ஜகத் பிரபுவின் குண திசயங்களைப் பற்றிப் பேசுவது.

ஸ்ரீ ராமாவதாரத்தின் உண்மை இதனைப் படிப்பவர்க்கு உள்ளங்கை நெல்லிக் கணிபோல் விளங்கும். இதனைப் படித்தால் அநேக ஞான நூற்களைப் படித்த பயனை ஒருங்கே யடைதல் கூடும். ஸ்ரீராம பூஜா

உபந்யாசகர்களுக்கு வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களுடன் கூடியது. ஸ்ரீ ராம சரிதையை வாசிப்பதே இகபா நன்மை யளிக்குமென்பர் பெரியோர். இதில் எண்ணிறந்த மிக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

புஸ்தகம் சுமார் 520 பக்கங்கள் கொண்டது. இங்கிலீஷ் கிளேஸ் காசி தத்தில் டபுள் க்ரௌன் 4-பக்க அளவில் அச்சிடப்பட்டு முழு காலிகோபைண்டு செய்யப்பட்டது.

இதன் விலை ரூபா 4.

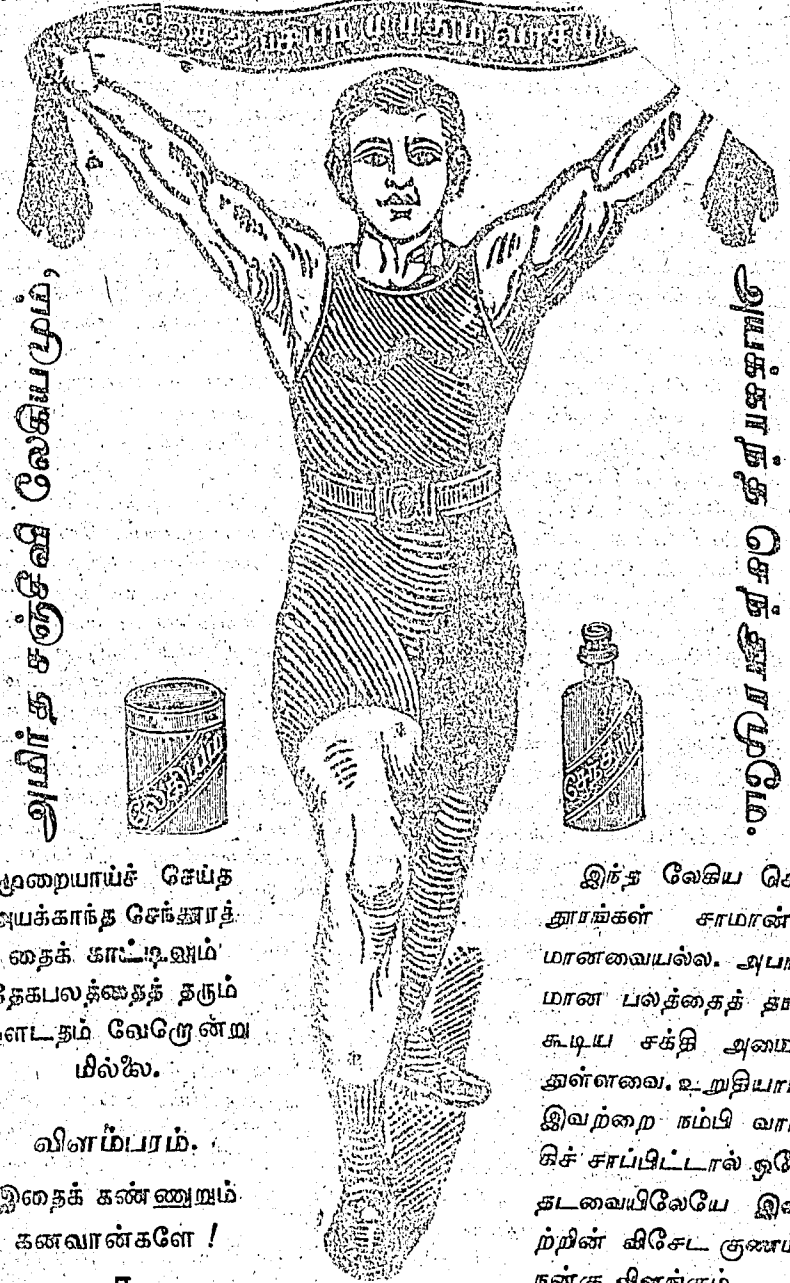
நந்திதேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்திரீ புருஷ ஜாதகத் திறவுகோல்

சோதிடரை விரும்பாமலே ஒவ்வொருவரும் தாம் தாமே ஜாதக கணிதம் பண்ணவும், 9-கிரகங்களை 12-இராசிக் அடைத்து ஆட்சி யுச்சம் இவைகளைக் கண்டு பலாபலன் சொல்லவும், இராசியில் 1,2,3,4,5,6,7-கிரகங்கள் ஒன்றாகக் கூடியிருப்பினும், இரண்டு முன்று கிரகங்கள் சேர்ந்திருப்பினும் வேறுவிதமாக மாறி யிருப்பினும் அதைக்கு அனுபவமாகப் பலன் தெரிந்து கொள்ளலாம். இதன் விலை ரூபா 8.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு உசிங்கபலத்தைத் தருவ

முறையாய்ச் செய்த அயக்காந்த சேந்திராமே தைக் காட்டிலும் தேகபலத்தைத் தரும் ஓளடதம் வேறென்று மில்லை.

விளம்பரம்.

இதைக் கண்ணுறும் கனவான்களே !

இந்த லேகிய செத் தூரங்கள் சாமான்ய மானவையல்ல. அபாரமான பலத்தைத் தாங்குடிய சக்தி அமைந்துள்ளவை. உறுதியாய் இவற்றை நம்பி வாங்கிச் சாப்பிட்டால் ஒரே தடவையிலேயே இவற்றின் கிசேட குணம் நன்கு விளங்கும்

ய செந்தூரங்களை

ம முக்கிய வியாதிகளாவன :

பரிதரின் பால்ய சேஷ்டையாலும், இரத்தப் போக்கா டான 20 வகை மேகரோகங்கள், சூலைரோகம், குண்மரோ கம், கைகால் முடக்கு, ஒடுவாய்வு, பித்த ஏப்பம், நெஞ்சு தொண்டி, வயிற்றுப்பிசும், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாதுவீணம், தேச கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், நித்திரையில்லாமை, தலை சுழற்றல், மூலமும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்திமேகம் மூர பைவகள் ஆச்சரியப்பட்டதக்க விதமாய் நீங்கிவிடும். பயங்கரமான மேக சம் பந்த வியாதிகளைப் பத்தே வேளையில் போக்கி சப்த நரம்புகளுக்கும் முறச் தேற்றி அபரிமிதமான இரத்தவிரித்தியைப் பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில் இதற்கு மிஞ்சின இலேகிய பலபம் வேறெங்குமில்லை என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதல்லாமல் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கித் தேகத்தடிப்பு, நக்ககண் வெளுத்திருத்தல் முதலிய வியாதிகளைக் கண்டித்து, தினந்தோறும் மலத்தைத் தாராளமாய்ப் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூரங்களை முதன் மையானவை யென்பதை நாம் எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். நிற்க, இந்த லேகிய செந்தூரங்கள், மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நிவர்தி திக்குமா என்னும் சந்தேகமுடையோர் பரிசுார்த்தமாக முதலில் 48-நாளா லுது வாங்கி யுண்டால் இவற்றின் அபார குணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கக் கும்மகத்தவம் பொருந்திய லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்துக் கூறியபோதிலும் அது தரும். மேலும் இவற்றை நோய் உன்னவரே தாம் சாப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உன் னவர்களைவிட நோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களை யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு நல்ல பலம் ஏற் படும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்து நண்பர் எண்ணிக்கையாகச் சாப் பிட்டு 10-நாளைக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கட் டாயம் இவற்றிற்கு வாங்கிய பணம் வாபஸ் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய நோய்கள் உடையோர் 48-நாட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுதும் நீங்கிவிடும். அப்படி நீங்கி குணம் ஏற்படாவிடில் நாங்கள் அதற்கு உத்திர வாதிகளாவோம். யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவோ சிரத்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபகாரார்த்தமாக வெளியிட்டோம். இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பொன் மெடல், வெள்ளிமெடல், பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான யோக்கியதா மந்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆதலின் நமது லேகிய செந்தூரங்கள் யாம் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஐவாப்தாரியா விருக்கக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேநாம் தருவித்துப் பாருங்கள்; எமது உண்மை விளங்கும்.

வாதாதிக் தோஷத்தினாலாவது, தூரப்பியாசத்தினாலாவது, அநிக மனக் கலையினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் நோயினாலாவது, மற்றெந்தச் சாரணத்தினாலாவது பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக ஷே. லேகிய செந் தூரங்களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகரோகங்கியம், வலிமை, அழகு முதலியவற்றை அவர்க்குக் கொடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷிற்சச் செய்யுமென் டதில் தடையிலலை. வெளியூர்க் கனவான்கள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களில் முழு நம்பிக்கையைவந்து ஒரே ஒருநாம் இவற்றைப் பரிசுப்பார்களானால், அவர்கள் அவசியம் ஆண்டமடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பத்தியமே கிடையாது. எந்தப் பண் டங்களையும் நீக்குதலின்றி சாப்பிடலாம். மருந்து சாப்பிடும்போது பரி அநிக

மாய் எடுக்கும் ஆதலால் பச்சைப்பயற்றுக் குழம், இவைகளை அதிகமாகப் பசியைத் தணிக்கக்கூடிய ஷாமல் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கு காராதிகள் சாப்பிடல் வேண்டும். தயிர், பால், நெய் முத களாயிருந்தாலும் சந்தேகமின்றிச் சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களை மட்டும் ஒருவா, எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுவாரே யானால் இவை தேகத்து, ஊற, மேகமெல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கி அவர் தேகமா, வலுத்துப் புதிய ரத்தம் பரவித் தன் வாழ்நாள் பரியந்தம் இளைக்காமலிரு யும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்சாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒற்றமை யாய்ச் சாப்பிட்டு வந்தார்களேயானால் அவர்க்கு உதிக்கும் மக்கள் மிகுந்த தேஜ லோடு தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதுதல் அன டசியம். இந்தியா, பர்மா, விலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப் பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்தூரமும் விலை ரூ. 1-12-0. போஸ்டேஜ் அனா 6. ஒரே தடவை 48-நாள் மருந்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூ. 4. பிணங்கு, சிங்கப்பூர், நெட்டால் முதலிய அயல்நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து விலை ரூபா 1-12-0. தபாற்கூலி ரூபா 1-4-0.

48 நாள் மருந்து வாங்குவோருக்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூபா 5-8-0. சிங்கப்பூர், பிணங், மலாக்கா முதலிய வெளி நாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இருத் தாலும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருந்து அனுப்பப்படமாட்டாது.

விலாசம்:—லேகியம் டிபோ,

44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சர்வதேஸ் விஷ சஞ்சீவினி.

(ரிஜிஸ்டர்ட் டிரேட் மார்க்)

பட்டவுடனே விஷம் பறக்கும்!

அழகவன் சிரிப்பாக!!

இதில் குணமில்லையென்று நினைப்பவர்களுக்கு 100-ரூபாய் இலும்.

நமது நாட்டிற்கு இது அலரிமாய் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண்டிய ஒர் ஓஷதமாகும். இது ஆங்கில யூனனி தமிழ் வைத்திய நிபுணர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டுள் ளது. இதை நாள்பட வைத்திருப்பதால் இதன் குணம் சற்றும் குறைபாது. தேன், நடடுவாய்க்காலி, செய்யான், பாம்பு, எலி முதலியவற்றின் விஷக் களை இரண்டொரு நிமிஷங்களில் இது அடியோடு நீக்கக்கூடியது. எண்ணிறந்தோர் இதனால் சுகமடை ந்திருப்பது பிரத்தியக்ஷ அனுபவமானதால் இதைப் பற்றி நாம் அதிகம் கூறவேண்டியதில்லை. இது இரண்டுவித மருந்துகளடங்கியது. இதை உபயோ கிக்கும் முறை மருந்தோடு அனுப்பப்படும்.

விலை:—இரண்டுவித மருந்தும் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு அனா 8. தபாற்கூலி அனா 4. டஜன் 1-க்கு ரூபா 5. ஏககாலத்தில் 3-பாக்கெட் வாங்குவோருக்குத் தபாற்கூலி இலும். வியாபாரிகளுக்கு 100-க்கு 25 சமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

சஞ்சீவித் தைலம்.

புத்தும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய நிரோஷ்ட
பாலம் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார்
இந்தைலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒற்றைத்
கண்மையிடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர்
சாலேஸ்வரம், காதுநோய், தலைப்பாரம், அதிக வெப்பியினால் உண்டாகும்
சிரோகங்கன், சரிதாபம், மூளைக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படு
விதமாய்த் தீரும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்து
வரும் இதன் ஸ்நானங்களினால் நரைத்தமயிர்
உருத்துவீடும். மூளையைச் குளிரப்பண்ணி
அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்
தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இது நிகரற்றது.
சாராய சத்து முதலிய ஆங்கில வாசனைகள்
இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சி
லை கிழங்கு புல் முதலிய இந்தியவாசனைகளே
சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இதனைத்
தலையில் தடவி வாரிவருவதினால் மயிர் கருப்
புப்பட்டைபோல் பண்பாப்பாகக் கருத்து
ஆலம்விழுதுபோல் நீண்டு வளரும். இன்

ஹும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ரூபக் சக்தியையும், முகவசிகரத்தை
யும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுநாள் நடந்த
வர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உள்வங்கை உள்ளங்கால்களில்
தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரோகம் ஆரோக்கிய
மாய் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

கூந்தல் வளரும் துளி.

இதை நல்லெண்ணெய் அல்லது தேங்கா
யெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிருக்
குப் பூசிவந்தால் கூந்தலானது ஆலம் விழுது
போல் உண்மையாய் வளரும். அதில் பேன்
சோது; சுண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிராது;
வழுக்கைவிழுந்த இடத்திலும் மயிர் முளைக்கும்.
புட்டி 1-க்கு விலை அனா 12. தபாற்கூலி வேறு.

கண்ணோய் மருந்து.

இது கண்ணோய், கண்ணுத்தல், கூசல், நீர் வடிதல், மங்கல், அந்திமோலை
பிளை கட்டல், சதை வளர்ந்திருத்தல், கண் சிவப்பு, எரிச்
சல், கண் இமை புருவம் இவைகளில் வலி, கண் புணைச்சல்
இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணுக்கர்களுக்கும், ஆழ்ந்த
பார்வையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த
ஒளவுதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட
வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு அனா 8. தபாற்கூலி வேறு.

கல் தூரி மா.

சரிமானது யாதொரு அபாயத்திலும்
விரும்புவோர் பிரதிதினம் ஆகாரத்திற்குப்
வது தனியாகவாவது இதைச் சாப்பிட்டு. வலி,
நோய்களைத் தடுத்தும், அஜீரணம் பித்தவாய்வு,
இவைகளைக் கண்டித்தும், ஜீரண சக்தியை உண்டா
லுள்ள அசுத்த நாற்றத்தைப் போக்கி வாய்ப்புண் முத
களைத் தடுத்தும் சுகமுறச் செய்யும். கர்ப்ப ஸ்திரீகள் இதனை உபயோ
தால் பிரசவகாலங்களில் உண்டாகும் ஜன்னி முதலிய ரோகங்களி னின்றும்
தப்பித்துக் கொள்ளுவார்கள்.

குழந்தைகள் முதல் கிழவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உண்
டாகும் சளி, இருமல், சாரம், தலைப்பாரம், நெஞ்சில் கொருகொருப்பு. ஜல
தோஷம் முதலியவைகளுக்கு வயதுக்குத் தக்கபடி இதில் ஒன்றுமுதல்
ஓமாத் திரைகள் கொடுக்கச் சுகமுண்டாகும். இது சர்வ குடும்பங்களிலும்
இருக்க வேண்டிய முக்கிய ஒளவுதம். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அனா 12.

காப்பியூர் என்னும் சூடிய அரி.

கபிருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், க்யம், சளி
இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டை
நோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான
சூழை இருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் கரகாப்பு,
இருமலினால் துக்கம் பிடியாமையு, குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச்
சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் நனைவதினாலும் உண்டாகும்
சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை நாலுதினத்தில்
இது கண்டித்துக் கோஷ்டியை வெளியில் தள்ளி நன்றாய் அவ்
வியாதிகொண்டிருந்தவரை துங்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை, காலே மாலை இரண்டு
வேளைகளிலும் 10-நாட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத்
தேசத்தில் ஊரிய 'மேகரோகங்கள், மேகவாய்வு,
தலூர்வாதம், முழங்கால்வாதம், குறிக்கால்வாதம்,
சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்
டான வெடிப்பு இரணங்கள், குழிப் புண்கள்,
புரையோடுகிற புண்கள், திமிர் வாய்வு, கைகால்
விரல்களில் மேகநீர் தங்கிய நோய்கள், கிரந்தி
முதலிய கிரந்திப் புண்கள், துடைவாழை படை
கள், நகக்கணுநோய், சகல மூலங்கள் முதலிய
ரோகங்கள், நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும்.
இது அனேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச்
செளக்கியத்தை உண்டுபண்ணி அதிக அனுபவத்
திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், நெய்,
சுறி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும்,
பேசி, இளைப்பு, ஆபாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுகமாக வியாதி
களைக் கண்டித்துச் சுகப்படுத்தக் கூடியதுமாகிய உண்மையான மருந்து.
இதன் விலை ரூபா 1-8-0. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

1. தி மாத்திரை.

முதல் 5-வரை திரைக திடமறிந்து மாத்திரைகளைச் சலம் சாப்பிடவும். இவ்விதம் சாப்பிட்டால் சுகமாக மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும் முறை என்னலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அனா 6.

யுகலிப்டஸ் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த ஒரு அனுபோக வைத்தியரால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வாந்திபேதி, பிளேக்வியாதி, தேள் முதலிய விஷ ஜந்துக்களின் கடி, கத்தி வகையாகு, வெட்டுக்காயங்கள், நரம்புச் சுருக்குகள், தீப் புண்கள், பெண் நீர் பட்டு வெந்த புண்கள், பிளவைகள், புரைபோன இரண்டுகள், இருமல், கக்குவாய் இருமல், வாய்வுபிடிப்பு, குடைச்சல், வாய்வீனல் உண்டாகும் கொடுமான பல்வலி, தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய நோய்களுக்குக் கைகண்ட ஓளவுதம்.

1. அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அனா 4.

1 ,, 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2—8—0

நரைமயிர் கருக்குத் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப் பட்டு வருகிற கப்புகள் மயிரைச் செம்பட்டையாகவும் பசுமை நிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. நமது தைலமோ நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3 நிமிஷத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன்பிருந்த கருமை நிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டுபண்ணும். மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா. இதைப் பூசியபிறகு முக லட்சணமும் வசிகரமு முண்டாகிறபடியால் வயோதிகரும் வாலிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம் பார்க்கலோடு தெரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி

இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்.

மேக உஷ்ணம் என்பது வரம்பற்ற ஸ்திரீ போகத்தினால் தாது செட மூலத்தில் அக்னி அதிகரிப்பதினால் ஏற்படும் கள்ளநோய். நீரடைப்பு, சூதையடைப்பு, பவுத்திரம், அய்யாப்பு முதலியன இந்த நோயின் மூலமாய் ஏற்படும். நீர்க்கடுப்பும், குத்தலும், எரிச்சலும் காண்பதுண்டு. இவைகளை நீக்கி நல்ல சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அதுபவ மருந்து இது. பத்தியம் கிடையாது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

கா

காதில் சிழ் வடிதல், திருத்தல். காதில் நமைச்சல், இந்த மருந்தில் 2-துளி காலை விட்டுவர, காதிலுள்ள நோய்களை

புட்டி 1-க்கு அனா 4.

வி. பி. தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்.

சரீரத்தின் இடுக்கான இடங்களாகிய துடையின் இடுக்கு, அக்குள், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறிதாகப் படர்ந்து இரவில் ஓயாத நமைச்சலைத் தந்து நித்திரையைப் பங்கப்படுத்திச் சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச் சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் தைலத்தை உபயோகிக்க மாத்திரத்தில் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அனா 4. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

பூவேலை தைக்கும் கைமெஷின்

இவ்வாச்சரியமான மெஷின் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளோடு நேர்தியாகத் தைப்பதற்கு மிகவும் அவசியமானது. கொஞ்சநான் அனுபவத்திலேயே ஸ்திரீ புருஷர்கள் யாவரும் இதை எளிதில் அறிந்து கொண்டு இவற்றின் உதவியால், மெத்தை படுக்கை, படுக்கை உறைகள், தலையணை உறைகள், மேஜை விரிப்புகள், ஜன்னலின் திரைச்சீலைகள், குழந்தைகளின் சொக்காய்கள், ஸ்திரீகளின் கவுன்கள், குல்லாய்கள், இவைகளில் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளமைத்து கண்ணைக் கவரும்படி செய்யலாம்; சுவற்றில் களி மண்ணால் பலவிதப் பூச்சித்திர வேலைகள் அமைப்பதற்கும் இது மிகவும் சாதனமானது.

ஒவ்வொரு ஸ்திரீக்கும் தங்கள் ஓய்வு நேரங்களில் இது மிகவும் உற்சாகத்தைத் தந்து தங்கள் மனதிற்கினிய யுக்தியுடன் புதுபுது வேலைப்பாடான பலரக பூவேலை சித்திர வேலைகள் செய்வதற்கு இது மிகவும் அவசியமானது.

வாங்கிப்பார்த்தாலே இதன் அருமை பெருமை விளங்கும். பத்தே நிமிஷத்தில் இதை அறிந்து கொள்ளும்படியான முறையையும் இதனுடன் அனுப்புவோம். பல ஆச்சரியமான வேலைகளைப் பகட்டாகவும் நேரத்தியாகவும் இதன் உதவியால் செய்து முடிக்கலாம்.

அநேக பள்ளிக்கூடங்களில், மாணவர்களுக்கு இவ்வேலைப் பாடுகளைக் கற்பிக்கும் பொருட்டுத் தருவித்து நல்ல பலனை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை அடங்கிய புத்தகம், இம் மெஷினுடன் உட பெட்டியில் அடக்கம் செய்து அனுப்பப்படும். விலை ரூ. 2-8-0-தான்.

இராஜலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

பல் பொடி.

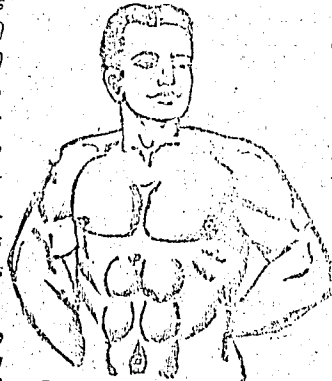
சுவப்பிரகாச பல் பொடி மற்ற இதர பல்
பொடிகளைப் போலிராமல், அதிக சுகந்தமாகவும் பல்
பல்லில் சொத்தை, கறு வளர்ச்சிறுத்தல், வாய்
புணம், வாய்நாற்றம், பல்லாட்டம் முதலிய வியாதிகளை
நீக்குவது மல்லாமல், பல் நன்றாய்த் துலங்கும்படி செய்
பும். வாயில் சதா கமகம் வென்னும் மணத்தை உண்
டாக்கிக்கொண்டிருக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோ
கிய பல்பொடி டப்பி 1-க்கு விலை அரை 2. 6-டப்பிகள் அரை 10.

நாக்குப் பூச்சியை நாசமாக்கும் பில்லை.

இந்த பில்லைகள் ஒரு வருடத்துக் குழந்தைகட்கு அரை பில்லையும், மற்ற
வர்கட்கு 1 அல்லது 2 பில்லைகளும் கொடுத்தால் வயிற்றிலுள்ள சிறு கிரும
ிகள் யாவற்றும் பந்து பந்தாய் வந்துவிடும். 8-பில்லைகள் விலை அரை 6.

அயத்தங்கத் திராவகம்.

யித்திரர்களே! இந்த அபூர்வ மருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை
ஆச்சரியமாகக் கண்டிக்கக்கூடியது. இதை அநேக ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்
கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதியுலாவது வேறு எந்தப்
காரணத்தினாலாவது இளைத்துப்போயிருக்
கும் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கி பலவருத்தி
தருவதில் இது நிகரற்ற மருந்தாகும். ஆங்கி
லேய முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமை
யான மருந்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமா
யிருக்கும். இருமல் நோய்கண்டு அவஸ்தைப்
படுபவர்கள் இதை உட்கொண்டால் இரண்
டே வேளையில் ஆச்சரியமான சுகத்தை யடை
வார்கள். இதனால் உண்டாகக்கூடிய அநேக
குணங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே
குறிக்கிறோம்.

இது, நரைத்த மயிரைக் கறுப்பாக்கும்,
உஷ்ணத்தினாலாவது, புழு வெட்டினாலாவது
மயிர் உதிர்வதை நிறுத்தும்; இதனால் நீர் வியாதிகள் தீரும். கண்ணெரிப்
சல், கைகால் கார்தல் இவை தீரும். இன்னும் இது முகவசிகாரத்தை உண்
டாக்கும். தேக அசதியை யோட்டும். ஜீரண சக்தியையும், நல்ல பசியையும்
உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், நரம்புகளுக்கு அதிக
வலுவைத் தரும். தேகத்தில் நல்ல இரத்தத்தைச் சாப்பிக்கும். கூபரோ
கத்தைக் கூண்டத்தில் தீர்க்கும். வாத பித்த சிலேத்துமங்களா லுண்டாகும்
ரோகங்களை நிவர்த்திக்கும். சத்த தாதுக்களுக்கும் நல்ல பலத்தைத் தரும்.
மூலச்சூடு மூலவாய்வு மலச்சிக்கல் ஆகியவை தீரும்.

இந்தச் சஞ்ஜீவியை நல்ல போஜனத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால்
இது இணையில்லாத ஆனந்தத்தைத் தரும். மனிதர் தாம் இழந்துபோன
தேக சித்தத்தைப் பழையபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடை
யாது. ஒருவன் 40 நாள் மருந்தை உட்கொள்ளும் பகையில் அவனுடைய
தேகம் வஜ்ஜிரமே யாகும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமும் கிடையாது.

20-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1-12-0.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

புத்திர சந்தாலை.

ஜன்மலடு சொன்னாலும் சொல்ல லாகும்
அப்பனே பெண்மலடு யாரு மில்லை
நன்மலடாய்ப் போவதென்று கேட்பா யாகில்
இயம்புவேன் கருக்குழியில் சோரி சேர்த்தால்
ண்ணிருந்தால் புழுதரித்தால் உதிரக் கெட்டால்
ஒங்கார பிரணவத்தில் வாயு சேர்த்தால்
தான்மதத்து விபீர்தச் சேர்க்கை செய்தால்
தலையாட்டுப் பேப்பினியால் தரியாதென்னே.

ஊதிரர்களின் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி
அழிவப்போது வித்தைப் புசித்து விடுவதினாலும், விபீர்தச்
சேர்க்கையாலும், கருக்குழியினிடத்தில் சதை வளர்ந்து
சொறி பற்றி இரத்தங்கட்டி யிருப்பதாலும், கருக்குழி மதத்துக் கொழுத்திருப்
பதாலும், மூலச் சுழியில் வாயு பித்தம் தங்கி யிருப்பதனாலும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணெயைக் காலை மாலை இருவேளையும் 1-அல்லது 2-காச
அளவு உள்ளங்கையில் விட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சாப்
பிட்டால் இது கருக்குழியிலிருக்கும் ஷே குற்றங்களை நீக்கி, கருக்குழியைச்
சுத்தப்படுத்தி, மறுமாதத்திலேயே கரு தரிக்கும்படி செய்யும். இது அனுபவ
மான எண்ணெய். இதற்குக் கடுமையான பத்தியம் கிடையாது.

சிலருக்குக் கரு தரித்து 2, 3, 4-மாதங்கள் வரையில் தங்கியிருந்து திட
மென்று உடைந்து போவதுண்டு. இவ்வகைத் தோஷமும் இந்த எண்ணெ
யால் நிவர்த்தியாகித் தீர்க்காயுமான கரு தரிக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

மதன கோலாகல

துங்கமாத்திரை

இம்மருந்து தாதுபுஷ்டியைத் தருவதில் நிகரற்றது. இதில் கஞ்சா
அபின் முதலிய லாகிரி வஸ்துக்கள் சிறிதும் சேர்க்கப்படவில்லை. வயது
முதிர்ந்த காரணத்தாலும், இதுவன்றி வேறு எந்த
நோயினாலும் இம்மருந்தி
னால் நீங்கும். இரத்த
விர்த்தியை யுண்டாக்கி நர
ம்புக்கு உறுதியைக்கொடுக்
கும் தன்மையில் இது கை
கண்ட மருந்து. வயோதிகமே தெரியாது. களைப்பும் தோன்றாது. சோர்
வையும் சோம்பலையும் நீக்கித் தேகபலத்தைக் கொடுக்கும்.

இது, தங்கம், வெள்ளி, முத்து, அயம், கார்தம் முதலிய உயர்ந்த
உலோகச் சாக்குகளும், சஞ்ஜீவீக்கு நிகரான பல மூலிகைகளும் சேர்க்கப்
பட்டுச் சிறந்த கைபாக செய்பாகங்களால் தயாரிக்கப்பட்டது.

இதனை ஒருமுறை வாங்கி உபயோகித்தால் இதன் மேலான குணம்
நானே தெரியும். 20-மாத்நிரைகொண்ட சீசா 1-க்கு விலை ரூபா 2.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

தரணி மாத்திரை.

பலிஷ்டை (ருது) கிராமமாக வெளிப்படாமல் தல, சிலகாலம் வெளிப்படாமலே யிருத் தாம், மார்பு நோய், மயக்கம், கழுத்திசிவு, கைகள், மஞ்சட் காமலை, உணர்ச்சியின்றி சிறு கெட்டல், மூர்ச்சையாகுதல், மார்பு படபடவென்று வகாள்ளுதல், மேல் மூச்சு வாங்குதல், மர்மஸ்தானத் தாறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாத் துக்குக் காணும் ருது சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளையும் உண்டித்து கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விருத் தியை உண்டாக்கும்.

ஒரு டப்பி மாத்திரை விலை ரூபா 1.

(காட்லீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்

இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. தவிர இரும்பலினால் உண்டாகும் இளைப்பையும் அடக்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தால் தேகம் புஷ்டியாகும், ரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும், சுவாசகோசங்களின் ரோகத்தைச் குணப்படுத்தும், சரீரத்தினுடைய ஒவ்வொரு பாகத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். இதைக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1-8-0.

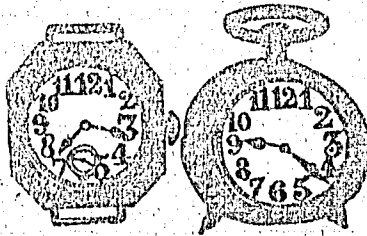
படுக்கை அறைப் படங்கள்

பிரான்சு தேசத்தில் உள்ள அழகிய பெண்டுகளை போடோ எடுத்து தயாரிக்கப்பட்டது. பங்களாக்களிலும், படுக்கை அறையிலும் சிங்காரிக்கவேண்டிய படங்கள். விதவிதமான காதல் ஊட்டும் படங்கள் பற்பல மாதிரியாக நடக்கும் காதல் வேடிக்கைகளையும் போடோ முகத்திற் காணலாம். 12-கொண்ட 1 ஆல்பம் விலை ரூ. 1-14-0

டேபில் டைம்பீஸ் இனாம்!!!

எங்கள் 22 காரட் ரோல்ட் கோல்ட் "கோல்டன்" கைக்கெடியாரம் வாங்கு கிறவர்களுக்கு மேஜையின் பேரில் வைக்கக்கூடிய ஒரு அழகான டேபில் டயம் மீன் இனமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். இரண்டும் 5 வருஷம் உக்கிரவாதம். முந்துங்கள். விலை ரூ. 6-4-0. தபால் ஆலி பிரத்தியேகம்.

சுருணாசிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

புதிய கொக்.

(உண்மையான இன்பு)

இதைப்போன்ற பலவித புஸ்தகங்கள் வெளியில் விஷயங்கள் மனதில் பதியுமாறு எழுதப்பட்டன. ஆனால் ஆண் பெண் இருபாலரும் சிற்றின்ப சம்பந்தமாக சம்பந்தமாகவும் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களும், மர்மம், ரடையில், சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆறும்பதிப்பு வெளியானதாலேயே இதை மக்கள் எவ்வாறு விருவேன்பது தெரிகிறது. சட்டைப் பையில் அடங்கும்படியான அளவு புதிது ரூபா 1-0-0. வி. பி. வேறு.

காதலர் கண்டு களிப்பதும் நூல்கள்.

இன்பவாழ்க்கையின் ரகசியம்	2 0	ரதி சாஸ்திரம்	... 1 4 0
இல்வாழ்க்கையின் இரகசியம்	2 0	சரீர மர்ம சாஸ்திரம்	... 1 0 0
மணவாழ்க்கையின் மர்மங்கள்	2 4	மதனரதி ரஹஸ்யம்	... 2 0 0
மாதர் கீதி	... 1 0	ரதிமதனசிருங்காரரகசியம்	1 0 0
இல்லற இன்பரகசியம்	... 0 8	மாயாஜால விநோதம்	... 1 0 0
ஸ்திரீ புருஷ தத்துவம்	... 3 0	மனோவசிய சாஸ்திரம்	... 1 8 0
முத்தத்தின் மர்மம்	... 1 8	ஸ்திரீ புருஷ ரகசியம்	... 1 8 0

விலாசம்:—ஆரியன் புக் டிபோ, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

அயக்காந்த சத்தின் திராவகம்.

இந்தத் திவ்விய ஒளவுதம், விஷ்ணு சரம் முதலிய எத்தகைய ஜுத்தி னாலும் தேகம் மெலிந்து வெளுத்துப் போனவர்களுக்கும், வேறு பல வியாதிகளால் தாக்கப்பட்டுப் பல மற்றுப் போனவர்களுக்கும், தாது விருத்தி நாட்டங்கொண்டு பல மருந்துகளைச் சாப்பிட்டு குணமடையாதவர்களுக்கு இது ஒரு அயிர்தமாகும். என்றே நிச்சயமாகக் கூறுவோம். இம் மருந்தை உட்கொள்வதால் மல ஜலம் தாராளமாய்க் கழிந்து பசியின்மையைப் போக்கி தீர்ணசத்தியைக் கொடுத்துப் பரிசுத்த இரத்தத்தைப் பெருக்கும். தாதுவிருத்தி உண்டாகும். தேகம் சிவப்படைந்து முகம் வசிகரமாகும்.

இம் மருந்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தேக திடத்தைப் பெற்று, யவீ அன்ன மக்களைப் பெறுவார்கள். சகல இன்பங்களையும் அனுபவிக்கலாம். ஆண் பெண் இருபாலரும் எக்காலத்திலும் உபயோகிக்கலாம்.

பெரியவர்கள் ஒரு அவுன்சு தண்ணீர் அல்லது பசும்பாலில் 10, 12-துணி வரையிலும், சிறியவர்கள் 2-முதல் 6, 7-துளிகள் வரையிலும் காலை மாலை இரு வேளையும் சாப்பிடவேண்டும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுமில்லை. எல்லா அழகங்களும் வாங்கி உபயோகிக்கும் பொருட்டே மிகக் குறைந்த விலைக்கு விற்கிறோம். ஒரு மாதம் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து 0-12-0. தபாற் செலவு வேறு.

சுருணாசிதி டிபோ, நெ. 1/6 வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

தர—A Quality

அங்காயம்.

தரம் இனிமையும்புட்டு இரணிக்கவும் செய்யும் நல்ல
பதனாக அரிதா இருக்கின்றதென்றும், அதில் உயர்ந்ததைத்
தேர்ந்தும் உபயோகமாகும்படி வியாபாரஞ் செய்யவேண்டு
வாகாண்கேட்டுக்கொண்டபடியால், இப்போது மேலான பெருங்
பாறுததாயும், வியாதிகளைக் கண்டிக்கக்கூடியதும், விலை சராசரியும்
குற்றில் இடைக்கும். வேண்டுவோர் வரவண்டி கொள்ளலாம்.

1-இராத்தல் அல்லது 1-பவுன்ட் ரூ. 2.

1-இராத்தல் ரூபா 1-1-0.

தபாற்குவி

வேறு.

மோகினி பரிமள

கூந்தல் தைலம்

5 வித இனம் சாமான்கள் சேர்த்து
தனுப்பப்படும்.

இந்தத் தைலத்தை கூந்தலில் தடவித்
கொண்டால் இன்னுமலர்ந்த புஷ்பங்களின்
வாசனைக்கு நிகராயிருக்கும். கூந்தலுக்கு
வளர்ச்சியைத் தருவதுடன் தலைக்கொதிப்
பையும் அடக்கி தேகத்திற்கு ஆரோக்கியத்
தைத் தாவல்லது. விலை அனு 13.

இனம் சாமான்:-1 செண்டுபுட்டி, 1 பெட்
ரும் படம், 1 ஜவ்வாது பில்லை, 1 கலர்
சாந்து, 1 சிறிய கண்ணாடி.

130 சாமான்கள் அடங்கிய பெட்டி.

இதன் விலை

ரூபா 2-12-0

தான்.

இதன் விலை

ரூபா 2-12-0

தான்.

சாமான்களின் விவரம்.

18 காரட் ரோல்டு கோல்டு அழகிய நிப்புள்ள பவுண்டன் பேனா 1; 18
காரட் ரோல்டு கோல்டு இமிடேஷன் வைர மோதிரங்கள் 2; ஷே சர்ட்
பொத்தான்கள் செட் 12; ஷே கல்லிழைத்த புருசு; 1; ஜப்பான் தூதன
பொம்மைகள் 6; நேர்த்தியான முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி 1; அழகிய தந்த
நிப்பு 1; மடிப்புள்ள கத்தி 1; நேர்த்தியான கத்தி 1; கம்பினைஷன் தூதன
சாவி விளையுமும் செயின் 1; உயர்ந்த பென்சல்கள் 12; பென்சல் கிளிப்புடன்
கடிய கவர் 1; பலக பென் ஹோல்டர்கள் 6; உயர்ந்த நிப்புகள் 12; மணி
வான் 1; ஜெர்மன் இங்கிபுட்டி 1; இங்கி மாத்திரைகள் 12; செண்ட் புட்டி
1; தேயே டிரான்ஸ்பர் படங்கள் 32; அழகிய பலக சேப்பி பின்ன்கள் 25;
ஆக 130 சாமான்கள் அடங்கிய ஜெர்மன் பெட்டி 1-க்கு ரூ. 2-12-0.

கருணாநிதி டி.பொ, நெ. 1/6, வெங்கடேசு மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.